

ကျွန်မနံမယ်နေခြည်ပါ
စင်္ကာပူမှာ ကျောင်းတက်ရင်း အလုပ်လုပ်နေပါတယ်။
နေတာကတော့ သူငယ်ချင်းတယောက်နဲ့ အတူ
အိပ်ခန်းတစ်ခန်းကိုနှစ်ယောက် ရှယ်ယာအတူနေတယ်
အခန်းဖော်လဲ ကျွန်မလိုပဲ အလုပ်တစ်ဖက် ကျောင်းတစ်ဖက်၊
ဒါပေမဲ့ သူနဲ့ ကျွန်မ အလုပ်ရော၊ကျောင်းရော မတူကြဘူး။

ကျွန်မတို့ နေတဲ့တိုက်ခန်းက ထုံးစံအတိုင်း အိမ်တစ်ခန်းမှာ အိပ်ခန်းသုံးခန်း
အဲဒီထဲက အိပ်ခန်းတစ်ခန်းကို ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက်က ရှယ်ယာနေကြတာ
အိမ်သူကြီး လင်မယားစုံတွဲ က တခန်း၊ ခလေးတော့မရှိဘူး။

ကျန်တဲ့ တခန်းမှာတော့ လက်မထပ်ရသေးပေမယ့်အတူနေနေကြတဲ့ စုံတွဲတတွဲပေါ့။
နှစ်ယောက်စလုံးက အလုပ်ကိုယ်စီနဲ့။

သူငယ်ချင်းတွေပြောပြောနေတဲ့အချစ်ရွာ ကို ဝင်ကြည့်ဖတ်မိတော့ အများနည်းတူခံစားရပါတယ်
အချစ်ရွာ မတိုင်မီ မြန်မာကျူးပစ်တုန်းကလဲ ဝင်ဖတ်ဖူးပါတယ်။

စတုရီတွေကိုဖတ်ရင်းနဲ့ သတိထားမိတာက ယောက်ျားလေးတွေဖက်က အမြင်နဲ့ ရေးတာများပြီး
မိန်းကလေးတွေရဲ့ တကယ့် ကိုယ်တွေ့ကို မိန်းကလေးကိုယ်တိုင်ကနေ ဖွင့်ဟတင်ပြတာတွေကရှားတယ်..

ကျွန်မလိုပဲ အချစ်ရွာထဲ ဝင်ဖတ်မိတဲ့ မိန်းကလေးတချို့လဲ အခုလို အမြင်နဲ့ ခံစားချက်တွေရှိမယ်လို့ ထင်တယ်
တခါတလေ ရင်ထဲခံစားရတာကို ဖွင့်ထုတ်ပစ်လိုက်ချင်တယ်။ စိတ်တူကိုယ်တူရှိပြီး နားလည်ပေးနိုင်တဲ့သူ
တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ ပွင့်လင်းပစ်လိုက်ချင်မိတယ်။

ဒါပေမယ့် မိန်းကလေးဆိုတာက စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်ပါလို့ မရတဲ့ဘဝလေ ...
အထူးသဖြင့် မြန်မာမိန်းကလေးတွေအဖို့ ချုပ်တည်းထားရတာတွေက အများကြီးပဲ မဟုတ်လား
ဇာတ်လမ်းမဟုတ်ပဲ ကျွန်မရဲ့ဘဝမှာ တကယ်ကြုံတွေ့ခံစားခဲ့ရတာတွေကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းနဲ့ ဒီအချစ်ရွာထဲမှာပဲ
ရင်ဖွင့်လိုက်တော့မယ်။ ကျွန်မရေးတာကို ဖတ်ရတာ အဆင်မပြေခဲ့ရင်တောင် နားလည်ပေးပြီး ဖတ်ကြမယ်
ဆိုရင်တော့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။

ဒီကနေ ကျွန်မ အဖို့ အလုပ်ရောကျောင်းပါ အားတဲ့နေ့ဆိုတော့ နေမြင့်မှ အိပ်ယာကနိုးလာတာကြောင့် ရေချိုး
အဝတ်လျှော်ပြီး ဘာမှလဲမချက်ချင်တော့တာနဲ့ အိမ်မှာရှိတဲ့ခေါက်ဆွဲထုတ်ကိုပဲ ပြုတ်စားလိုက်တယ်။
အခန်းဖော်သူငယ်ချင်းက ဒီနေ့ အလုပ်သွားတယ်လေ ခေါက်ဆွဲပြုတ်စားပြီးတာနဲ့ ထုံးစံအတိုင်း
ကွန်ပျူတာရှေ့ထိုင်ပြီး အွန်လိုင်းဝင်လိုက်တော့ ရန်ကုန်က ကိုယ် Chat ချင်တဲ့သူငယ်ချင်းတွေကလဲ အွန်လိုင်း
ပေါ်မှာဘယ်သူမှမရှိ အီးမေးလ် တွေ စစ်၊ Spam mail တွေ ကိုရှင်းတချို့ကို ဘာရယ်မဟုတ် ကလစ်လုပ်ပြီး
ဖွင့်လိုက် ကြည့်လိုက် ဖျက်လိုက်နဲ့ လုပ်နေရင်း နောက်အီးမေးလ် တစောင်ထဲက လင့်ခ် တခုကို ညွှန်းထားတာနဲ့
အဲ့ဒီလင့်ခ်ကို ဖွင့်လိုက်တယ်။ ဝက်ဆိုက်ပွင့်သွားတော့

အိုး.....

မြင်လိုက်ရတဲ့ ပုံတွေကို ကြည့်ပြီး ရင်ထဲမှာခံစားမှုတမျိုးဖြစ်သွားတယ်။ စိတ်ဝင်တစားကိုပဲ ၊ လူတကိုယ်လုံး
ကြက်သီး ဖြန်းကနဲ ထသွားလောက်အောင်ကိုပဲ အရင် တုန်းကတော့ဒီလို ဆိုက်တွေကို သာမန်ကာရုန်ကာပါ။
စပမ်းတွေထဲပဲဖြစ်ဖြစ် တခြားအကြောင်းကြောင့်ရတာပဲဖြစ်ဖြစ် ဖွင့်ကြည့်မိရင် သိပ်ပြီး စိတ်ဝင်တစားမကြည့်မိဘူး

အခုကတော့ အခန်းထဲမှာ တစ်ယောက်တည်း အေးဆေးလွတ်လပ်နေတဲ့အချိန်လေ အမှန်အတိုင်းပြောရရင် တခါတလေ စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် ခံစားချင်စိတ်ဖြစ်မိတယ်။ ခုလဲ စိတ်ဝင်စားတာနဲ့ အာရုံအရမ်းစိုက် ကြည့်နေတုန်း အခန်းတံခါးဖွင့်သံလိုလိုကြားလိုက်ရတော့ လန့်သွားပြီး မော်နီတာကိုကမန်းကတန်းပိတ်လိုက်မိတယ်။

အော် တခြားအခန်းက တံခါးဖွင့်သံကိုး ..... တော်သေးတာပေါ့ လန့်သွားတာပဲ။ အခန်းထဲမှာ ကိုယ့်ဟာကိုယ် အခန်းတံခါးပိတ်ပြီးကြည့်တာပဲ။ လူလစ်အောင် စောင့်ပြီးခိုးကြည့်နေတာမှမဟုတ်တာ စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် ကြည့်လိုက်မယ်။ ဒီဆိုက်ထဲကပုံတွေကို တပုံချင်းသေချာ ကြည့်ချင်စေနဲ့ မော်နီတာကို ပြန်ဖွင့်၊ ပုံတွေကို တပုံပြီးတပုံ ကြည့်လိုက်တော့..... ဟယ်.....

ဘေးမှာ သူ ပြထားတာ လင့် ခ် တွေအများကြီးပဲ ကလစ် လုပ်ပြီးကြည့်လိုက်ဦးမှ။ အို..... ပုံတွေအများကြီးပါလား။ ကြည့်ရင်းနဲ့ ရင်တွေတုန်ရီလာပြီး လက်တွေလဲ တုန်လာတယ်။ ဒီလိုဝက်ဆိုက်မျိုးကို တခါမှအခုလို အချိန်ယူပြီး သေချာမကြည့်ဖူးဘူး။ ရန်ကုန်မှာတုန်းက အင်တာနက်ကလဲမကောင်း နောက်ပြီး ဆိုင်တွေမှာဆိုတော့ ကြည့်ဖို့ အခွင့်အရေးမရှိ စင်္ကာပူရောက်တော့လဲ။ တခါတလေ ပျင်းလို့ ဟိုဆိုက်ဝင် ဒီဆိုက်ဝင်၊ အရင်တုန်းက ကျူးပစ်က ရတဲ့လင့်ခ်တွေကို ကလစ်ဖူးပါတယ်။ ခဏ တဖြုတ်ပဲ ဖွင့်ကြည့်ဖူးတာ ခုတော့ စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် ကြည့်လိုက် တော့မယ်။ ပုံထဲက အမျိုးသားတစ်ယောက်ရဲ့ ကိုယ်အင်္ဂါကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်းမြင်လိုက်ရတဲ့အခါ ရင်ထဲမှာ အရမ်း တုန်လှုပ်သွားပြီး ရင်ခုံသံတွေမြန်လာတယ်။ စိတ်ထဲမှာခံစားရတာတမျိုးပဲ။ မိန်းကလေးဆိုတော့ ယောက်ျားလေး တကိုယ်လုံးကို အခုလို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း စေ့စေ့ကြည့်ရတဲ့အခါ ရင်ထဲ ဘလောင်ဆူနေမိတော့တာ မပြောပြတတ် လောက်အောင်ပဲ။ အခုပုံထဲက ယောက်ျားက တောင့်တောင့်တင်းတင်း လက်မောင်းတို့၊ ရင်အုပ်တို့၊ ကြွက်သားကြီး တွေက မြင်လိုက်တာနဲ့ ရင်ဖိုစရာ၊ အပြင်မှာသာကိုယ့် ချစ်သူဆိုရင်ရင်ခွင်ထဲမှီလိုက်ရရင်တော့လား ဗိုက်ကလဲ ချပ်ပြီး ကြွက်သားတွေ အမြောင်းလိုက်နဲ့ အသည်းယားစရာကြီးဟိုဟာ လေ ဘယ်လိုပြောမလဲ ဟိုဒင်းလေ..... သူ့ ရဲ့ ဟိုဟာကြီးကလဲ သန်လိုက်တာ တောင့်တင်းပြီး အကြောတွေကအမြောင်းလိုက်နဲ့ နီတဲ့နေရာကနီ ဟိုဒင်း ဟိုဟာ ကားနေတာကလဲ ကားစွင့်နေလိုက်တာ ကျွန်မ ကြည့်ရင်းနဲ့ မျက်လုံးတွေ ပြာချင်လာတယ်။ ရင်ထဲအရမ်းကို ဘလောင်ဆူပြီး ကျွန်မတကိုယ်လုံး တုန်ရီချင်နေပြီ။ ကိုယ့်နှလုံးခုန်သံကို ကိုယ်ပြန်ကြားနေရသလိုပဲ။ နှလုံးခုန်တဲ့ စည်းချက်ကလဲမမှန်ချင်တော့ဘူး ရင်ထဲမှာ တခုခုကိုအရမ်းကို တမ်းတမိသလိုဖြစ်လာတယ်။ စိတ်ကိုမချုပ်တည်းချင်တော့ဘူး လွတ်ပေးလိုက်မိတော့မယ်။ ကိုယ်လဲ မိန်းကလေးပီပီ တကယ်လို့ အဲဒီလူနေရာမှာ ကိုယ့်ချစ်သူသာ ဆိုရင်တော့လား.....

ခံစားရတာကို သေချာနားလည်အောင် ရှင်းပြဖို့ ခက်တယ်။ ဒီလိုခံစားချက်မျိုးကို မိန်းကလေး အချင်းချင်းပဲ ခံစားနားလည်တတ်မှာပါ။ တမ်းတမိချင်သလိုလို၊ ကြောက်ရွံ့သလိုလို၊ ရင်ထဲ မွန်းကျပ်သလိုလို။

တခုခုကို ပြည့်ဝအောင် အထဲအထိ ထိုးသိပ်ခံစားလိုက်ချင်သလိုလို ၊

ဘယ်လိုမှန်းလဲမသိဘူး၊ အို မပြောတတ်တော့ဘူး.....

ပုံတွေထဲက ယောက်ျားလေးနဲ့ မိန်းကလေး ဟိုလိုအနေအထားကျတော့ အနီးကပ် ရိုက်ပြထားတဲ့ပုံတွေက ရှင်းရှင်းလင်းလင်း၊ ဟိုလေ.. ကောင်လေးဟာကို ကောင်မလေး ဟိုဒင်းထဲတစ်ဝက်လောက်သွင်းထားတာကို သေသေချာချာအနီးကပ် ရိုက်ပြထားတာကိုမြင်ရတော့ ကျွန်မကိုယ် ကျွန်မ ထိန်းလို့ မရချင်တော့ဘူး ကိုယ်တိုင်အဲသလိုမျိုး အဲဒီနေရာ ဝင်ပီးခံစားပစ်လိုက်မိချင်သလိုလို၊ နာကျင်မှုပုံရမလား၊ အင်မတန်ကောင်းတဲ့ အရသာကို တောင့်တမွတ်သိပ်မှုပဲခံစားရမလား မဝေခွဲတတ်တော့ဘူး၊ ကျွန်မတကိုယ်လုံး တဖိန်းဖိန်းနဲ့ ရင်ထဲ တမျိုးကြီးဖြစ်ကုန်ပြီ။ ကျွန်မဝတ်ထားတာက အိမ်မှာနေရင်း ဘောင်းဘီတိုနဲ့ တီရှပ် နဲ့ ဆိုတော့ ကုလားထိုင်ပေါ်မှာ လွတ်လွတ်လပ်လပ်ခူးထောင်ပြီး စားပွဲစောင်းကိုခူးကမ္ဘီတယ်ဆိုရုံလေးထောက်ထားပြီး ကျောက် ကုလားထိုင် နောက်မှီကိုမှီထားတယ်။ ရင်သားတွေကလဲတင်းလာပြီး ခံစားချက်က ဖြစ်ချင်နေပြီ။ ဟိုနေရာကဆို တင်းသလိုလို

တုန်သလိုလို တဒိတ်ဒိတ်နဲ့ သွေးတိုးနေသလိုမျိုး ခံစားနေရတယ်။

နောက်တပုံမှာ ကောင်မလေးက လေးဖက်ထောက်ပီး ကောင်လေးက နောက်ဖက်က ၊

နောက်ထပ်တခြားပုံမှာကျတော့ကောင်မလေးက ကုတင်စောင်းပေါ်မှာ ပက်လက်လန် ပေါင်ကားထားပြီး ကောင်လေးကကုတင်အောက်ကမတ်တတ်ရပ် ကောင်မလေး ပေါင်နှစ်ခုကိုဆွဲကားပြီး ကောင်မလေးဟာထဲ ကောင်လေး ဟာကို ထိုးထည့်နေတာ တောင့်တင်းသန်မာနေတဲ့ကောင်လေးရဲ့ ဟာကြီးက ကောင်မလေး ဟာထဲ ဝင်နေတဲ့တန်းလန်းအနေအထားကိုအနီးကပ်ရိုက်ပြထားတော့ ကြည့်ရတာ ဖီးလ်က ပိုပိုတက်လာမိတယ် ကောင်မလေးမျက်နှာကနောက်ဖက်ပြန်လှည့်ပြီး မျက်လုံးမှေးပြီး ခံစားနေတာကို ကြည့်ရတာကအရမ်းကို ကောင်းနေတဲ့ပုံ၊ သူ့ ကိုကြည့်ရင်း အဲဒီနေရာမှာ ကျွန်မကိုယ်တိုင် ဝင်ပြီးခံစားရင်ဘယ်လောက်ထိ ကောင်းလိုက်လေမလဲ ဆိုတာကိုတွေးကြည့်မိလိုက်တော့ .....

အို ..... ကျွန်မ တကိုယ်လုံး တုန်ချင်နေပြီ၊ ဘယ်လိုမှနေလို့ မရတော့ဘူး လက်ကတီရှပ်ပေါ်ကနေ ရင်သားတွေကို ကျွန်မ ဆုပ်ကိုင်နေမိပြီ၊ အောက်နှုတ်ခမ်းကို လျာနဲ့ ပြန်ပြီး နုတ်ခမ်းသပ်မိနေပြီ၊ လူကအဖျားတက်ချင်သလိုလို၊ အားမရတော့ဘူး.....

တီရှပ်ကိုအသာလှန်ပြီး အထဲက ဘရာပေါ်ကနေကျွန်မရင်တွေအုပ်ကိုင် ပွတ်နယ်မိတယ်၊ ကုလားထိုင်ပေါ်တင်ထားတဲ့ ခူးတွေအောက်ချပြီး ဘေးကားထားမိတယ်၊ စိတ်ထဲမှာ ကျွန်မပေါင်ကိုစေ့ထားလို့ မရတော့ဘူး ဘရာကိုအသာလေး ပင့်တင်လိုက်ပြီး ကျွန်မ ညာဖက်ရင်သားကို ကျွန်မ ဘယ်ဖက်လဲနဲ့ ပွတ်မိတာအားမရဘူး တအားကိုဆုပ်ကိုင်တာခံချင်သလိုလို၊ ဆုပ်မိလိုက်တော့လဲ တမျိုးကြီး.....

တခုခုကို ထပ်ခံစားချင်သလိုလိုနဲ့ ကျွန်တဲလက်တဖက်က ကွန်ပြူတာ ကီးဘုတ်နဲ့ မောက်စ် ပေါ်မရောက်နိုင်တော့ဘူး ဘောင်းဘီခါးစထဲကနေ ပေါင်ကြားထဲ ထဲမိတယ်၊ ပင်တီပေါ်ကနေ ကျွန်မ ပေါင်ရင်း ဟိုနေရာကို အုပ်ကိုင်မိတော့ ကျွန်မပင်တီခွဲကြားမှာက စိုနေပီ၊ ကျွန်မ ရင်ထဲမှာ တုတ်နှောင်မထားချင်တော့ဘူး၊ လွတ်ထုတ်ပစ်လိုက်တော့မယ် ချုပ်တည်းလို့ မထားချင်တော့ဘူး၊ ပါးစပ်ထဲကလဲ အသာလေးညှီးတွားနေမိပြီ ပင်တီထဲကို လက်နှိုက်ပြီး ကျွန်မဟာကို အမွေးတွေပေါ်ကနေအုပ်ကိုင်မိတဲ့အခါ ပါးစပ်ကအသံလေးထွက်မိတယ်၊ ကြားလေးထဲကို လက်ချောင်းနဲ့ အသာလေး အပေါ်က ပွတ်ရုံလေး စမ်းမိတဲ့အခါမှာတော့လက်ချောင်းမှာ စိုတဲ့ခံစားမှုကိုရနေပြီ၊ ကျွန်မ တကယ်ကို မထိန်းနိုင် တော့ဘူး ထိန်းလဲမထားချင်တော့ဘူးလွတ်ပစ်လိုက်တော့မယ်၊ အရမ်းကို ခံစားချင်နေမိပြီ၊ စိတ်က လေထဲလွင့်သလိုပဲ၊ သတိမထားလိုက်မိခင်မှာပဲ ကျွန်မကိုယ်က ကုတင်ပေါ်ရောက်နေပြီ၊ သွေးတွေဆူကုန်ပြီရှင်ရယ်၊ အားမရတော့ဘူး၊ ပက်လက်အိပ်ရက်နဲ့ တင်ကိုအသာကြွပြီး အိမ်နေဝတ်ဘောင်းဘီတိုရောပင်တီကိုပါ တပြိုင်တည်းအောက်ဖက်လိမ့်ချ ချွတ်ထုတ်လိုက်မိတယ်၊ ခြေဖျားရောက်သွားတဲ့ပင်တီနဲ့ ဘောင်းဘီကို လုံးဝကျွတ်သွားအောင် ခြေဖျားလေး ခတ်ထုတ်လိုက်ချိန်မှာ ကျွန်မလက်တဖက်က ပေါင်ကြားထဲရောက်နေပြီး ပေါင်တွေကလဲ အလိုလိုကားနေမိပြီ လက်နဲ့ပွတ်နေရင်းနဲ့ စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လိုမှနေလို့မရတော့ဘူး တီရှပ်ကိုပါ ချွတ်ပစ်လိုက်ချင်စိတ်ပေါ်လာတာနဲ့ ချွတ်လိုက်ပြီးတခါထဲ ဘရာကိုပါ ချွတ်ပစ်လိုက်တော့တယ်၊ ကိုယ်ပိုင်လွတ်လပ်လုံခြုံမှုအပြည့်ဝ ရနေတဲ့အချိန် ကိုယ်ပိုင်အခန်းလေးထဲမှာ ခံစားမှုကိုအသကုန်တောင်းတနေမိတဲ့ ကျွန်မဟာ ရင်သားနှစ်ဖက်စလုံးကို ဘယ်ဖက်လက်နဲ့ အားပါးတရ တဖက်စီ ဆုပ်နယ်၊ ပွတ်နေမိပြီ၊ ကျွန်မလက်တဖက်က ကျွန်မဟာကို ကျွန်မ လက်နဲ့ ပွတ်နေရင်း စိုစွတ်နူးညံ့မှု နဲ့ လက်ချောင်းရဲ့ ထိတွေ့မှုတို့ ကိုအပြန်အလှန်ခံစားမိချိန်မှာတော့ ရင်ထဲမှာ ကြေကပ်မှုလား မွတ်သိပ်မှုလားမပြောတတ်တော့ဘူး၊ ထိတွေ့ မိသမျှဟာ ကျွန်မအဖို့ အရမ်းကောင်းနေတယ်လို့ ခံစားရတယ်။

နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်ပြီး အသံလေးမထွက်တထွက် အဖျားတက်သလို ညှဉ်းတွားနေမိတယ်၊ ကျွန်မကိုယ်ပေါ်မှာ အဝတ်အစားဆိုလို့ ဘာမှကိုမရှိတော့ စိတ်ထဲကခံစားချက်ကလဲ ပိုပြီးဖီးလ်ဖြစ်လာတယ်။ အားမရချင်ဘူး၊ လေဟုန်စီးနေတာမဟုတ်ပေမဲ့ တကိုယ်လုံးကော့လန်မြောက်တက်ပစေ၊ ခါးကိုကော့ပီးတင်ကို ပင့်တင်ရင်း ပေါင်ကိုကားလိုက် စုလိုက်လုပ်မိတယ်။ လက်ကလဲ ကြားထဲရော ထိပ်ကနေရာလေးပါ အသကုန်ပွတ်နေမိတယ် တကိုယ်လုံးလူးလိမ့်ရင်း တင်တွေကို ကော့တင်မိတယ်၊ ကျွန်မ ဟာလေးရဲ့ ထိပ်နေရာမှာ အရမ်းကို တင်းလာပြီ မာနေတဲ့ အစေ့နေရာထိပ်ကို လက်ခလည်လေးနဲ့ ပွတ်နေရင်းနဲ့ အကွဲကြောင်းကိုလဲ တချက်တချက် ပွတ်လိုက်တဲ့ အချိန်မှာ ရင်ထဲမှာမပြောပြတတ်လောက်တဲ့ကြေကပ်မှု နဲ့ တမ်းတခံစားချင်စိတ်က တဟုန်ထိုးပဲ အရမ်းကို

ကောင်းလာပီ အား.....

အရည်တွေကလဲ ကျွန်မဟာလေး အကွဲကြောင်း ထဲကစိမ့်ထွက်နေတယ် မယုံနိုင်အောင်ပဲ ကျွန်မ အခြေအနေက တအားကိုဖီးလ်တက်နေပြီ၊ ဒီအချိန်မှာပါးစပ်က တမ်းတမိတာက မောင့်ကို၊ ရန်ကုန်မှာတုန်းက ချစ်သူရယ်လို့ ဖြစ်ခဲ့ရဖူးတဲ့ မောင့်ကို မျက်စိကိုစုံမှိတ်ပြီး မောင်ကနေ ကျွန်မ တကိုယ်လုံးကို ပွတ်သတ်နမ်းရှုံ့နေတယ်လို့ ခံစားရင်းနဲ့ အစေ့ကိုအသကုန်ပွတ်နေမိတယ်၊ တချိန်က ကျွန်မနှုတ်ခမ်းကို မောင် စုတ်နမ်းခဲဖူးတာတွေ ကျွန်မ ရင်သားထိပ်ကလေးတွေကို မောင့်နှုတ်ခမ်းလေးနဲ့ စုတ်ပေးခဲ့ဖူးတာတွေ မောင့်လျှာကလေးနဲ့ ကလိပေးခဲ့ ဖူးတာကို စိတ်ကူးနဲ့ တွေးပြီးမှန်းဆခံစားရင်း လက်က စိတ်ရဲ့ ခံစားချက် အရ ကျွန်မ ရင်သားထိပ်လေးတွေကိုပါ ပွတ်မိတယ် ၊ ရင်သားကိုဆုပ်ကိုင် နယ်မိတယ်။ ကောင်းလိုက်တာမောင်ရယ်.....

ကျွန်မ ထိန်းမထားတော့ဘူးနော်... မောင့်သဘောနော်... မောင် ကျွန်မကို စိတ်ကြိုက် ချစ်လိုက်တော့နော်။ ခုနက ဝက်ဆိုင်ထဲက တောင့်တင်းတဲ့ ယောကျ်ားလေးလို မောင်က ကျွန်မ ကို စိတ်ကြိုက်သာ ချစ်လိုက်တော့ မောင်ရယ်..... ကျွန်မတကိုယ်လုံး ကိုမောင့်သဘောပါ၊ ကျွန်မ အရမ်းကိုကောင်းနေပြီ

ကောင်းလာပီ မောင်ရယ် အား..... အရမ်းကောင်းလာပြီ
မောင်..... လုပ်လုပ် လုပ်.....ကျွန်မ တအားကောင်းလာနေပြီ
ကျွန်မ ဟာလေးထိပ်ကအရမ်းကိုတင်းလာပြီ

ကျွန်မဘယ်ဖက် လက်ခလည်က ကျွန်မအစေ့ထိပ်ကို မရပ်တမ်း တက်မက်စွာ အသကုန်ပွတ်နေမိတယ် ကျန်တဲ့ညာဖက် လက်ချောင်းတွေက ကျွန်မ ဟာလေးအကွဲကြောင်းထိပ်ကနှုတ်ခမ်းသားကို ဆွဲဟနေမိလား ကျွန်မလဲသတိမထားနိုင်တော့ဘူး ကျွန်မ မပြောတတ်တော့ဘူး တအားဖီးလ် တက်နေပြီ လူကအရမ်းကို မနေနိုင်လောက်အောင် ကော့ပျံတက်ချင်နေပြီ ခြေတောက်တွေ ပေါင်တွေတလျှောက်က ခံစားမှတမျိုး၊ မျက်လုံးမျက်ခုံးတို့ မျက်ကြောတလျှောက်ကခံစားချက်တမျိုး ပါးစပ်ကိုဟထားမိတယ် လျှာဖျားမှာတံတွေးတွေစိုနေပြီး လူက မောချင်သလိုလို ခံစားချက်က အရမ်းကောင်းနေတယ် ကျွန်မ ဟာလေးရဲ့ အစေ့နားဝန်းကျင် အကွဲကြောင်းဝန်းကျင် အတွင်းထဲပါမကျန် တအားတင်းလာပြီ၊ တအားတင်းနေပြီ၊ တအားကောင်းနေပြီ အား... အား ... အား

မောင်ရယ်...ခုနကပုံထဲကလို မောင့်ဟာကြီး သန်သန်မာမာနဲ့ သာ ကျွန်မဟာထဲ အကုန်ထိုးထည့်လိုက်ပါတော့လား မောင်ရယ်.....ကျွန်မ ထိန်းလို့ ကိုမရတော့ဘူး အစေ့ထိပ်ကိုပွတ်လေ၊ အားမရလေဖြစ်နေမိပြီ၊ ကျွန်မ ဟာအထဲက ထွက်လာတဲ့အရေတွေက လက်ချောင်းမှာရော အကွဲကြောင်း အဝမှာအရမ်းကိုစိုနေပြီ အား.....မရတော့ဘူးမောင်.....ကျွန်မ မရတော့ဘူး..... မောင် အရမ်း ကို.....အရမ်း ကို.....အား..... ကျွန်မ စကားတောင်မပီချင်တော့ဘူး အရမ်းကောင်းနေပီမောင်.....အခေါင်းထဲက အရမ်းကိုတင်းလာပြီ.... အား....

အစေ့ထိပ်မှာရော အခေါင်းထဲမှာပါ အရမ်းကိုကောင်းနေပြီ မောင် မရပ်နဲ့ မရပ်နဲ့.....

လုပ်.....လုပ် .....လုပ် အား.....
ကျွန်မ ဟာတခုလုံး ပူပြီး ကြွတက်လာပီ ကောင်းလာပီ ကောင်းလာပီ အား တကိုယ်လုံးအကြောတွေ ဆတ်ကနဲတုန်တက်သွားတယ် မောင်..... အား...ကောင်းလိုက်တာမောင်ရယ်.....မောလဲမောတယ်

တကိုယ်လုံးလေထဲပျံသွားသလားအောက်မေ့မိတယ်၊
ကြည့်စမ်း မျက်လုံးတွေမှာလဲ မျက်ရည်စတွေနဲ့ နှာခေါင်းကလဲ နှာရေထွက်သလိုလို စိတ်ထဲမှာကတော့ ကျေနပ်သလိုဖြစ်သွားတယ် ဒါပေမယ့် ကျေနပ်မှုအပြည့်အဝရတာတော့မဟုတ်ဘူး။ တခုခုလိုနေသလိုပဲ..... ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် မောင်နဲ့ဝေးကွာပြီးတဲ့နောက် အခုလို စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် စိတ်ဖြေဖျောက်လို့ရတာကိုပဲ တနည်းတော့ ကျေနပ်မိပါတယ်။

အင်း .. နောက် ဒီလိုလွတ်လပ်တဲ့နေ့တွေမှာ ဒီဝက်ဆိုင်တွေကိုထပ်ကြည့်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး

လင့်ခ်ကို ဖေးဘရိတ်ထဲ ဆွဲဖိလုပ် ထားလိုက်တယ်။

အဝတ်အစားတွေပြန်ဝတ် ပြီး ခဏလေးနပ်လိုက်တာ၊ လူက အကြောတွေစန့် သွားပြီး တဲ့အချိန် မို့ လို့ ထင်တယ် မှေးကနည်းဆိုပေမဲ့ နှစ်နှစ်ချိုက်ချိုက်ပဲအိပ်ပျော်သွားလိုက်တာ သူငယ်ချင်းပြန်လာခါနီးမှ နီးတော့တယ်။ ညဖက် အိပ်ချိန်ရောက်တော့ အခန်းဖော်သူငယ်ချင်းက အိပ်ပျော်သွားပေမယ့် ကျွန်မကတော့ တော်တော်နဲ့ အိပ်လို့မရပဲ မျက်စိမိတ်လိုက်တိုင်း နေ့ခင်းကပုံတွေကိုပဲ မြင်ယောင်နေမိတယ် နောက်နေ့မနက် အိပ်ရာက မနည်းကို ကြိုးစားထလိုက်ရတယ်။ ညကတော်တော်နဲ့အိပ်မပျော်တော့ အိပ်ရေး မဝချင်သလိုလိုနာရီကြည့်လိုက်တော့ စနာရီခွဲနေပီပဲ။ အခန်းဖော်ကတော့ ကရေချိုးပြီးလို့ အလုပ်သွားဖို့ ပြင်ဆင်နေပြီ။

ပိတ်ရက်လို နှပ်နေလို့ မရဘူး၊ ရေမြန်မြန်သွားချိုးလိုက်ဦးမှ စင်္ကာပူမှာနေပြီးကျောင်းတက်၊ အလုပ်လုပ်နေသူတို့ ရဲ့ တနေ့တာ လုပ်စရာတွေက စ ရတော့မယ် ထုံးစံအတိုင်း ကသုတ်ကယက်နဲ့ ပြင် ကတိုက်ကရိုက်နဲ့ စား ပြီးတာနဲ့ ကျောင်းသွား၊ ကျောင်းပြီးရင် အလုပ် အလုပ်ပြီးတော့ ညနေစောင်းတာနဲ့ အခန်းပြန်၊ စားဖို့ သောက်ဖို့ ပြင်ဆင်လိုက်၊ ညမိုးချုပ်သွားလိုက် ပိတ်ရက်ရောက်လိုက်၊ အဝတ်တွေလျှော်လိုက်၊ မီးပူတိုက်လိုက် တခါတလေ လဲပျင်းလို့ လုံးထွေးထားတာမနက်ဖြန်အတွက်ဝတ်ဖို့ လိုတယ်ဆိုတော့မှဝတ်မဲ့ တစ်ကို ညကြီးမင်းကြီး မီးပူတိုက် မနက်ကျ ဝတ်လိုက်၊ စာကလဲ ကျက်ရသေး၊ ဟိုလေ တချို့ ပြောကြားတယ်ဟုတ်လား၊ ယားလို့ တောင် ကုတ်ဖို့ အချိန် မရှိဘူးဆိုတာလေ ဟင်း ... ဟင်း

ဘာကြီးမှန်းလဲ သိဘူးနော် ဥပမာပေးတဲ့စကားတွေက

တခါတလေလဲ စာကျက်ရတာအရမ်းပျင်းတယ် စင်္ကာပူမှာနေတဲ့ဘဝ လုံးခြာလည်နေလိုက်တာ တလ တလဆိုတာ ဘယ်လိုစလိုက်ပြီး ဘယ်လိုဆုံး လိုက်မှန်းကိုမသိလိုက်တော့ဘူး

ကနေ့ တော့ အိမ်ပြန်နောက်ကျတယ် အိမ်ပြန်ရောက်တော့ အခန်းဖော်သူငယ်ချင်းကအရင်ရောက်နှင့်နေပြီ။ ရေချိုး အဝတ်အစားလဲ ပြီးတော့ နှစ်ယောက်သား ညစာစားဖို့အတွက် ချက်ပြုတ်ပြင်ဆင်ကြတယ်။

စားသောက်လို့ပြီးတော့ အတူတူသိမ်းဆည်းဆေးကြော၊ ရေချိုးခန်းဝင် သွားတိုက်၊ မအိပ်ခင် သန့်ရှင်းရေးလေး ဘာလေးလဲလုပ်တာပေါ့။ ကျွန်မရဲ့အခန်းဖော်နံ့မယ်က သူသူ တဲ့။ သူနဲ့ ကျွန်မနဲ့က ငယ်သူငယ်ချင်းတော့ မဟုတ်ဘူး၊

စင်္ကာပူရောက်တော့မှ သူငယ်ချင်းတယောက်ကနေ တဆင့်ခင်ကြတာ။ အသက်ကလဲ အတူတူပဲလေ၊ တစ်နှစ်တည်းပဲ။ ကျွန်မကသူ့ ထက် လေးလပဲကြီးတာ၊ ဇူလိုင်လ ဆန်းကမှ ကျွန်မ က ၂၂ ပြည့် ပြီးခဲ့တာ၊ အရင်ကျွန်မနေခဲ့တဲ့အိမ်က

ကျွန်မအဖို့ အဆင်မပြေ၊ သူသူကလဲအရင် သူနေတဲ့အိမ်က သိပ်အဆင်မပြေတာနဲ့၊ ငါတို့ ၂ယောက်အတူတူ နေရအောင်လို့ အခန်းရှာပြီး၊ အတူတူနေဖြစ်ကြတာ ဘာလိုလိုနဲ့ အခု ကျွန်မတို့ ၂ယောက် အတူတူနေတာ

၅လကျော်ပြီဆိုတော့ တယောက်နဲ့ တယောက်ညီအစ်မလိုပဲ အရမ်းချစ်ကြတယ်။ တစ်ယောက်အကြောင်း တစ်ယောက်သိ ဘာကိုမှ မလျှို့ဝှက်ပဲ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောကြမယ်၊ ဆိုကြမယ် ရင်ထဲမှာမထားကြေး

တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် စိတ်မကောက်ကြေး လို့ တော့ပြောထားကြတယ်။ အတူနေတယ်ဆိုတော့ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် အနေအထိုင်အပြောအဆိုက အစသတိထားရတယ်လေ၊ မပွင့်လင်းပဲ ငုံ့စိစိ ကောက်တတ်တဲ့

လူကိုကျွန်မက မုန်းတတ်တယ်၊ သူသူက ကျွန်မလောက်တော့အပွင့်လင်းကြီးမဟုတ်ဘူး၊ မြဲစိစိကြီးနဲ့ အရာရာကိုအတွေးတမျိုးနဲ့ ကောက်နေတတ်တာလဲမဟုတ်ဘူး ရှက်တတ်တာလွဲလို့

စိတ်ရင်းကောင်းတယ်၊ သူနဲ့ သူ့ဘဲအကြောင်းမေးရင် သူ့မှာရှက်နေတာနဲ့ပဲ လိုရင်းကိုမရောက်တော့ဘူး။ အဲ့ဒီကောင်လေးနာမည်က မျိုးသူ တဲ့။ သူတို့နှစ်ယောက်က “သူ” ဆိုတာတူနေတော့ ကျွန်မက အမြဲနောက်တယ်။

ကျွန်မကရေချိုးခန်းကပြန်လာ၊ အိပ်ယာခင်းတွေပြင်နေတုန်း သူက ရေချိုးခန်းကိုသွား သူပြန်ဝင်လာချိန်မှာ ကျွန်မက သူ့ ကို “မမသူ ဒီနေ့ ကိုကိုသူ နဲ့တွေ့လား” (မျိုးသူကို ကျွန်မတို့က ကွယ်ရာမှာ ကိုကိုသူ လို့ခေါ်တာကိုး၊ ကျွန်မက

သူတို့ ကို တခါတလေ ကိုကိုသူနဲ့ မမသူဆိုပြီးနောက်နေကျ) ဆိုတော့ သူသူက “အင်းတွေ့တယ်” ဆိုပြီး ဘာမှဆက်မပြောတော့ဘူး။ သူ့ ကုတင်ပေါ်မှာထိုင် အဝတ်အစားတွေသိမ်းဆည်း ခေါက်နေတယ်။

“နင်ကလဲဟာ တွေ့တယ်ဆိုပြီး ဘာမှလဲမပြောဘူး တုံးတံကြီး၊ ဘယ်မှာတွေ့တယ် ဘယ်သွားကြတယ် ဘယ်ဆိုင်မှာအတူထိုင်ကြတယ် နောက် ဘာတွေလုပ်တယ် ဆိုတာလေးလဲ ပြောပြလေဟာ တခါတလေလဲ နင်ကနေ ပြန်လာတာနဲ့ ဝမ်းသားအားရပြောပြတာလေးတွေကြားချင်တာပေါ့ဟဲ့.. ဘာလဲ ... ဟဲဟဲ ငါထင်တယ်နော် ဒီလောက်

ပြန်လာတာနဲ့ ဝမ်းသားအားရပြောပြတာလေးတွေကြားချင်တာပေါ့ဟဲ့.. ဘာလဲ ... ဟဲဟဲ ငါထင်တယ်နော် ဒီလောက်

မြဲနေပုံထောက်ရင်တော့ တခုခုတော့ တခုခုပဲ.....

ပြောပြလေ ... နင်ကလဲ ငါကသိချင်လို့ပါဆို”

“ငါတို့ဘယ်မှမသွားပါဘူးဟာ အလုပ်ကအပြန်သူနဲ့ ချိန်းထားတဲ့နေရာကိုသွား၊ သူ့ အိမ်က အသိအစ်မကြီး တယောက်နဲ့ လူကြိုပေးလိုက်တဲ့ ပစ္စည်းတွေသွားယူတယ် နောက် ငါအိမ်ပြန်တော့ သူ့ငါ့ကို လိုက်ပို့တယ် ဒါပါပဲဟာ”

“နင်တို့ပြန်လာတဲ့အချိန် ရထားကျပ်တဲ့အချိန်ဆိုတော့ သူ နင့်ကို ရထားပေါ်မှာ အသာလေး အနားတိုး ကပ်ပြီး ဟီးဟီး ..... “

“နေခြည်နော် .....ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲမသိဘူး၊ နင်သာ တချိန်တုန်းက မောင် လို့ နင်ပြောပြောနေတဲ့ တယောက်ကို သတိရနေလို့ ငါ့ကိုလျှောက်ပြောနေတာမလား။ ရန်ကုန်မှာတုန်းက ဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ နင့်နဲ့ နင့်မောင်နဲ့ အကြောင်းကို ငါ့ကို အကုန်ပြောပြမယ် ပြောပြမယ်နဲ့ ခုထိလဲမပြောသေးဘူး ဘယ်မှာလဲ ပြောလေ ..”

ကြည့် .. နင့်အလှည့်ကျတော့ ငြိမ်သွားတယ် .....”

“အံ့မယ် နင်က ငါ့ကို ပြန်လှည့်ပီး စကားရန်မရှာနဲ့ နင်တို့ အကြောင်းကို သိချင်လို့ စပုံစုနေတာ ကောင်မစုတ်ရဲ့ ...အိမ်ပြန်ရောက်တော့ကော ဓာတ်လှေခါးထဲ ဘာမှမလုပ်ဖူးလား ... ” သူ့သူကရှက်ပြီး “နေခြည်တော်တော့ကွာ ဘာမှန်းလဲမသိဘူး” “ငါတွေ့တာ မှန်တယ်မလား... ကြည့် .. ကြည့် သူ့သူ တယောက်ရှက်နေတယ်ဟေ့ လူမိသွားလို့တဲ့” “ငါထင်သားပဲ.. ငါစမေးကထဲကရင်း နင့်ပုံကရှက်နေတော့ တခုခုပဲလို့ ထင်နေတာ .....”

သူ့သူက ဘာမှထပ်မပြောတော့ပဲ ရှက်ပြီးလေးနဲ့ ကျွန်မကိုကြည့်နေတော့တယ်

နောက်တော့သူ့သူက “နင့်ကိုပြောရအုံးမယ် သိလား ဒီနေ့ပစ္စည်းပါးတာ သွားယူတော့ အဲ့ဒီအစ်မ ကပြောတယ် ရန်ကုန်မှာ စင်္ကာပူကနေပြန်သွားတဲ့ ကျောင်းသား တို့ အလုပ်လုပ်နေတဲ့သူ ခဏပြန်သွားတာတို့ ရဲ့ ပတ်စပို့တွေကို သိမ်းထားပြီး စစ်တယ်လို့ပြောတယ်”

အဲတော့.....ဟုတ်လား၊ ဒုက္ခပဲတော့၊ ငါ့အသိ အစ်ကို တယောက် ရန်ကုန်ပြန်မယ်လို့ ပြောသံကြားတယ်

အဲ့ဒါတွေသူသိရဲ့လား မသိဘူး ဖုန်းဆက်ပြောအုံးမှပဲ”

ကျွန်မလဲ ကုတင်ပေါ်မှာ ကိုယ်လှဲနေရင်း အသိ အစ်ကိုဆီကိုဖုန်းဆက်ပြော သူ့သူကလဲ သူ့ အဝတ်အစားတွေကို ခေါက် သိမ်း နေ ရာကနေ ဘီရိုထဲစီထည့် ဖုန်းဆက်ပြီးတော့ ကျွန်မက လှဲနေရာကနေ သူ့ ကို ကြည့်နေရင်း စဉ်းစားမိတယ် ပြောသာပြောရတာ သူ့သူက အနောက်ကနေကြည့်ရင် မိန်းကလေးချင်းတောင်မနာလိုဖြစ်မိတယ် သူ့ဘော်ဒီက ကျွန်မထက်မိုက်တယ်၊ ဒီလောက်ဘော်ဒီမိုက်တဲ့ ကောင်မလေးကို သူ့ကောင်လေးကရော ဒီအတိုင်းကြည့်နေပါမလား။ ဒီအတွဲက အခုအချိန်မှာ ဘာမှမလုပ်ကြဖူး လို့ဘယ်ပြောနိုင်မလဲနော်၊ အင်း..... သူ့ကိုမေးရင်လဲ ရှက်နေတာနဲ့ အဖြေကရမှာမဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်မကလဲ ကျွန်မပါပဲဘာလို့ စပုံစုစုတွေ့နေမိတာလဲ၊ မဆိုင်တာတွေကို ပြောသာပြောရတယ်၊ ရင်ထဲမှာက တခါတလေ တစုံတခုကိုတမ်းတချင်သလိုလို၊ဘာလိုလို ဟိုတခါ ဝက်ဆိုက်ထဲကပုံထဲက ကောင်မလေးရော ကောင်လေးပါ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည့်တွေက တော်တော့ကို လှပြာတောင့်တင်းကြာတယ် ကောင်လေးပုံဆို မျက်စိထဲ စွဲနေရော၊ ကျွန်မ တောရောက်တောင်ရောက်

တွေ့နေတုန်းမှာပဲ သူ့သူက “နေခြည် ရေ ငါနင့်ထဲက Pad တခုယူသုံးလိုက်တယ်နော် ငါဟိုဟာဖြစ်တာ ဒီကနေ့ တော့ ပြီးပြီလို့ပဲ ၊ဒါပေမဲ့ မနက်က အပြင်ထွက်ခါနီးမှ နဲ့နဲ့ ဆင်းနေသေးလို့ ခံမလို့ ကြည့်လိုက်တာ.. ငါ့ဥစ္စာကလဲကုန်သွားလို့ နင့်ထဲကယူသုံးလိုက်တယ် နောက်နေ့ ငါပြန်ဝယ်ပြီးတော့မှ နင့်ကိုပြန်ပေးမယ်နော်”

“နင်ကလဲ ပြန်ပေးစရာမလိုပါဘူးဟာ ရပါတယ် ငါလိုရင်လဲ နင့်ဆီကယူသုံးတာပဲဟာ”

“အေးပါဟာ ....”

ဟယ်သီလား ဒီနေ့ ငါ ပလာဇာစင်တာပူရာ ရောက်တော့ ဘရာတို့ ပင်တီတို့ Discount ချနေတာတွေ့ခဲ့တယ်
ငါ့မှာဝင်ကြည့်ချင်တာဘေးမှာ မျိုးသူ ပါနေတာနဲ့ပဲမကြည့်ခဲ့ဘူး ငါတို့အားတဲ့နေ့ သွားကြည့်ရအောင်”
”အေးလေ ငါအားတဲ့နေ့ နင်အလုပ်ပေးချိန်ဖုန်းဆက်လိုက်လေ ငါတို့ ထုံးစံအတိုင်း MRT မှာပဲချိန်လိုက်တာပေါ့”
“အင်း ငါဆက်လိုက်မယ်”

“ သူသူ နင့်ဘရာဆိုက်က ၃၄ နော်”
“ အင်းဟုတ်တယ်” သူသူက ဘရာတွေ၊ ပင်တီတွေကို အဝတ်ဘီဒိုထဲက သူ့ အဝတ်ဆင့်မှာစီနေရင်းပြန်ဖြေတယ်။
“နင်တို့ ငါတို့ ဆိုက်တွေကပေါ့တယ်ဟဒီခိုင်းပဲရွေးဖို့ လိုတာ” လို့ ကျွန်မက ပြောတော့ သူသူက
“ငါဒီတခါဝယ်ရင်တော့ အံ့မပါတာလေး တစ်ထည်လောက် ဝယ်မလားလို့။”

ကျွန်မက “ အေး ဟုတ်တယ်ဟ ငါလဲစဉ်းစားနေတာ၊ ပြီးတော့ နင်ကဆိုက်ကြီးတော့ အံ့မပါတာလေး
ဝတ်ရင်မိုက်တယ်” လို့ ပြောလိုက်ရော သူသူက “ နင်ကလဲ၊ ဟုတ်ပါဘူးဟယ် ဆိုင်လို့လား မဆိုင်ဘူးထင်တယ်” လို့
ရှက်ပြီးလေးနဲ့ ကျွန်မကိုပြန်ပြောတယ် ကျွန်မကပဲဆက်ပြီး

“အံ့မယ် အံ့မယ်၊ ငါက နင့်လောက် ဘော်ဒီရော အရပ်ပါ မထွားလို့ပါနော်”
ဆိုတဲ့အချိန်မှာ သူသူက အဝတ်ဘီရိုကို ပိတ်ပြီး ကွန်ပြူတာစားပွဲကကုလားထိုင်ကိုဆွဲထိုင်ရင်း
“နင်နဲ့ ငါက နင့်ထက် တစ်လက်မ နီးပါးလောက်ပဲကွာတာပဲဟာ မသိမသာလေးပါ နေခြည်ရယ်”

ကျွန်မက အိပ်ရာပေါ်မှာဘေးစောင်းနေရာကနေပက်လက်လန်လှဲချလိုက်ရင်းနဲ့
တစ်လက်မ ဆိုတာ နဲလား ဟဲ့ သူသူရဲ့ ပြီးတော့ နင့်ကိုယ်လုံးနဲ့ ငါ့ ကိုယ်လုံးကကော ယှဉ်လိုက်ရင် နင်က သာတယ်
ငါက ၃၂ လေ

ဟယ် ဒါနဲ့ တနေ့က ငါတွေ့ ခဲ့တာသုံးထည် ၁၀ နဲ့ ရောင်းနေတဲ့ ပင်တီလေးတွေကမဆိုးဘူးနော် ငါဝယ်ခဲ့မလားလို့
စဉ်းစားမိသေးတယ်၊ တချို့ဆိုဘေးမှာ ကြီးသေးသေးလေးနဲ့ တချို့ဟာတွေကျတော့ ရှေ့မှာ ဇာကလေးပဲရှိတယ်
သီလား” လို့ ပြောတော့ သူသူက ကွန်ပြူတာ ပါဝါ ခလုတ်ကိုဖွင့်ရင်းနဲ့

“အေးဟုတ်တယ် ငါလဲတွေ့တယ် နေခြည်ရဲ့ နင်တော့မသိဘူးငါကတော့ မဝတ်ရဲဘူး၊ ဘေးမှာ ဘာမှမရှိတော့
စိတ်ထဲမလုံဘူးဟ”

“ အေးနော် ငါလဲ တမျိုးကြီးပဲဟိုလေ.. ဘေးက ပေါ်နေသလိုလို ဘာလိုလို ဖြစ်နေမှာ အဲဒါဆို ကောင်တာမှာ
ပြထားတဲ့ G.string လိုဟာဆိုရင် တော့လား” ကျွန်မက အဲသလိုလဲပြောလိုက်ရော သူသူက
“ အမလေး ငါတော့ ဝတ်ရဲပါဘူး၊ စိတ်ထဲမလုံဘူးဟ.. နင်ဝတ်ချင်ရင်တော့ ဝတ်ပေါ့”

လို့ ပြောရင်း အီးမေးလ် ဖွင့်နေတယ်၊ ဘယ်ရမလဲ ကျွန်မက “အောင်မယ် နင်နဲ့ ပိုလိုက်တယ်ဟဲ့သူသူရဲ့ နင်က
ငါ့ထက်တောင့်တာကိုး၊ မျိုးသူကိုပဲကြည့်ပါလား နင် ကို ကြည့်နေလိုက်တာများ မျက်လုံးတွေပြုတ်ကျမတတ်ပဲ
နင် ရှေ့ကလျှောက်နေချိန်ဆိုပိုဆိုးတယ် နင်ကသာမမြင်တာ နင့်အနောက်ကနေသူ့ မျက်လုံးတွေ
ဘယ်ရောက်နေလဲဆိုတာ ငါကမြင်တာပေါ့။ ဟင်း မပြောချင်ဘူး ယောကျ်ားတွေများ ... ဟီး ဟီး” ဆိုလို့

လဲပြောလိုက်ရော သူသူက ရှက်ပြီးနဲ့ “ကောင်မနော် ထ နေတယ်” ပဲပြောပြီး အီးမေးလ်တွေဖတ်၊
ပြန်ပို့ တာလုပ်နေတော့တယ်၊ သူရှက်လာရင် အဲသလိုပဲ သိတ်သိသာတယ် ငြိမ်ကုတ် ပီးတခုခုကို လုပ်၊
စာဖတ်ရင်ဖတ် ဒါမှမဟုတ်ကွန်ပြူတာကို ဟိုဒီကလိ အတော်လေးကြာတော့ သူသူက

“နင် ဖေးဘရိတ်ထဲမှာ ဒီလင့်ခ်တွေ ဆွဲဖ်လုပ်ထားတာလား” ဆိုတော့ ကျွန်မက “အေး ငါ
စပမ်းမေးလ်တွေထဲကရတာ အားတဲ့အချိန်မှ အေးအေးဆေးဆေး ကြည့်မယ်လေ ဆိုပြီးသိမ်းထားတာလေ
ဘာလဲ နင်ထုတ်ကြည့်လိုက်သေးလားကြည့်ချင်ကြည့်လိုက်ပေါ့”

“ကြည့်ပါဘူးဟာ ငါ့အီးမေးလ်ထဲလဲ ဝင်ဝင်လာဖူးတယ် နင်စက်သုံးဖို့ ရှိသေးလား မရှိရင် ငါ ပိတ်လိုက်တော့

မယ်နော်” “ မရှိတော့ဘူး ပိတ်လိုက်တော့၊ ဘယ်သူမှလဲ ငါဆီအီးမေးလ်စပါယ်ရှယ်ပို ဖို့ ရှိမယ်မထင်ဘူး ဟာ ငါအိပ်တော့မယ် ၊ မနက်ဖြန် သောကြာနော်၊ ဒီအပါတ် နင့်အလုပ်နားရက်ကဘယ်နေ့လဲ ”

“ အခုဒီအပါတ်က မရှိတော့ဘူးလေ အင်္ဂါနေ့ ကနားထားတာ၊ လာမဲ့အပါတ်အင်္ဂါနေ့ ကျမှ ကျောင်းရောအလုပ်ပါ နားမှာ နင်ကကောနေခြည် ” “ငါလား ငါက ကြာသပဒေးနေ့ ကျမှ အလုပ်ရောကျောင်းပါအားမှာ ”

လို့ ကျွန်မဖြေလိုက်တော့ “ ငါကကြာသပဒေးနေ့ ကျ ရင် ကျောင်းတော့မရှိဘူးဟာ၊အလုပ်က နေ့လည်မှ ဆိုတော့အေးဆေးမနက်ကို နောက်ကျမှအိပ်ရာထလို့ ရတယ် ” သူ့သူကပြောပြောဆိုဆို ကွန်ပြူတာကို ပိတ် ပီးလို့ အခန်းမီးကိုပိတ်လိုက်တယ်

ကျွန်မကတော့ ညအိပ်ရာဝင်ဘုရားရှိခိုး၊ ခေါင်းအုံးပေါ်ပုဆိန်ပေါက်ကန်တော့လိုက်တော့တယ်၊ ဦးသုံးကြိမ်ချ ပီးတာနဲ့ တခါတည်း ခေါင်းအုံးပေါ်လှဲအိပ်ရင်း လက်က ဖက်ခေါင်းအုံးကိုဖက်၊ ခြေကခွလိုက်တာနဲ့ မျက်လုံးက စင်းလာရော။ အထီးကျန်တာတို့ ဆွေးတာတို့ကိုဝတ္ထုတွေထဲမှာဖတ်ဖူးတုန်းကတော့ ခံစားလိုက်ရတာရင်ထဲမှာ နင့်နေတာပဲ၊ တကယ်တမ်း ကြုံတွေ့လာတော့ ဘာမှန်းတောင်သေသေချာချာမသိလိုက်နိုင်ဘူး။ လက်တွေ့မှာ စင်္ကာပူကို ရောက်လာတဲ့ အခါကျတော့ လွမ်းတယ်မောင်ရေ ... လို့ အော်ဖို့ နေနေသာသာ ပြေးလွှားနေလိုက်ရတာ လွမ်းဖို့တောင်အချိန်မရဘူးမောင်ရေ လို့ ပြောင်းလို့ သာအော်လိုက်မိတော့မယ် အင်း ရန်ကုန်မှာတုန်းကတော့ မောင် နဲ့ ဝေးခဲ့တဲ့ အချိန်တွေမှာ စိတ်ထဲမှာ နောင်တရမိသလိုလို လွမ်းသလိုလိုတော့ တမ်းတမ်းတတ ခံစားခဲ့လိုက်ရသား ခံစားဖို့ လဲအချိန်ရခဲ့တယ်လေ၊ သေချာပြန်စဉ်းစားကြည့်မိတော့ ဘာကို တမ်းတတာလဲ၊ အချစ်လား ၊ ရင်းနှီးမှုလား ၊ သာယာမှုလား တခုခု တိမ်းမှူးဖွယ်ရာကို စွဲလန်းမိတာလားဆိုတာ ဘာကိုမှန်းကို သေချာမဆုံးဖြတ်တတ်တော့ဘူး။

မောင်နဲ့ ကျွန်မက တက္ကသိုလ်ရောက်ပြီး ဒုတိယနှစ် လည်လောက်မှာ စတွေ့တာလေ အတန်းဖော် သူငယ်ချင်းတော့ မဟုတ်ဘူး ၊ မောင်က ကျွန်မထက် တစ်တန်းကြီးတယ် သာမန်ဇာတ်လမ်းလေးတခုပေါ့ မောင်ကကျွန်မကိုလာပိုးတယ်၊ ကျွန်မ ဒုတိယနှစ်ကုန်မှာ မောင်ကိုအဖြေပေးတယ် ကျွန်မ ပိုင်နယ်ရောက်တော့ မောင်နဲ့ကျွန်မ အခြေအနေက အတိုင်းအတာ တခုကို ခရီးရောက်သွားကြပြီ ကျွန်မကပဲ တော်တော် လွယ်မိလိုက်လို့လား ဒါမှမဟုတ် မောင်ရဲ့အတွေ့ အထိတွေ့က ကျွန်မကို ငြင်းပယ်နိုင်အားတွေကုန်စေလို့လား မပြောတတ်တော့ဘူး မောင်နဲ့ နှစ်ကိုယ်ချင်းတွေ့ တဲ့ အချိန်ဆို စိတ်ကို ဘယ်လိုပဲ တင်းထားတင်းထား ကျွန်မကိုယ်က မောင်ရင်ခွင်ထဲပျော့ခွေသွားတာပဲ မောင်ဆီကနေ လမ်းခွဲဖို့စကားကြားရတဲ့အချိန် မောင်ကိုနာကျည်းဖို့ ရာ ကျွန်မစိတ်က ဘာလို့ မဖြစ်ရတာပါလိမ့် မောင်ရဲ့ တပ်မက် တဲ့အနမ်း ၊စွဲမက်စေတဲ့အထိအတွေ့ ၊ အယုအယတွေကို တွေးမိရင် ကျွန်မရင်ထဲ ခုထိ လှိုက်ဖို့လာ တုန်းပဲ၊

လမ်းလျှောက်နေရင်း မောင်အကြောင်း စဉ်းစားမိရာကအတွေးတွေခဏရပ်၊ MRT ထဲခပ်သုတ်သုတ်ကလေး လှမ်းဝင်လိုက်ရင်း MRT အဝင်ဝမှာဝေနေတဲ့ ပုဂံဆေးဆပ်ပြာရည် နမူနာအထုပ်သေးသေးလေးယူ၊ ဘူတာထဲဝင် ကဒ်ဖြတ်ဖို့ အသွား လွယ်ထားတဲ့အိတ်ထဲကကားဒ်ကိုအနှိုက် ခေါင်းလေးတချက်အင့်၊

“အင့်”

ကျွန်မကိုယ် တစ်ယောက်ယောက်ကိုဝင်တိုက်မိပြီ ကျွန်မလက်ထဲက ဆပ်ပြာရည်ထုပ် အောက်ကိုကျသွား၊ ဆောရီးဆိုပြီး ကျသွားတဲ့အထုပ်လေးကို လူတစ်ယောက်က ကောက်ပြီးကျွန်မကိုပေး၊ ကျွန်မကလည်း ကမန်းကတန်းနဲ့ လက်ခံ အဲဒီအချိန် သူ့ မျက်နှာကိုအနီးကပ်မြင်လိုက်ရတော့ ကျွန်မစိတ်ထဲမှာ ဒီလူ့ ရုပ်က သန့်နေတာပဲ လို့

သတိထားမိရုံရှိသေးတယ် အဲဒီလူကခပ်သုတ်သုတ်ပဲ ထွက်သွားနှင့်ပြီ ကျွန်မ MRT ပေါ်ရောက်တော့ ကျွန်မနဲ့ စီးတဲ့အတွဲမှာပဲ ဟိုဖက်ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ သူ့ရပ်နေတာတွေ့ လိုက်တယ်

ဥပဒီရုပ်ကတော်တော်ကောင်းတယ်၊အရပ်ကလဲမြင့်မြင့် သူ့ မျက်ခုံးမျက်လုံး တွေက မိန်းကလေးတွေကြည့်မိရင် နောက်တခါ ပြန်ခိုးကြည့်ရမဲ့ မျက်နှာပေါက်၊ လူက အစ်ကိုကြီးအရွယ်ပဲ၊ မြန်မာလား တော့မသိဘူး ၊စိတ်က ထင်လို့ ဖြစ်မယ်ထင်ပါတယ် စင်္ကာပူမှာက အာရှသားပေါင်းစုံတာပဲဟာ သူ့ လိုပဲ မြန်မာလိုလို ထိုင်းလိုလို ဘာလိုလို ညာလိုလိုတွေကအများကြီး အမှတ်တမဲ့သူ့ ကို တချက်တချက် လှမ်းပီး မသိမသာ ကြည့်လိုက်ချိန်မှာ သူက ကျွန်မကို

လှမ်းကြည့်နေတာတွေ့ လိုက်တယ်။ ရင်ထဲမှာတမျိုးကြီးပဲ။ လှုပ်ရှားသွားတာတို့ ရင်ဖိုတာတို့ တော့မဟုတ်ဘူး။ အမှတ်ထားမိသလောက်ထက်တော့နည်းနည်းပိုသလိုလို။
နောက် ထိုင်ဖို့ နေရာရတာနဲ့ ကျွန်မကဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး မျက်စိမှိတ်ပြီးအတွေးနယ်ချဲ့လာခဲ့တယ်။
ဆင်းရဲမဲ့ဘူတာကိုရောက်တော့မယ်ဆိုတာ ရထားထဲက ကြေငြာသံကြားတော့မှ ဆင်းဖို့ ပြင်ရင်းနဲ့ သူ့ နေရာဖက် တစ်ချက်တော့ ဝေကြည့်လိုက်မိတယ်။ သူ့ ကို မတွေ့တော့ဘူး ဘယ် MRT မှာဆင်းသွားလဲမသိဘူး ....

ကျွန်မလဲကျောင်း ကိုဆက်သွားလိုက်တယ်
အင်္ဂါနေ့ ဆိုတော့ ကျောင်းမှာလက်မှတ်ထိုးဖို့ပဲရှိတာနဲ့ လက်မှတ်ထိုးပြီး အမေဖုန်းဆက်ခိုင်းထားတဲ့ အသိတစ်ယောက်ဆီဖုန်းဆက်တယ်။ တကယ်တော့ ကျောင်းချိန်ပြီးရင် အဲဒီလူကိုသွားတွေ့မယ်လို့ စီစဉ်ထားတာ အမေနဲ့ ဖုန်းဆက်တုန်းက။ အမေ့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ရဲ့ သားတစ်ယောက် စင်္ကာပူရောက်နေတယ် စင်္ကာပူမှာတစ်ပါတ်လောက်နေပြီးရန်ကုန်ပြန်လာမယ်။ သူတို့ ကုမ္ပဏီက စင်္ကာပူကကွန်ပျူတာပစ္စည်းတွေ ကိုမြန်မာပြည်တင်သွင်းနေတာ။ အမေနဲ့ အရမ်းရင်းနှီးတဲ့မိတ်ဆွေသားဆိုတော့ သမီး တွေ့ထားလိုက်ပါလို့ ဆက်လာထားတာကိုး။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်အိမ်အတွက်လူကြိုပစ္စည်းပေးလို့ တော့အဆင်ပြေမှာပါ ဆက်လိုက်တော့ ဖုန်းကပိတ်ထားတယ် ဆက်လို့ မရဘူး။ အမေပေးတဲ့ ဖုန်းနံပါတ်ကမှားနေတာလား။ ပြန်များသွားပြီလား တခြားတနိုင်ငံများထပ်ထွက်သွားတာလား။ ကိစ္စ မရှိဘူး အမေဆီကိုဖုန်းဆက်တဲ့အခါကျမှ ထပ်မေးလိုက်မယ်။ ဘယ်သွားရင်ကောင်းမလဲလို့ စဉ်းစားလိုက်တော့ ပလာဇာစင်္ကာပူရာ ကို သွားဖို့ စိတ်ကူးရလာတယ်။ အဲ့ဒါနဲ့ သူ့သူ့ ဆီကိုဖုန်းဆက်တော့ သူ့သူ့ ဖုန်းကလဲ ပိတ်ထားတယ် ဘယ်လိုဖြစ်နေမှန်းတောင်မသိတော့ဘူး ဒီကနေ့ ဆက်ရတဲ့ဖုန်းတွေ ၊ ပိတ်ထားကြတာချည်းပဲ မနက်ကလဲ သူမထသေးတော့မမှာခဲ့ရဘူး ပိတ်ရက်ဆိုတော့ ဖုန်းပိတ်ပြီး အိပ်ရေးဝအောင် အိပ်ပြီထင်တယ် ထားလိုက်တော့ ကိုယ့်ဟာကိုယ်ပဲသွားတော့မယ်

ကျောင်းကနေ MRT ကိုမြန်မြန်လမ်းလျှောက်သွားတယ်
စီးလာတဲ့ ရထားက City Hall MRT ရောက်တာနဲ့ အနီရောင်လှိုင်း
ရထားပြောင်းစီးဖို့ အတွက် တဖက် Platform ကိုသွားလိုက်တယ်။
ရထားရောက်လာတော့ ကျွန်မလဲ Dhoby Ghaut မှာဆင်းရမယ်ဆိုတော့
အထဲထိမဝင်တော့ပဲ အဝန်းမှာပဲ ရပ်လိုက်တယ်။

Dhoby Ghaut ရောက်တာနဲ့ အောက်ဖက်လမ်းကနေပဲသွားမယ်လို့စိတ်ကူးပြီးတော့ ခရမ်းရောင်လှိုင်း သွားတဲ့ဖက်ကနေ ပလာဇာစင်္ကာပူရာဘက်ကို ဆက်သွားလိုက်တယ်။ ဟိုကြည့် ဒီကြည့်နဲ့ လျှောက်ကြည့်နေရင်း အပေါ်ထပ်ကိုဆက်တက်သွားတယ်။ ဘရာနဲ့ ပင်တီရောင်းတဲ့ ဆိုင်ရှေ့ကိုရောက်တော့ ဝင်ပြီးကြည့်လိုက်တယ်။ ဘေးမှာ ကြိုးတချောင်းလေးနဲ့ ပင်တီတွေကိုတွေ့တယ်။ ဈေးနှုန်းကပ်ထားတာကိုကြည့်လိုက်တော့

၃ထည်ကို ၁၀တဲ့ Discount ချထားတာ။ အဲ့ဒါနဲ့ ၂ထည်ကိုတော့ ခါတိုင်းဝတ်နေကျ ရိုးရိုးပုံယူလိုက်တယ် ၁ထည်ကတော့ ဘေးကကြိုးလေးနဲ့ဟာယူလိုက်တယ်။ ဘေးကကြိုးလေးနဲ့ဟာကို အနက်ရောင်လေး ယူလိုက်ပြီး ကျန်တဲ့ ၂ထည်ကိုတော့ တခြားအရောင်ယူလိုက်တယ်။ အင်္ကျီဆိုင် တွေကို တဆိုင်ဝင် တဆိုင်ထွက်လျှောက်ကြည့်ပြီး ဖိုက်ထဲဆာလာတာနဲ့ တခုခုစားအုံးမှပဲ ဆိုပြီး Food Court ရှိတဲ့အထပ်ကို တက်သွားပြီးလျှောက်ကြည့်တော့ အဲဒီမှာရောင်းတာတွေကို မစားချင်တာနဲ့ ပင်နီဆူလာဘက်ကို ထွက်လာခဲ့လိုက်တယ်။ ပင်နီဆူလာရောက်တော့ မြန်နှာမှာ ထမင်းဝင်စားပြီး ညနေကျရင် အိမ်မှာ သူ့သူနဲ့အတူတူ စားဖို့ လဘက်ဝယ်ချင်တာနဲ့ ကောင်းမွန် ဆိုင်ဘက်ကို ထွက်လာခဲ့တယ်။

အဲဒီဆိုင်ရောက်တော့ လဘက် နဲ့ အကြော်စုံ ဝယ် အိမ်မှာ သံပုရာသီးလဲ ကုန်နေတာနဲ့ သံပုရာသီးပါဝယ်လိုက်တယ်။ သူ့သူ့ ဆီ ဘာလိုသေးလဲ ဘာဝယ်ခဲ့ရမလဲလို့ မေးမလို့ ထပ်ဆက်ပြောတော့ ဖုန်းကပိတ်ထားတုန်းခက်တယ်။

ကောင်မ အိပ်ပုတ်ကြီးနေတာလား၊ ကိုသူ နဲ့ အပြင်သွားနေလားမသိဘူး၊ ဒီလောက်တောင်ခေါ်မကြားအော်မကြား ဖြစ်လောက်အောင်ကို ဖုန်းပိတ်ထားတာ တွေ့ မယ်....

ပြန်တော့မယ်... ဘာမှလဲထပ်ဝယ်စရာမရှိတော့ဘူး စုံနေပြီ အိမ်ကိုပဲတန်းပြန်ခဲ့တယ်၊

အိမ်ရောက်တော့ ဧည့်ခန်းထဲဘယ်သူမှတော့မရှိဘူး အလုပ်သွားကြပြီထင်တယ်

ကျွန်မ တို့ အခန်းရဲ့ တံခါး သော့ကိုထဲပြီးလှည့်ဖွင့်၊ တံခါးပွင့်သွားတာနဲ့ ..

ဟဲ့...ဟဲ့... နေခြည်..... နေအုံး နေအုံး မဝင်နဲ့အုံး လို့

သူသူ နင်းကန်အော်လိုက်တဲ့အသံ ကြည့်လိုက်တော့ သူသူကကုတင်ပေါ်မှာ

အကျီက ကပိုကရိုနဲ့ လူကတဖက်ကိုလှည့်ထားပြီး ခြေထောက်တွေကွေးထားတယ်

လက်က ပေါင်ကြားထဲအုပ်ထားတယ် အောက်ပိုင်းမှာဘာမှမရှိဘူး

လူက တစ်ဖက်ကိုအတင်းလှည့်ထားတော့သူ့ တင်ကြီးတွေက နဂိုအတိုင်းသား ဖြူဖွေးပြီးတင်းနေတယ်

ကုတင်ဘေးကကြမ်းမှာက သူ့ ပင်တီနဲ့ ဘောင်းဘီတို့၊

ကွန်ပြူတာကလဲပွင့်ရက်ကြီး မော်နီတာပေါ်မှာက ဟိုတနေ့ ကကျွန်မ ကြည့်တဲ့ ကောင်လေးနဲ့ ကောင်မလေးပုံ

ကောင်မလေးဟာထဲကို ကောင်လေးဟာက ဝင်နေပြီး

ကောင်မလေးကကုတင်ပေါ်မှာပက်လက်လန်ပြီး ဖီးလ်တွေတက်နေတဲ့ပုံ

ကျွန်မ သဘောပေါက်လိုက်ပြီ

အဲ့ဒါနဲ့ ကျွန်မလဲ ကဗျာကယာ တံခါးကိုပိတ် လက်ထဲပါလာတဲ့အထုပ်ကိုချ

အဝတ်တန်းပေါ်က နီးရာမျက်နှာသုတ်ပုဝါကိုဆွဲ

သူ့ အောက်ပိုင်းကိုလှမ်းအုပ်ပေးလိုက်ပြီး

သူ့ ကုတင် ပေါ်မှာထိုင်ပြီးတော့ သူ့ ပုခုံးကိုကိုင်ပြီးတော့

“သူသူရယ် ၊ နင်က လဲ မရှက်နဲ့ နော် ဒါသဘာဝပဲဟာ

နင်နဲ့ ငါ နဲ့ကြားမှာ ဘာမှရှက်စရာမလိုဘူးလေ၊ ငါနားလည်ပါတယ်ဟာ နော်”

လို့ ပြောပေမယ့် သူသူက သူ့ မျက်နှာကို ခေါင်းအုံးနဲ့ကပ်ထားပြီး

လက်က ကျွန်မအုပ်ပေးထားတဲ့မျက်နှာသုတ်ပုဝါနှင့်

သူ့ ကိုယ်အောက်ပိုင်းကို ကမန်းကတန်းပတ်လိုက်တယ်၊ အဲဒီအချိန်

သူ့ ဟာတွေကို ကျွန်မ အနီးကပ်အကုန်မြင်လိုက်ရတယ်။

မျက်နှာသုတ်ပုဝါပတ်ပြီးတာနဲ့ သူ့ကခေါင်းကြီးကိုငုံထားပြီး ထလိုက်ပြီး

ဘာမှမပြောပဲ သူ့ ပင်တီနဲ့ ဘောင်းဘီတို့ကို ကောက်ယူပြီး

ကုတင်ခြေရင်းဖက်မှာ သွားပြန်ဝတ်နေတယ်။

ကျွန်မကထပြီးကွန်ပြူတာကိုပိတ်ပေးလိုက်တယ်

နောက် သူသူက “ငါရှက်လိုက်တာ နေခြည်ရယ်.. အရမ်းရှက်တာပဲ” တဲ့

မျက်နှာကလဲ ကြမ်းကိုပဲ ငုံကြည့်နေတယ်။ သူ့ ကုတင်ပေါ်လာထိုင်လိုက်ပီး လက်ကလဲ အိပ်ရာခင်းကို

ဆုပ်ကိုင်ထားတယ် သူ့စိတ်တွေ အရမ်းလှုပ်ရှားနေတာ ပေါ်လွင်နေတယ်။ အသံကလဲ မသိမသာတုန်နေတယ်။

မျက်လုံးတွေမှာကလဲ မျက်ရည်ဝဲလို့ .....

အင်းလေ သူ့မပြောနဲ့ ကျွန်မတောင် အခန်းတံခါးဖွင့်လိုက်တဲ့အချိန် သူ့ကိုမြင်လိုက်ရတဲ့တော့

ရင်တွေတုန်ပြီးစိတ်ထဲမှာ အရမ်းလှုပ်ရှားနေတာ။

ကိုယ့်ဟာကိုသာ လုပ်ဖူးတာလေ အဲ့ဒီလို မိန်းကလေးတယောက် ကိုယ့်ဟာကိုယ် လုပ်နေတာကို အပြင်မှာ

တခါမှမမြင်ဖူးတော့ ရုတ်တရက်မြင်လိုက်ရတဲ့အချိန် ရင်တွေအရမ်းကိုတုန်သွားတာ။ ကျွန်မက သူ

ဆံပင်လေးတွေသပ်ပေးရင်းနဲ့

မရှက်ပါနဲ့သူသူရယ် ငါလဲနင့်လိုပါပဲ ဟိုရက်က ဒီဝက်ဆိုက်ကြည့်ပြီး စိတ်ထဲမှာ မရိုးမရွနဲ့ ဘယ်လိုမှ

မနေနိုင်တော့လို့ လုပ်လိုက်သေးတယ်။

အဲဒီတော့မှ သူသူက ခေါင်းလေး နဲ့နဲ့မော့လာပြီး၊ ကျွန်မမျက်နှာကိုကြည့်ရာက

“ဟင်... နင်လဲလုပ်တယ် ဟုတ်လား” တဲ့

“အေးပေါ့ သူသူရယ် ငါလဲ ပုံတွေကြည့်ပြီးတော့ငါ့ စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လိုမှနေလို့မရတော့ဘူးလေ”

အဲဒါနဲ့ နင် တခြားဟာတွေကော ကြည့်လိုက်သေးလား ဆိုတော့

သူသူက ခေါင်းကြီး ငုံ့သွားပြီး လက်နှစ်ဖက်က သူ့ အကျီစ အောက်နားလေးကို ပွတ်ရင်းနဲ့ “အင်း ... ကြည့်တယ် ဟိုလေအဲဒီဝက်ဆိုက်ထဲကနေ ဟို ဗွီဒီယိုဖိုင်တချို့ ဒေါင်းလို့ တ်ရတယ်လို့ ညွှန်းထားတာနဲ့ ငါလဲလုပ်ပြီး

ကြည့်လိုက်တယ် တိုတိုလေးတွေပါ” တဲ့ မပွင့်တပွင့်နဲ့ ဖြေတယ်။

ကဲပါ သူသူရယ် ရှက်မနေပါနဲ့တော့နော်

ငါတို့ ဥယျာဉ်က ဘာမဆို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောကြနေကြမယ်လို့ ပြောထားတယ်လေ

အခုဟာလဲ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပေါ့နော်၊ ငါ့ ကိုမရှက်နဲ့ ၊ ငါလဲနင့်ကိုမရှက်ကြေးပြောမယ် နော်

ကဲပါ တော်ပြီ အဲဒီအကြောင်း၊

လာ ဒီမှာကြည့် ဒီကနေ့ ငါ ဘာတွေဝယ်လာလဲဆိုတာ ကြည့်စမ်း

ဆိုပြီး အိတ်ကိုဖွင့် အထဲကကျွန်မဝယ်လာတဲ့ပင်တီတွေကို ထုတ်ပြလိုက်တယ် ဘာလို့ လဲဆိုတော့

ဟိုကိစ္စကို သူကျွန်မနဲ့ ပွင့်လင်းလှနီးပါးဖြစ်ပေမဲ့ အခုအချိန်မှာ သူ့ ရင်ထဲ အရမ်းရှက်နေတော့ ကျွန်မက

ဆက်မပြောသင့်တော့ဘူးလေ

နောက်ပြီး စကားကြောင်းပြောင်းတာလဲဖြစ်၊ သူ့ စိတ်ထဲ ရှက်နေတာတွေပျောက်ပြီး ပေါ့သွားအောင် လဲဖြစ်၊

တခါတည်း ကျွန်မဝယ်လာတာတွေလဲ သူ့ ကို အခုအချိန်ပြရင် ကောင်းမယ်လို့ စိတ်ကူးမိလို့ ပါ

သူသူက “ဟယ် အဲဒါ ဟိုနေ့က ငါတို့ပြောတဲ့ပင်တီလား ”

“အင်းလေ ၃ ထည် ၁ဝတဲ အဲဒါနဲ့ ငါလဲ စမ်းဝတ်ကြည့်မလားလို့

ဒီမှာကြည့် အခု ၂ထည်ကတော့ ရိုးရိုးပုံပဲ ဝယ်လာလိုက်တာလှတယ်မဟုတ်လား ဒီဇိုင်းလေးက မိုက်တယ်

နင်လဲဝယ်ဝတ်ပါလား သူသူ”

လို့ ပြောပြီ သူ့ ရှေ့မှာ မရမ်းရောင်လေးရယ်၊ ပန်းနုရောင်လေးရယ်အဲဒီနှစ်ထည်ကို တထည်ချင်းကိုင်ပြီး

ပြလိုက်တယ်။

သူသူက “အင်း ... ငါလဲဝယ်ချင်တယ်” လို့ ပြောတော့ကျွန်မက

“အေးပါ နောက်နေ့ငါတို့ ထပ်သွားဝယ်ကြတာပေါ့၊ နေဦးဟဲ့ မပြီးသေးဘူး ရော့ ဒီမှာကြည့်လိုက်စမ်း ဆိုပြီး

ဘေးဖက်မှာကြိုး တပင်တည်းနဲ့ အနက်ရောင်လေး ကိုသူ့ ရှေ့ပြလိုက်တော့ သူက မျက်နှာလေးရဲသွားပြီး

ဟယ် နင် တကယ်ဝယ်လာတယ်၊ နင်ဝတ်မလို့ လား လို့ ကျွန်မကိုမေးတော့

ငါ့ အတွက်မဟုတ်ဘူး နင့်အတွက်၊ နင် က တင်အရမ်းလှတော့ အဲဒါနဲ့ ဆို

အရမ်းလိုက်မှာ ရော့ ဝတ်ကြည့်ကွာ ငါကြည့်မယ်

လို့ ကျွန်မက ထိုးပေးတော့

“နေခြည်ကလဲကွာ...နင့်ကိုဝတ်ပြရမှာလား .. ရှက်တယ်ကွာ မဝတ်ချင်ဘူး”

“အံ့မယ် ရှက်မနေပါနဲ့နော် ခုနက ငါအကုန်မြင်ပြီးသား ပြီးတော့အတူတူပဲဟာ ဘာရှက်စရာလို့လို့လဲ”

“နေခြည်ကလဲ မပြောနဲ့ကွာ ငါရှက်ပါတယ်ဆို ..”

“အော် မရှက်ပါနဲ့ဆို၊ ဝတ်ပြပါသူသူရယ် နော်.. နင်အရင်ဝတ်ပြကွာ ပြီးရင် ငါလဲတလှည့် ဝတ်ပြမယ်”

ကျွန်မက သူ့ လက်ကိုဆွဲပီး ပင်တီလေးကိုထည့်ပေး၊ ပြီးတော့သူဝတ်ထားတဲ့ ဘောင်းဘီကို

ကျွန်မဆွဲချွတ်မယ်လုပ်တော့ သူသူက

ဟဲ့နေခြည် မလုပ်နဲ့ မလုပ်နဲ့ ဆိုပြီး နောက်ကိုဆုတ်ပြေးတော့ ကျွန်မက နင်မဝတ်ပြရင်လဲနေ

ငါကနင့်ကိုအတင်းအကျပ်ခိုင်းနေတာ

မဟုတ်ဘူး၊ နင်နဲ့ ငါ အတူနေတာပဲ အခုတောင်မြင်ပြီးပြီပဲဟာ၊ အဲဒါများနင်က ငါ့ကို တစ်စိမ်းကျနေတာပဲ ရှက်နေသေးတယ်လို့ ဆိုတော့မှ

“နေခြည်ရယ် ငါ ဒီလိုမဟုတ်ပါဘူးဟယ်၊ နင့်ပင်တီကဝတ်လိုက်ရင်ငါ့စိတ်ထဲမလုံမလဲမို့ လို့ ပါနော်” လို့ ကျွန်မကိုပြန်ပြောတယ်

ကွန်မ ကဘာမှမပြောပဲ ငြိမ်နေလိုက်ပီး ပင်တီတွေခေါက်ထည့်တော့မဲ့ပုံ လုပ်လိုက်တော့မှ သူ့သူက

“အေးပါ အေးပါ ပေး ငါဝတ်ပြပါ့မယ်” ဆိုပြီး ပင်တီအနက်ရောင်လေးကို ယူ၊ ခုနက မျက်နှာသုတ်ပုဝါကိုယူ ခါးမှာပတ်

နဂိုဝတ်ထားတဲ့ဘောင်းဘီတိုနဲ့ ပင်တီကိုချွတ်၊ အခု အသစ်ဝယ်လာတာကိုဝတ် ဟိုဖက်လှည့်

မျက်နှာသုတ်ပုဝါကိုလက်တစ်ဖက်နှင့်ကိုင်

ကျန်တဲ့လက်တစ်ဖက်က အတွင်းကို နိုက်ပြီး

ပင်တီကိုသေသေချာချာနေရာကျအောင်ပြင်ဝတ်နေတယ်...ပြီးတော့ကျွန်မရှေ့ မှာ ခါးကမျက်နှာသုတ်ပုဝါကို မချွတ်ပဲနဲ့ အသာလေးလှစ်ပြီး

သူ့ ဟာသုင်ကြည့်ရင်းနဲ့ .

“ငါ ရှက်လိုက်တာနေခြည်ရယ် နင့်ဟာကဝတ်ရတာတမျိုးကြီးပဲ၊

ဘေးကဘာမှမပါတော့ စိတ်ထဲမှာမလုံဘူး

ပြီးတော့ ခါးမှာတင်မနေဘူးအောက်ကိုကျလွန်းတယ် ငါမဝတ်တတ်ဘူးဟာ”

“ပြစမ်း ငါကြည့်မယ် နင်ကလဲ အဲဒီပင်တီတွေက ဒီအတိုင်းပဲလေ

သူ့ ဒီဇိုင်းက ဆီးစပ်လေးတင်မှာတင်ပဲရှိနေပြီး ဘေးကကြိုးလေးပဲ ရှိတာ

နင်ကလဲ” ဆိုပြီး သူ့ လက်ထဲကမျက်နှာသုတ်ပုဝါကို

အသာလေး ဆွဲဖယ်ကြည့်တော့သူ့သူ က ယောင်ပြီး လက်ဖဝါးကလေးနဲ့

သူ့ ဟာလေးပေါ်အုပ်ထားလိုက်တယ်၊

ကျွန်မကမျက်နှာသုတ်ပုဝါကို ဘေးချ သူ့ လက်ကလေးကိုဖယ် သူ့ ခါးလေးကိုကိုင်ပြီး လှည့်ကြည့်တော့ သူ က ရှက်နေတယ်၊

အနောက်ဖက်ကိုလှည့်ကြည့်လိုက်တော့

“အိုး.... သူ့သူရယ် မိုက်လိုက်တာ နင်နဲ့အရမ်းကြည့်ကောင်းတာပဲ” တကယ်ပဲ

ကျွန်မ သူ့ အလှကိုချီးမွမ်းမိတယ်

နင်အခုဝတ်ထားတဲ့ ဘရာကလဲ အနက်ရောင်မလား နင့်အပေါ်အကျီချွတ်လိုက်ကွာ

ဘရာနဲ့ ပင်တီနဲ့ ပဲဝတ်ထားတဲ့ နင့်ကိုယ်လုံးကို ကြည့်ချင်တယ်

ဟာ မလုပ်ပါနဲ့ နေခြည်ရယ် ရှက်စရာကြီး

ကြည့် ရှက်နေပြန်ပြီ ဆိုပြီး ကျွန်မလဲ သူ့အကျီကို အတင်းချွတ်လိုက်တယ်။

သူ့သူ့ကိုယ်လုံးလေးကို ကြည့်ပြီး ကျွန်မတော်တော် အားကျသွားတယ်၊ ရင်ညွန့်လေးတွေဝင်းနေပြီး မိန်းမချင်းတောင် မနာလိုဖြစ်မိတယ်၊

လှလိုက်တာ သူ့သူရယ် ငါတောင် ကြည့်ရင်းနဲ့ နင့်ကိုအားကျတာ မျိုးသူဆိုရင်တော့ ဘယ်လိုနေမလဲမသိဘူး

ဒါကြောင့် ဒီကောင်နှင့်ကို ကြည့်ရင် မျက်လုံးကျွတ်ကျမတတ်ကြည့်တာကိုး ငါအခုမှ သေချာ

သဘောပေါက်တော့တယ် ဟီး ဟီး

ဆိုပြီးကျွန်မ ကပြုံးစိပြုံးစိနဲ့ ပြောတော့

သူ့သူကရှက်ပြီး၊ ဟာ နင်ကလဲ ဆိုပြီး တော့ တန်းပေါ်ကခေါက်ထားတဲ့ အိမ်နေရင်းဝတ်တဲ့ထမီကိုလှမ်းယူ၊

ကဗျာကယာ ရင်လျှားလိုက်တော့တယ်။

ပြီးတော့ ခုနက ပင်တီကိုချွတ်ပီး သူ့ နဂိုပင်တီ၊ဘောင်းဘီတိုနှင့်အကျီကိုပြန်ဝတ်လိုက်တယ်။

ပြီးတော့ ရော့ နင် ဟာ ပြန်သိမ်းထားလိုက်တော့ ဆိုပြီး ကျွန်မခုနကသူ့ ကို

ဝတ်ခိုင်းတဲ့ပင်တီလေးကိုပြန်ပေးတယ်
ကျွန်မကပင်တီကိုပြန်ယူလိုက်ရင်း နင်ဒီဟာကိုမဝတ်ရဲရင်ထားလိုက်
ဟိုနှစ်ထည်ထဲက နင်ကြိုက်တဲ့ထည်ယူလိုက်၊ နင့်အတွက်ထည်လို့
ငါကမှန်းပြီးဝယ်လာတာ
ကဲပါနင်ဘာစားပြီးပြီလဲငါကတော့အပြင်ကစားခဲ့ပြီးပြီ၊ ဟိုမှာပင်နီဆူလာရောက်လို့
ကောင်းမွန်ကနေ လဘက်ဝယ်လာခဲ့တယ်။

အခုသုတ်စားကြရင်ကောင်းမလား ဆိုတော့ သူ့သူက “အတော်ပဲ၊ ငါလဲစားချင်နေတာ ဟိုအပါတ်တုန်းက
ဟိုဟာလာချိန်ဆိုတော့ ငါ့မှာစားချင်နေတာ မနည်းအောင့်ထားရတယ်၊ အခုတော့အိုကေပဲ စားမယ်ပေး
ငါသုတ်လိုက်မယ် ၊ နင်အပြင်ကပြန်လာတာ

ရေမချိုးသေးဘူးဟုတ်၊စားပြီးမှချိုးမလား အရင်ချိုးမလား”

လို့ မေးတော့ ကျွန်မက “ရေအရင်ချိုးလိုက်မယ်ဟယ် ပြီးတော့မှ နင်နဲ့ အတူတူ လဘက်သုတ်လေးစားတာပေါ့”
“အိုကေ ငါသုတ်ထားလိုက်မယ် သွားတော့နေခြည် ရေသွားချိုး ကောင်မ”

ကျွန်မ က သူ့ ကို ပြူးကြည့်လိုက်ပြီး အဝတ်အစားလဲမလို့ လုပ်တော့
သူက လဘက်ထုတ်လေး ကိုင်ပြီး ကျွန်မကိုမျက်စောင်းလေးတချက်ထိုးပြီး
အခန်းတံခါးဖွင့် မီးဖိုချောင်ဖက်ထွက်သွားတော့တယ်။

ကျွန်မရေချိုးပြီးပြန်လာတော့ သူ့သူက လဘက်သုတ် ပုဂံလေးချထားပြီး
ရေနွေးဖူးထဲကရေနွေးကို လဘက်ခြောက်ထည့်ထားတဲ့ မတ်ခွက်ကြီးထဲထည့်နေတယ်၊
ပြီးတော့ မတ်ခွက်အဖုံးကို အုပ်၊

ဖန်ခွက်နှစ်လုံးနှင့် တစ်သျှူးပေပါထုပ်ကလေး အသင့်ပြင်
ကျွန်မကထမီရင်လျှားနဲ့ ပဲ၊ မျက်နှာသုတ်ပုဝါနဲ့ ပုခုံး ၊လည်ပင်း ၊မျက်နှာတွေကိုရေသုတ်
ကုတင်ပေါ်မှာအသင့်တင်ထားတဲ့ပင်တီကိုယူဝတ် ဘရာကိုလှမ်းယူ၊
ထမီရင်လျှားထားတာကိုဖြေချ၊ ဘရာကိုဝတ် ထမီကိုတော့ ရင်ပြန်မလျှားတော့ဘူး၊
ဘီရိုဖွင့် ညအိပ် ဝတ်စုံထုတ်ဝတ်၊ ဆံပင်ကို ဖိးနဲ့
ကျွန်မ လုပ်သမျှကို သူ့သူ က ရေနွေးတွေ ခွက်ထဲထည့်ရင်းကြည့်နေတယ်
ကွန်ပြူတာရှေ့ ကကြမ်းမှာပဲ ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက် ထိုင်ပြီးစားနေတဲ့ လဘက်သုတ်ပွဲက မြန်စရာ

“ နင် ဒီကနေ့ တခြားဘယ်တွေရောက်ခဲ့သေးလဲ နေခြည် ”

သူ့သူက လဘက်သုတ်ကိုဖွန်းနဲ့ ခပ်ရင်း မေးလိုက်တယ်
ကျွန်မ က ရေနွေးထည့်ထားတဲ့ဖန်ခွက်လေးကို လက်နဲ့
အပူဆဲ ပြီးသတိထားကိုင်လိုက်ရင်း

“ ဘယ်မှကိုမသွားဖြစ်လိုက်ပါဘူးဟယ်၊ ဖုန်းတွေကလဲဆက်လို့ မရ၊

နင့်ဖုန်းကလဲ ဘာဖြစ်နေလဲဆက်လို့ ကိုမရဘူး ”

“ ငါ့ဖုန်းလား ၊ ပိတ်ထားတာလေ၊ အမြင်ကတ်လို့ ”

“ ဘာပြောတယ်.. အမြင်ကတ်လို့ ဟုတ်လား၊ ဘယ်သူ့ ကိုအမြင်ကတ်ရပြန်ပြီလဲ

ဘာလဲ ကိုသူနဲ့ နင် ရန်ဖြစ်ထားတာလား ”

သူ့သူ ဘာမှပြန်မပြောငြိမ်နေတယ်

“ နင် ကလဲ ဟာ ဘာပဲလုပ်လုပ် မပွင့်တပွင့်နဲ့
ငါ့ကိုတောင်မပြောရင် နင်ဘယ်သူ နဲ့ ပြောမလဲ

အေးလေ နင်မပြောချင်လဲရပါတယ် ငါမမေးတော့ဘူး။”

“ မဟုတ်ပါဘူး နေ့ခြည်ရယ်၊ ငါ ဘယ်ကနေ ဘယ်လို ပြောရမှန်းမသိလို့ပါ။”

“ ပြောချင်တဲ့နေရာက စပြောဟာ ဘာတွေဖြစ်ကြတာလဲ ”

“ တနေ့က ညနေဘက် ငါ အလုပ်ကအပြန် ကိုသူနဲ့ ထမင်းအတူစားပြီး

သူနဲ့အတူ သူ တို့ နေတဲ့အခန်းကို လိုက်သွားတယ် ”

“ အင်း ပြီးတော့ ..... ”

“ အဲဒါဟာ ငါတို့ရောက်သွားတော့၊ သူ့ အခန်းဖော်က မရှိဘူး

ကိုသူ နဲ့ ငါနှစ်ယောက်တည်းဆိုတော့ ငါလဲကြာကြာမနေချင်ဘူး ”

“ နင်က လဲ ဘယ်သူမှမရှိတော့ ဘာဖြစ်လဲ အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောပေါ့ဟဲ့ ”

“ ဘယ်ဖြစ်မလဲ ဘယ်သူမှမရှိတော့ ငါလဲမနေရဲဘူး အဲဒါနဲ့ ငါကအိမ်ပြန်တော့မယ်၊ မိုးချုပ်နေပြီ ဆိုလို့ ကိုသူ ငါ့ကိုပြန်လိုက်ပို့တယ် အဲဒါပဲ။ ခ

အံ့မယ် နင်ငါ့ကိုမလျှို့နဲ့ နော် ဘယ်သူမှမရှိတာတောင် ကိုသူက နင့်ကိုဘာမှမလုပ်ဘူးဆိုတာ လုံးဝ မဖြစ်နိုင်ဘူး ငါသိတယ် တခုခုတော့ လုပ်ကိုလုပ်မှာပဲ ” ကျွန်မ က လက်သုတ်တဖွန်းခပ်စားလိုက်ရင်း သူ့ ကိုလဲမေးရင်း လက်ကလဲ ကြက်သွန်ဖြူဥလေးအခွံနွာထားတာကိုဖွန်းကလေးနဲ့ လှမ်းခပ်လိုက်တယ် သူသူက

“ နင် ကလဲ ဘာမှအထွေအထူးမှရှိပါဘူးဟာ သာမန်ပါပဲ ”

“ သာမန်လောက်ပဲ မဟုတ်နိုင်ပါဘူးနော် ရှိတော့ရှိရမယ် ပြောပါ။ နင် ရှက်လို့ မပြောတာမဟုတ်လား၊ ငါပြောပြီးပြီပဲ နင် နဲ့ ငါ အပွင့်လင်းဆုံးနေမယ်ဆိုတာ နင်ငါ့ကိုမပြောရဲစရာ ဘာအကြောင်းရှိလို့လဲ။ ”

ပြောရင်းနဲ့ ကျွန်မ သူ့ မျက်နှာကိုစေ့စေ့ကြည့်လိုက်ပြီး “ ဒီမှာကြည့် သူသူ၊ နင်ငါ့ကိုရှက်လို့လား၊ နင်နဲ့ ငါ အဲဒီကိစ္စတွေထိ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ယုံယုံကြည်ကြည်ပြောမယ်၊ နင် ငါ့ကိုပြောတာတွေ ၊ ငါက နင့်ကိုပြောတာတွေကို

နင်နဲ့ ငါ နှစ်ယောက်တည်းပဲသိမယ်၊ အပြင်ကိုမပြောကြေး ကဲ .. နင် သဘောတူလား ”

“ အေးပါဟာ ငါ လဲ ရင်ဖွင့်စရာတိုင်ပင်စရာနင်ပဲရှိတဲ့ဥစ္စာ၊ နင်ပြောသလိုပဲ ငါလဲ နင့်ကိုအကုန်ပြောပြမှာပါ။ ခ ဒါပေမဲ့ ချက်ချင်းကြီးတော့ ပါးစပ်ကမထွက်ဘူးဖြစ်နေတယ် ”

“ အောင်မယ်လေး နင်ကလဲ အဲဒါလေးများ၊ နင် ရင်ထဲရှိတာ၊ အောင့်ထားရတာတွေကို နင်ပြောတတ်သလိုပြောပေါ့ဟာ၊ ဘာလဲ ညနေတုန်းက ဟိုဖီးလ်လေးက ကိုသူကိုစိတ်ထဲမှန်းပြီး တက်လာတာဟုတ် ခ

“ ကောင်မနော် သွား ” ဆိုပြီး သူသူက ထရပ်လိုက်ပြီးတော့ ကုတင်ဆီကိုသွား မျက်နှာကိုခေါင်းအုံးပေါ်မှောက်ပြီးအိပ်ယာပေါ်မှောက်ရက်လဲ့နေလိုက်တယ်

ကျွန်မက ရီပြီးကုတင်ဆီထသွား၊ ကုတင်ပေါ်မှာ သူ့ ဘေးနားကပ်ထိုင်၊
သူ့ ပုခုံးကိုအသာလေးကိုင်ပြီး

“ သူ့သူရယ် ကိုသူ့ ကိုစိတ်ဆိုးနေတုန်းလား ကိုသူ့ ကချစ်လို့ပါနော် ” ဆိုပီး အသာလေးပွတ်လိုက်တော့

“ နေခြည်နော် ” လို့ အော်ပီး ခေါင်းအုံးနဲ့ ထုပါလေရော၊ ကျွန်မ က ရီနေလိုက်တယ် ၊ နောက်တော့
ကျွန်မ က လက်နဲ့ ကာထားပြီး ၊ ကဲပါ သူ့သူရယ် လာပါဟာ မရှက်နဲ့လို့ ငါပြောထားတယ်လေ
ငါတို့ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပေါ့ ကိုသူ့ကိုမှန်းပြီးလုပ်တော့ရော ဘာဖြစ်လဲ ငါနားလည်ပါတယ် နင်ကလဲ .....
ကဲ အေးအေးဆေးဆေးပြောပြကွာ နင်တို့ နှစ်ယောက်တွေ့ တဲ့နေ့က

အိမ်ခန်းထဲမှာ နင်တို့ ၂ယောက်ထဲဆိုတော့ ကိုသူ့က နင့်ကိုဘာတွေလုပ်လိုက်လဲ ”
လို့ ကျွန်မကဆက်မေးတော့

သူ့သူက...

ဟိုလေ... ငါ သူ့ တို့ အိမ်ခန်းထဲရောက်တော့ သူက ငါ့ကို ထိုင်ခိုင်းတယ်၊
ငါက ကွန်ပျူတာစားပွဲရှေ့က ခုံမှာထိုင်တယ် သူ က သူ့ ကုတင်မှာထိုင်တယ် .....

“ ဆက်ပြောလေ နင် ဟာကလဲ စကားတလုံးတလုံး ထွက်ဖို့ ကို စောင့်လိုက်ရတာ။ ”

နောက်သူနဲ့ငါနဲ့ စကားတွေပြောကြတယ် အဲဒါပဲလေ၊

ပြီးတော့ သူ့ငါ့ကိုပြန်လိုက်ပို့တယ်၊ ဓ

ဓ ဟင် .. ဒါက စိတ်ကောက်ပြီး ဖုန်းပိတ်ထားရလောက်အောင်မှမဟုတ်တာ၊ဓ

ဓနင်ကလဲ ငါစိတ်ကောက်တာက အဲဒီနေ့ က အကြောင်းကြောင့်မှမဟုတ်တာ၊ မနက်ကကိစ္စကြောင့် စိတ်ကောက်တာဓ

“ မနက်ကကိစ္စ ... .. ဘာဖြစ်လို့လဲ ”

“ ငါနဲ့ သူနဲ့ ဒီကနေ့ အပြင်သွားမလို့ ချိန်းထားတယ်လေ

အဲဒါမနက်ကနင်ထွက်သွားပြီးချိန် သူ ငါ့ ဆီကိုဖုန်းဆက်လာတယ်၊

ရန်ကုန်က သူ့ သူငယ်ချင်း က ဖုန်းဆက်ပြီးလုပ်ခိုင်းတဲ့ အရေးကြီးကိစ္စတခု သွားလုပ်ပေးရမှာမို့လို့
မလာနိုင်တော့ဘူးတဲ့။

ညနေမှ တွေ့မယ်တဲ့ အဲဒါနဲ့ ငါ က ညနေမှဆိုရင်တော့ မလာနဲ့တော့လို့ မတွေ့တော့ဘူးလို့ ပြောလိုက်တယ်
ပြီးတော့ ငါလဲစိတ်ဆိုးလို့ဖုန်းပိတ်ထားလိုက်တာ ”

“ ညနေမှတွေ့တော့လဲဘာဖြစ်လဲ နင်ကလဲ အဲဒါစိတ်ကောက်စရာမှမဟုတ်တာ ” လို့ပြောတော့ သူ့သူက

“ နင်မသိပါဘူးဟာ ” တဲ့

အေးလေ အဲဒါကြောင့် နင့်ကိုပြောတာပေါ့ သူ့သူရဲ့ ငါ့ကိုပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောပြလို့ နင်နဲ့
ငါ့အတူတူနေတာပဲကြာနေပြီ၊

နင့်အကြောင်း ငါသိတာပေါ့၊ နင်ဘာဖြစ်နေတာလဲ နင်ပြောမထွက်တာ တခုခု ရှိကိုရှိရမယ်၊

ဘာလဲ နင်တို့ .. အခြေအနေတခုထိရောက်ပြီးသွားပြီလား၊

အခုခေတ်ကဟာ ရည်းစားနဲ့ တွေ့လို့ ဟိုဟိုဒီဒီကိစ္စဆိုတာကလဲ

အဆန်းမှမဟုတ်တာ နင်လဲသိသားပဲ

နင်ဘာဖြစ်နေတာလဲ ငါ့ကိုပြောပြဟာ ဖြေရှင်းစရာရှိရင်လဲ ငါတို့အတူတူဖြေရှင်းကြတာပေါ့ ... နော် ”

လို့ ပြောလိုက်တော့ သူ က နည်းနည်းလေးတွေဝေသွားသလို လဲ့အိပ်နေရာကနေထ ကုတင်ပေါ်မှာပဲ

ကျွန်မနဲ့ အတူ ဘေးချင်း ယှဉ်ထိုင်ခေါင်းကိုငုံ့ ပြီးငြိမ်နေတယ်

နောက်တော့ ဆတ်ကနဲ ဆံပင်ကိုခါရင်း ခေါင်းကိုမော့လိုက်ပြီး ကျွန်မကို

“ အင်း ..... နေပြည် ငါနှင့်ကိုယ့်လိုပြောပြမှာနော် နင်ပြောသလို ငါနဲ့ နင် နှစ်ကိုယ့်တစ်ကိုယ်

အကုန်ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းဆိုလို့ ငါပြောပြမှာနော် နင်ကလွဲလို့ ငါဘယ်သူ ကိုမှမပြောဖူးဘူး ”

ခ အေးပါ ငါလဲနှင့်ကို ဘာမဆိုဖွင့်ပြောမယ် နော် သူသူ နော်ခ ဆိုပြီး

ကျွန်မ ကသူ လက်ကလေးကိုဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်တယ်

အဲဒီတော့ မှ သူက သူ့ ဇာတ်လမ်းလေးကို ပြောပြတာ

“ ငါနဲ့ ကိုသူ၊ သူ့ အခန်းမှာတွေ့ တဲ့နေ့ က

အခန်းထဲမှာသူ နဲ့ ငါစကားပြောနေရင်း

သူက ကုတင်မှာထိုင်နေရာကနေထလာပြီး ငါ့ကိုဖက်ထားပြီးတော့နမ်းတာပေါ့ ...

ပထမကတော့ ရိုးရိုးပဲနမ်းတာ နောက်တော့ ငါ့နှုတ်ခမ်းတွေကို သူနမ်းလိုက်တဲ့အခါမှာ ငါ့ ရင်ထဲမှာ တမျိုးကြီး ခံစားရတယ်

အသက်ရှုကျပ်လာတယ် နောက်..... ငါလဲသူ့ကို အလိုလိုပြန်ဖက်မိတယ် သူ့နှုတ်ခမ်းတွေကို ငါပြန်နမ်းမိတယ်

နမ်းနေရင်းနဲ့ဟာ သူက ငါ့ အကျီပေါ်ကနေ ရင်တွေကိုကိုင်လာတယ်

နောက် ငါ့အကျီထဲလက်ထဲပြီး ဘရာပေါ်ကနေကိုင်တယ် ငါ့ရင်ထဲမှာလေ ဘယ်လိုဖြစ်သွားမှန်းကိုမသိဘူး

ရင်တွေတုန်ပြီး တကိုယ်လုံးကို တုန်နေသလိုပဲ ခံစားရတယ်

နောက်တော့ သူက ငါ့ကို အသာလေးထူပြီး သူနဲ့ငါနဲ့ နမ်းရင်းနဲ့ပဲ

သူ့ ကုတင်ပေါ်ရောက်သွားတယ်

နင်သိတဲ့အတိုင်းပဲလေ ဒါမျိုးငါတခါမှမကြုံဖူးတာ အရင်တုန်းက သူက ငါ့ပုခုံးကိုဖက်တာတို့ ခါးကနေဖက်တာတို့ ၊

ငါ့နဖူးကိုနမ်းတာတို့ ပါးကိုနမ်းတာတို့ လောက်ပဲရှိတာကိုး

အခုကနှုတ်ခမ်းကို နမ်းတော့ ငါလဲ တကိုယ်လုံးသွေးတွေဆူတက်လာပြီး ရင်တွေတုန်လာတယ်

ပိုဆိုးတာက ငါ့ အကျီအောက်ကနေလက်နှိုက်ပြီး ဘရာပေါ်ကနေငါ့ရင်တွေကို သူကိုင်လိုက်တဲ့အခါမှာ

ရင်သားတွေက တင်းလာသလိုဖြစ်လာတယ် တမျိုးပဲကွာ

အဲဒါနဲ့ငါလဲ သူ့ ကိုပြန်ဖက်ထားမိတယ်

နောက်တော့သူ က အကျီတွေတွန့် ကုန်မယ် ချွတ်ထားလိုက်ရအောင်နော်ဆိုပြီး ငါ့လက်တွေမြောက် ငါ့

အကျီကိုချွတ်ပေးရော

အဲဒီအချိန်က ငါ သူ့ ကိုတားဖို့ အင်အားမရှိတော့ဘူး၊ သူလုပ်နေတာကို ငါဘာလို့

အလိုက်သင့် နေပေးမိလဲမသိတော့ဘူး

ငါ့ ဘရာတွေပါသူက တဖြေးဖြေးချွတ်ပြီး

ငါ့ ရင်တွေကိုသူ အသာလေးပွတ်ပေးတယ် ဆုပ်ပေးတယ်

ပြီးတော့ ငါ့ နှုတ်ခမ်း တွေ လည်ပင်းတွေ နားရွက်ဖျားလေးတွေ ကနေတဆင့်

ငါ့ရင်ညွန့် တွေနမ်းရာကနေ

ဟိုလေ ငါ့ နို့သီးထိပ်တွေသူ လျှာနဲ့ယက်တာလား နှုတ်ခမ်းနဲ့ စုတ်လားတောင်

ငါ မသိတော့ဘူး

ငါ့ တကိုယ်လုံး ဘာဖြစ်မှန်းကိုမသိတော့ဘူးဟာ ၊ ငါ့ စိတ်တွေ အရမ်းလှုပ်ရှားပြီး

လူကသူ့စိတ်အလိုကိုလိုက်နေမိတော့တယ်

ငါ သတိထားမိလိုက်ချိန်မှာ သူက ငါ့ဘောင်းဘီစေ့ကိုဖြုတ်နေပြီ ”

သူသူကပြောရင်း ရှက်ပြီးခေါင်း ငုံ့ ငြိမ်နေတော့

ကျွန်မက... သူသူရယ် ချစ်သူဆိုတာ ဒါတွေတနေ့မဟုတ်တနေ့ကြုံရမှာပဲလေ

ငါလဲ ကြုံခဲ့ဖူးပါတယ်

ကဲ ဆက်ပြောဟာ နင့်ဇာတ်လမ်းကို

“ သူ ငါ့ဘောင်းဘီစစ်ကိုဖြုတ်လိုက်တော့ ငါက
ကိုသူ ... ဟို ဟိုလေ သူသူ ဟိုဟာဖြစ်နေတာ လို့ပြောလိုက်တော့
သူ့မှာလေ မျက်နှာက လိုချင်တာမရတော့တဲ့ပုံနဲ့ ဖြစ်သွားပြီး ရပ်လိုက်တယ် ”

“ အဲဒီတော့ နင်တို့ ဇာတ် ကကောင်းခန်းရောက်မှ ရပ်သွားတာပေါ့ဟုတ်လား ”

“ နင်ပြောပုံကလည်း ... ”

“ အင်းလေ... နင်တို့ ဟာက တန်းလန်းကြီးနဲ့ ရပ်ခဲ့ရတယ်ပေါ့။
ငါပြောတာမဟုတ်လို့ လား

အဲဒါနဲ့ ကိုသူက နင့်ကို ဘာတွေ ဆက်လုပ်သေးလဲ ”

“ ဘာမှမဆက်ပါဘူးဟာ၊ ငါ အဝတ်အစားတွေ အကုန်ပြန်ဝတ်တယ်၊ နောက်ပီး ငါတို့ ဒီတိုင်းပဲထိုင်ပြီး
စကားပြောတယ် ”

“ မနမ်းဘူးလား နည်းနည်းလေးတောင်မှ မဖက်ထားဘူးလား ”

“ နင်က လဲ စစ်စစ် ပေါက်ပေါက် မေးတာပဲ တခါတည်း ၊ အဲဒါကတော့ နမ်းတာပေါ့ဟယ်
ဒါပေမဲ့ ခုနက လို အခြေအနေထိတော့မဟုတ်တော့ပါဘူး ”

“ နင်ကကောသူ့ ကိုပြန်မနမ်းဘူးလား ”

“ အင်း .. ကုတင်ပေါ်မှာသူထိုင်နေတုန်း ငါ က သူ့ ရှေ့ မှာရပ်၊
သူ့ ခေါင်းကိုငါ့ရင်ခွင်ထဲဖက်ထား
သူက ငါ့ ခါးကိုဖက်ထားပီး သူ့ နဖူးလေးကို ငါ ငုံ့နမ်းတော့ သူက ငါ့ ကို အရမ်းချစ်တာပဲသူ့ရယ်လို့ ပြောတာ
ခါတိုင်းလဲသူ ငါ့ကို အရမ်းချစ်တယ်ဆိုတာပြောတာပဲ ဒါပေမယ့် အဲဒီနေ့က သူပြောတော့ ငါ့ရင်ထဲမှာ

ခါတိုင်းနေ့ကထက်ပိုပြီးတော့ ခံစားရတယ် ”
ငါ သူ့ အပေါ်အလိုမလိုက်နိုင်သေးတာ သူ့နားလည်ပါတယ်တဲ့ သူပြောပါတယ်
သူသူကမျက်နှာလေး ကို ချစ်စရာလေးပြီးပြီးပြောတော့လဲ
သူ့သူ့ စကားက ကျွန်မကို အတိတ်က မောင်နဲ့ ကြည်နူးနူးခဲ့ရတဲ့အချိန်၊ ကြည်နူးနူးခဲ့ရတဲ့ခံစားချက်
ပီတိဖြစ်ခဲ့ရတဲ့ အရာတွေကို ပြန်ပြီး သတိရ သွားစေသလိုပဲ
ကျွန်မက သူ့သူ့ ကို

“ ကြည့် အဲဒါကြောင့် နင် ဒီကနေ့ တစ်ယောက်တည်း အဲ ဒါတွေပြန်တွေးမိပြီး ဖီးလ်တက်တယ်လာတယ်
မဟုတ်လား ပြောလေ ” ဆိုတော့
သူက မပွင့်တပွင့်နဲ့ ငါအားနေတော့ ကွန်ပြူတာဖွင့် ဟိုဝက်ဆိုက်ကိုဖွင့်ကြည့်မိတော့ ဟိုပုံတွေမြင်ရာကနေ
စိတ်ထဲမှာ တနေ့ က သူ ငါ့ကို နမ်းတာတွေပြန်ပြီးခံစားရာကနေဖြစ်တာ ”

“ အရင်ကနင်အဲလို မျိုး ဖီးလ် တက်ဖူးလား ”

“ မပြောတတ်ဘူးဟာ နင်က လဲ ရန်ကုန်မှာတုန်းကတော့ ဒီဗွီဒီ ကြည့်လို့ နိုင်ငံခြားကားတွေထဲ နမ်းတာတို့
အခန်းတွေ ဘာတွေကြည့်မိရင် စိတ်ထဲနဲ့နဲပါးပါး တမျိုးဖြစ်တာကတော့ရှိတာပေါ့ ဟာ။

အခုလိုမျိုးတော့ သေချာမှ မကြည့်ဖူးတာ နင်ကရော နင်က ငါ့ထက်ပိုသိမှာပေါ့။”

“ နင် အခုဒီကနေ့ ဟိုဒင်း ကိုယ့်ဟာကိုယ်လုပ်သလိုမျိုး အရင်ကလုပ်ဖူးလားဟင် ” လို့ ကျွန်မကဆက်မေးတော့

“ ဟင့်အင်း ငါတခါမှ အဲသလို မဖြစ်ဖူးဘူး

အခုလဲ ငါ့ကိုယ်ငါတောင် မယုံနိုင်ဘူး ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဟိုလို ဖြစ်မိတာ အခုဟာ ပထမဦးဆုံးအကြိမ်ပဲ အဲဒါငါကတခါမှ မလုပ်ဖူးတော့

ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်မှန်းသိဘူးလေ အခုတောင်ဝက်ဆိုက်တွေဖွင့်ရင်းနဲ့ ကောင်မလေးကိုယ့်ဟာကိုယ်လုပ်နေတာ ကိုတွေ့လိုက်ရတော့ ငါလဲ သူ့လိုလုပ်ကြည့်ချင်လာတာ နောက် ကောင်မလေးနဲ့ ကောင်မလေး လုပ်နေတဲ့ပုံကိုတွေ့တော့

ငါ့စိတ်ကို ငါ ဘယ်လိုမှ ထိန်းလို့ မရအောင်ဖြစ်သွားတာ ” သူ့သူကအဲသလိုပြောလို့ အပြီးမှာ ကျွန်မက

“ ငါမေးမယ်နော်... နင် ပြီးသွားလားဟင် ” လို့ မေးလိုက်တော့ သူ ကကြောင်နေပြီး

ဘာလဲဟင် နေခြည် ဘာကိုပြီးတာလဲဟင်

“ ပြီးတာလေဟယ် နင်တကယ်မသိဘူးလား သူ့သူ ” ဆိုတော့ သူကမျက်လုံးကလေးကလည်ကလည်နဲ့ မော့ကြည့်ပီး

“ ငါမသိဘူး နေခြည် ငါ အဲဒါတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဘာမှကိုနားမလည်တဲ့ ဥစ္စာ နင်လဲသိသားနဲ့ ”

သူကတအံ့တဩနဲ့ တကယ့်ကိုမသိတဲ့ပုံစံ ဖြစ်နေပြီးတော့ ကျွန်မကို

“ နေခြည် နင်ကော အဲဒါကိုသိလား ပြီးတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုမျိုးလဲ ” လို့

ကျွန်မကိုမေးတယ်

“ အင်း နင်နားလည်အောင်ဘယ်လို ပြောရမလဲမသိဘူး။

အဲဒါကလဲ တကယ် ခံစားဖူးတဲ့လူမှပဲ သိတယ်ဟ

ဘယ်လိုပြောရမလဲဟာ ... ငါတို့ မိန်းကလေးတွေ ပြီးသွားလို့ရှိရင် ငါတို့အထဲကနေ အရည်လေးတွေ ထွက်လာတယ် အဲဒီအချိန်မှာ တကိုယ်လုံးလဲ တုန်လာတယ် အကြောတွေကလဲ ဆတ်ခနဲဆတ်ခနဲဖြစ်ဖြစ်သွားတယ် ”

“ အဲလိုဖြစ်ရင် ဘယ်လိုခံစားရလဲဟင် ”

“ အင်း အရမ်းကောင်းတယ်ဟာ အဲဒီခံစားချက်က ဘာနဲ့မှ ကိုမတူဘူး ပြီးသွားတယ်ဆိုရင်

ရင်ထဲမှာ အရမ်းကိုကြည်နူးသွားတယ် ” လို့ပြောပြတော့ သူ့သူက

“ အင်း .. ” ဆိုပြီးတော့ တခုခုကို တွေးနေတဲ့ပုံနဲ့ ငြိမ်သွားတယ်။

ကျွန်မ လဲ စိတ်ထဲမှာ အတိတ်က မောင်နှင့်အကြောင်းတွေ ပြန်တွေးနေလိုက်မိတာ.....

မောင်နဲ့ ကျွန်မ ချစ်သူတွေဖြစ်ကြပြီး နှစ် ယောက်သားပထမဆုံးအကြိမ်

လွတ်လွတ်လပ်လပ် စတွေ့တုန်းကကြုံခဲ့ရတဲ့ အဖြစ်လေးကိုတော့

ကျွန်မ ဘယ်တော့မှ မေ့နိုင်မှာမဟုတ်ပါဘူး

မောင်ဟာ ကျွန်မဘဝရဲ့ ပထမဦးဆုံး အချစ်အတွေ့ အကြုံကို ပေးသူပေါ့

ကျောင်းပိတ်ရက် တရက်မှာ...

မောင်က ကျွန်မကို သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ရဲ့ တိုက်ခန်းကို ခေါ်သွားတယ်

ဧည့်ခန်း ဆိုဖာပေါ် မောင်နဲ့ကပ်ထိုင်ပြီး ၂ယောက်သား လက်ကလေးကိုကိုင်ပြီး စကားပြောနေရာကနေ

မောင်က ကျွန်မကိုယ်ကိုသိုင်းဖက်လိုက်တယ်။

နောက် ကျွန်မပါးကို ဖွဖွလေး နမ်းလိုက်တော့
ကျွန်မက အသာလေးမျက်နှာကိုဘေးကိုလှည့်မိတယ်
နောက်တခါ မောင်က ထပ်နမ်းတဲ့အချိန်မှာ ကျွန်မက မျက်နှာကို တည့်တည့်မောင့်ဘက်ပြန်လှည့်လိုက်တဲ့အချိန်
ကျွန်မနှုတ်ခမ်း နဲ့ မောင်နှုတ်ခမ်း မထင်မှတ်ပဲ ထိမိလိုက်တာနဲ့
ကျွန်မ ရင်တွေ အရမ်းတုန်ပြီးမပြောပြတတ်တဲ့ ခံစားချက်တွေ ကျွန်မရင်ထဲခံစားရလိုက်တယ်
မောင်က ကျွန်မနှုတ်ခမ်း ကို ဖိပြီးနမ်းလိုက်တဲ့အချိန်မှာတော့ ကျွန်မအချစ်တွေအားလုံးဟာ မောင်ဆီပါသွားသလို
အထိန်းအကွတ်မဲ့ လေထဲလွင့်မြောသွား သလို ခံစားရလိုက်ရတယ်
မောင်အနမ်းတွေ အပွတ်အသပ်တွေထဲမှာ ကျွန်မနစ်မျောနေမိတယ်။
မောင် အနမ်းထဲကျွန်မ မျက်လုံးလေးမှေးပြီးခံစားနေချိန်
မောင်က အခန်းထဲသွားရအောင်နော် .. .. ဆိုပြီး ကျွန်မကိုယ်ကိုသိုင်းဖက်ရင်း အလိုက်သင့်ထလိုက်တော့
ကျွန်မလဲရောယောင် ပြီးထမိတယ် မောင်ကကျွန်မခါးကိုဖက်ပြီးအိပ်ခန်းဖက်ကိုတလှမ်းချင်းသွားချိန်မှာ
ကျွန်မလဲ မငြင်းမိပဲ မောင်ခေါ်ရာနောက်ကို လိုက်သွားမိတာဘာကြောင့်ပါလဲလို့
ကျွန်မကိုယ်ကျွန်မမေးနိုင်စွမ်းမရှိတော့ဘူး
အိပ်ခန်းထဲရောက်တာနဲ့မောင်က ကျွန်မကိုဆက်နမ်းနေရင်းနဲ့ အသာလေးဖက်ပြီး ကုတင်ပေါ်လှဲချလိုက်တယ်
မောင်က .... အင်္ကျီချွတ်လိုက်မယ်နော် တဲ့
အဲ့ဒီအချိန်မှာ ကျွန်မ မောင်အလိုကို အကုန်လိုက်လျောနေမိတယ်
အင်္ကျီကျွတ်သွားပြီး ဘရာပဲကျန်တော့တဲ့ ကျွန်မကိုယ်အပေါ်ပိုင်းကို မောင်က သေချာကြည့်ပြီး
လှလိုက်တာ နေခြည်ရယ် အရမ်းလှတာပဲကွာလို့ ပြောတော့ ကျွန်မအရမ်းရှက်သွားပြီး
ရင်တွေပေါ်လက်နှင့်အုပ်ထားမိတယ်
မောင်ကကျွန်မလက်တွေကို သူ့ လက်နဲ့ အသာလေး ဖယ်လိုက်တဲ့အချိန်မှာ
ကျွန်မက မနေတတ်တော့ခေါင်းကိုတဖက်လှည့်မိတယ်
ကျွန်မဝတ်ထားတဲ့ ဘရာကအနက်ရောင်ဆိုတော့ ကျွန်မအသားတွေကထင်းနေတာမောင်စူးစိုက်ကြည့်နေတယ်
ကျွန်မမေးလေးကိုမောင်က လှမ်းဆွဲပြီး နဖူးလေးကိုအသာလေးနမ်းတဲ့အချိန်မှာတော့ ကျွန်မရင်ထဲ
မောင်ကိုပိုချစ်လာမိတယ်
မောင်လက်တွေက ကျွန်မ ရင်နှစ်ဖွာအပေါ်ပိုင်းကို ပွတ်သတ်တဲ့အခါမှာ
ကျွန်မလက်တဖက်က မောင်ဆံပင်တွေကိုဖွနေမိတယ်
မောင်အနမ်းတွေက ကျွန်မလည်တိုင်ကနေတဆင့် ရင်ညွှန်
ပြီးတော့ ကျွန်မ ဘယ်ဖက် ရင်အုံအပေါ်ပိုင်းလေးကို နမ်းရင်းနဲ့
နှုတ်ခမ်းနဲ့ ဖွဖွလေး ပွတ်ပေးနတဲ့အချိန် ကျွန်မတကိုယ်လုံး တုန်ရီနေချင်ပြီ
ကျွန်မကျောနောက်ကိုမောင်လက်တွေကထိုးသွင်းတဲ့အချိန်
ကျွန်မ ကျောကိုပင့်တင်ကော့ပေးမိတယ်
မောင်က ဘရာချိတ်တွေကိုဖြုတ်ပီးတော့ အသာလေးချွတ်ချလိုက်တယ်။ ရင်သားအစုံပေါ်က
အနက်ရောင်ဘရာလေးကွာကျအသွား၊
အထိန်းကွပ်မဲ့သွားတဲ့ ကျွန်မရင်သားတွေပေါ်မှာ
အငမ်းမရနေရာယူလာတဲ့မောင်အနမ်းတွေက
ကျွန်မတကိုယ်လုံးကသွေးတွေကို လည်ပတ်မှပိုပြီးမြန်လာသည်ထက်မြန်လာစေတော့တယ်
ကျွန်မရဲ့ ရင်သားတဖက်ကို မောင်ကဖွဖွလေးနေရာကနေ နို့သီးထိပ်ကိုအသာလေးငုံလိုက်တဲ့အခါမှာတော့
အို.....
ကျွန်မရင်တွေ ရုတ်တရက်တင်းလာသလိုဖြစ်ပြီး
နို့အုံထဲက သွေးတွေနို့သီးထိပ်လေးဆီကို ထိုးစုပြီးဆင်းလာတာကို ခံစားနေရတယ်
ကျွန်မမောင် ကိုငြင်းနိုင်စွမ်းမရှိတော့ဘူး၊ မောင်သဘောပါမောင်ရယ်။

မောင် ကျွန်မကို အစွမ်းကုန်ချစ် လိုက်ပါတော့ လို့
ရင်ထဲက ကြိတ်ပြီး တောင်းဆိုနေမိတယ်။
အရင်တုန်းကလဲမောင်နဲ့ ကျွန်မ လွတ်လပ်တဲ့နေရာတွေမှာချိန်းတွေ ရင်း
နမ်းခဲ့ကြဖူးပါတယ်
မောင့်ဆီကတောင်းဆို လာတဲ့
နေခြည်ရယ် မောင်တို့ လွတ်လွတ်လပ်လပ်တွေ ချင်တယ် ဆိုကတည်းက
ကျွန်မ ရင်တွေတုန်ခဲ့ရတာ အခုအချိန်မှာရင်ခုန်သံအမြန်ဆုံး အခြေအနေကိုရောက်နေတယ်လို့ ထင်မိတယ်
မောင်ကကျွန်မ နို့တွေကို ဖွဖွလေးဆုပ်ပေးပွတ်ပေးရင်းနဲ့ နို့သီးထိပ်တွေကို အသာလေး နှုတ်ခမ်းနဲ့ မနာမကျင်
ကိုက်ပေးစုပ်ပေး
လျှာနဲ့ ယက်ပေးလိုက်ချိန်မှာတော့ ကျွန်မ တကိုယ်လုံးသွေးတွေဆူလာပြီး
စိတ်တွေ အရမ်းတက်ကြွလာနေပြီ
နောက်မောင့်လက်တွေက ကျွန်မပေါင်ကိုပွတ်သပ်နေရာကနေ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ကျွန်မစကပ်ထဲ လက်နှိုက်ပြီး
ကျွန်မပင်တီပေါ်ကနေ ကျွန်မဟာလေးကို ပွတ်ပေးတော့ ပင်တီမှာစိုနေတာကို မောင်စမ်းမိသွားတယ်။
မောင့်လက်ချောင်းက ကျွန်မပေါင်ကြားထဲကနေ ပင်တီထဲကို နှိုက်လိုက်ပြီး အကွဲကြောင်းတစ်လျှောက်ပွတ်ပေးနေချိန်
ကျွန် မ ပါးစပ်က အသံလေးထွက်ပြီး ညည်းချင်နေပြီ။မောင့်လက်ချောင်းကအကွဲကြောင်းကြားထဲကိုသာလေးဖိသွင်းပြီး
အခေါင်းထဲကိုထိုးထဲ့လိုက်တဲ့အချိန်မှာတော့
အို... ရုတ်တရက် လူကတွန့်သလိုဖြစ်သွားတယ်။ အရမ်းလဲ လန့်မိတယ် ဒီလိုအတွေ့အထိ အတွေ့အကြုံမျိုးက
ကျွန်မရဲ့ ဘဝမှာတခါမှမရှိခဲ့ဖူးပဲ။မောင်နဲ့ ကျမှ အခုခံစားရတော့ ရင်ထဲ ဘာလောင်ဆူနေပြီ။
ကျွန်မ ဟာလေး အဝန်းမှာ တဒိတ်ဒိတ်နဲ့ သွေးတိုးသလိုမျိုး ဖြစ်နေပြီ။
မောင့်လက်ချောင်းလေးကကျွန်မ ဟာလေးအထဲကိုဖြေးဖြေးချင်းထိုးသွင်းဆွဲထုတ်လုပ်ပေးနေချိန်မှာ
ကျွန်မဟာတခုလုံးစိုရွဲနေတော့အသာလေးဝင်ထွက်နေရင်း
မောင်က အထဲကို ထပ်ထိုးထည့်လိုက်တော့ အထဲက တနေရာကိုသွားထိတဲ့အခါမှာ
အောင့်သလိုလို ကောင်းသလိုလို ခံစားချက်က
ကျွန်မရင်ထဲ တထိတ်ထိတ်နဲ့ ခံစားရတယ်
ကျွန်မလက်တဖက်က သူ့ လက်ဖျံကိုအတင်းဆုပ်ကိုင်လိုက်မိတယ်။
သူလှုပ်လို့ မရအောင်ချုပ်ကိုင်သလားဆိုတော့လဲ မဟုတ်ပြန်ဘူး
မောင့် ဟာကကျွန်မ ပေါင်ကိုလာထိမိနေတော့
ကျွန်မပေါင်မှာနွေးကနဲ နွေးကနဲနေတဲ့ခံစားချက်ကိုပါ
ကျွန်မစိတ်က ရင်တုန်စွာခံစားမိနေချိန်မှာ
မောင်က ကျွန်မ စကတ် ဇစ်ကိုဖြုတ်ပြီး အသာလေးအောက်ကိုလျှောချလိုက်တော့တယ်
ကျွန်မကလဲ အလိုက်သင့် တင်ကိုကြွပေးလိုက်ပြီးတော့
စကတ်ကိုခြေဖျားကနေချွတ်ပြီးတဲ့အချိန်မှာ
ကျွန်မကိုယ်ပေါ်မှာအနက်ရောင်ပင်တီလေးကလွဲလို့ ဘာအဝတ်အစားမှမရှိတော့ပါဘူး
မောင်က ကုတင်ဘေးမှာမတ်တပ်ရပ်လိုက်ပြီး
သူ ဝတ်ထားတဲ့အင်္ကျီကိုချွတ်လိုက်တယ်
မောင့်ရဲ့ အပေါ်ပိုင်းဗလာနဲ့မောင့် ကိုယ်ကို တွေ့လိုက်ရတော့ ကျွန်မရင်ထဲတမျိုးပဲ။
ဘောင်းဘီရှေ့ကို ချွတ်လိုက်တဲ့အခါမောင်ရဲ့အောက်ခံဘောင်းဘီတိုအောက်က ဖောင်းနေတဲ့နေရာလေးကို မြင်ရတော့
ကျွန်မအရမ်းကိုဖီးလ်တက်ပြီး ကျွန်မဟာထဲက ပိုရွဲလာသလိုလို
ပြီးတော့ မောင်က ကျွန်မဘေးမှာအသာလေးဝင်လှဲလိုက်ပြီး
ကျွန်မကို သူ့ ရင်ထဲဆွဲဖက်သွင်းလိုက်တယ်
ကျွန်မရဲ့ နို့ တွေက မောင့်ရင်ခွင်ထဲအိကနဲထိကပ်သွားချိန်

မောင့်ရဲ့ဖောင်းနေတဲ့ဟာကြီးက အောက်ခံဘောင်းဘီ ထဲကနေ
ကျွန်မအောက်ပိုင်းကိုလာထိတော့ ဖီးလ်ကနဂိုကထက် ပိုတက်လာတယ်
မောင်ကကျွန်မကိုပေါင်နဲ့ လှမ်းခွ၊ နှုတ်ခမ်းကိုအရမ်းစုတ်နမ်း လက်က နို့တွေကိုနယ်နဲ့ အလုပ်များနေတဲ့အချိန်မှာ
မောင်ရဲ့အောက်ပိုင်းကလဲ ကျွန်မအောက်ပိုင်းကို ပွတ်နေတယ်။

ကျွန်မလဲ ဖီးလ်တွေအရမ်းတက်လာတယ်။

မောင်က “ချစ်တယ်နေခြည်ရယ်၊ မောင် နေခြည့်ကိုအရမ်းချစ်တယ်” လို့
ပြောရင်းနဲ့ ကျွန်မနို့ တွေကိုပွတ်တတ်၊ ကိုယ်လုံးကိုလဲ ပွတ်သတ်လိုက်ပြီး
နှုတ်ခမ်းကိုအငမ်းမရ စုတ်လိုက်ချိန်မှာ ကျွန်မကလဲ မောင့်နှုတ်ခမ်းကိုအငမ်းမရပြန်စုတ်မိတယ်
ရင်ထဲမှာကတော့ နေခြည့်ကို ကြမ်းချင်သလိုကြမ်းချင်ချင်သလိုချစ်လိုက်တော့မောင်ရယ်လို့ ကြိတ်ပြောနေမိတယ်
မောင့် ဟာက ကအရမ်းကို မာလာတာကို ကျွန်ပေါင်တွေဆီးစပ်တွေမှာလာထောက်နေတဲ့ခံစားချက်နဲ့ ကျွန်မ
သိရတယ်။

အဲသလို မာကြောတဲ့မောင့်ဟာက လာပြီးထိနေတဲ့အထိအတွေ့ ကိုကပဲ ကျွန်မစိတ်ထဲအရမ်းသာယာမိတယ်။

မောင်က ကျွန်မ ကျောတွေကိုပွတ်သပ်ပေးရင်း

သူ့ လက်ကကျွန်မပင်တီနားရောက်လာပြန်ပြီ၊ ချက်အောက် ပင်တီအစပ်ကနေ

ပင်တီထဲလက်ကိုနှိုက်ရင်း ကျွန်မဟာလေး ကိုအသာလေး ပွတ်ပေးနေတယ်၊အမွေးတွေပေါ်ဆီးစပ်၊

ပေါင်ကြားထဲလျှောက်ပွတ်နေရာကနေ မောင့်ရဲ့လက်တွေက

ကျွန်မဟာလေးထိပ်နားကအစိတ်ကိုပွတ်သွားတဲ့အချိန်မှာတော့ ကျွန်မတကိုယ်လုံး တုန်သွားသလိုခံစားလိုက်ရတယ်။

မောင်က ..... နေခြည်ရယ် မောင်မနေနိုင်တော့ဘူးကွာ လို့ ပြောရင်း

ကျွန်မပင်တီကို အသာလေးချွတ်လိုက်ချိန်

ကျွန်မမှာ ငြင်းဖို့အင်အားမှမရှိနိုင်တော့တာ

မောင် အလိုကိုပဲ လိုက်မိတာပေါ့

မောင်က သူ့ အောက်ခံဘောင်းဘီကိုချွတ်လိုက်တဲ့အချိန်မှာ မြင်လိုက်ရတဲ့မောင့်ရဲ့ဟာကို

ကျွန်မအရမ်းကိုအံ့သြသွားတယ်

အရမ်းကိုသန်မာတောင့်တင်းနေပြီး အရမ်းတက်ကြွနေတဲ့

ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ အင်္ဂါကြီးက ကျွန်မမျက်စိရှေ့မှာ

ကျွန်မ ဘဝမှာပထမဦးဆုံး မောင့်ရဲ့ ယောက်ျားပီသပြီး

တောင့်တင်းနေတဲ့ အင်္ဂါကိုအနီးကပ်မြင်ရချိန်

တသသစွဲမက်စေတဲ့ မောင့်ကိုယ်ကကိုယ်သင်းနဲ့ တွေ့နဲ့ သင်းနေတဲ့

မောင့်ရဲ့ ရင်ခွင်ထဲ ကျွန်မ တကိုယ်လုံးရောက်နေချိန်

ကျွန်မ ကိုယ်ကျွန်မလဲမထိန်းနိုင်တော့ဘူး မထိန်းချင်တော့ဘူး မောင့် သဘော

မောင် ကြိုက်သလိုအားပါးတရသာ ချစ်လိုက်တော့

စိတ်ထဲမှာ မောင်နဲ့ အတူ အရမ်း ခံစားချင်နေမိပြီ မောင်ရယ်၊

ကျွန်မဟာလေးထဲမှာ ကျွန်မကိုယ်ကျွန်မ မယုံနိုင်လောက်အောင်

အရည်တွေက စိုတာမကစိမ့်သလိုလိုဖြစ်နေတာကျွန်မခံစားနေရပြီ

မောင်က ကျွန်မကို ကုတင်ပေါ်ပြန်လှဲချ၊ ကျွန်မကိုအလိုက်သင့်လေးပက်လက်လန်ထားစေပြီး အပေါ်ကနေ

ကျွန်မပေါင်လေးနှစ်ဖက်ကို မောင့်လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ဘေးကိုဖယ်၊

မောင့်ဟာက ကျွန်မ အကွဲကြောင်းထိပ်ဝမှာတော့လိုက်ချိန် မှာ

“မောင် ... နေခြည် ကြောက်တယ်” ကျွန်မပါးစပ်က အလိုလိုထွက်သွားတယ်၊ တကယ်လဲကြောက်တယ်

ဘာမှန်းတော့မသိဘူး

ခံစားချင်တာကတော့အမှန်ပဲ၊ ဒါပေမဲ့ နာကျင်မှုဖြစ်လေမလားလို့ ယောင်ပြီး

မောင့်ကိုလှမ်းပြောလိုက်မိတဲ့စကားထွက်သွားချိန်မှာ

“မကြောက်ပါနဲ့၊ နေခြည်ရယ် ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး”

မောင်က သူ့ ဟာကိုအသာလေး ကျွန်မဟာရှေ့မှာတော့
ကျွန်မအကွဲကြောင်းအတိုင်းပွတ်ပေး၊ ကျွန်မစေ့ထိပ်ကိုလဲ ပွတ်ပေးနေရင်း
ကျွန်မ သတိမထားမိခင်လေးမှာအထဲအသာလေးဖိသွင်းလိုက်တယ်။

အင့် ကနဲတချက် အောင့်သလိုလိုဖြစ်ပြီး
နွေးပြီး နူးညံ့တဲ့အသားချောင်းမာမာကြီးကျွန်မဟာလေးအဝမှာ ဆို. ဝင်လာတာခံစားရတယ်။
တဖြေးဖြေးချင်း မောင်က ဖိသွင်းနေတော့ ကျွန်မဟာထဲ ကျပ်သိပ်စွာဝင်နေတာခံစားနေရတယ်။
အထဲမှာ ပြည့်တင်းနေပြီး တဖြည်းဖြည်း နာလာတယ်

“အား ..... မောင်ရေ နာလိုက်တာ”

မောင်ကရုတ်တရက် ခဏရပ်လိုက်ပြီး

“အရမ်းနာလား နေခြည်” တဲ့

“အင်း ..... နာတယ် မောင်ရယ် တော်ပြီကွာ နေခြည်ကြောက်တယ်”

“မနာအောင် မောင်လုပ်ပေးမှာပေါ့ နေခြည်ရယ် နော်” ဆိုတော့လဲ ကျွန်မမှာ မောင့်ကို မငြင်းဆန်နိုင်တော့ပါဘူး။
မောင်ကသူ့ ဟာကိုအသာလေးပြန်ဆွဲထုတ်၊ အဝနားလေးမှာအကုန်မထွက်သွားခင် နောက်တကြိမ်
ကျွန်မဟာထဲ ထဲတဲ့အချိန်မှာ အထဲက ဆတ် ကနဲ အရမ်းနာသွားပြီး စပ်ဖျင်းဖျင်းဖြစ်သွားတယ်
အား..နာတယ်မောင်.. နာတယ်.. နာတယ် မလုပ်နဲ့.. မလုပ်နဲ့. .. လို့ပြောပြီး မောင့်ကိုယ်အပေါ်ပိုင်းကို လက်နဲ့
အတင်းတွန်းထားမိတယ်။

အဲ့ဒါကို မောင်က မကြားတာပဲလား တမင်မကြားချင် ဟန်ဆောင်တာလားတော့မသိဘူး ကျွန်မနှုတ်ခမ်းကို
အရမ်းစုတ်နမ်းပြီး နို့တွေကို ဆုပ်နယ်ပေးနေတယ်။ ကျွန်မရင်ထဲ နာကျင်မှာနဲ့ နို့ တွေအဆုပ်ခံရလို
ခံစားလာရတဲ့အရသာကောင်းကရောထွေးနေပြီ

မောင့်ရဲ့တက်မက်မိန်းမောစေတဲ့အနမ်းတွေ အပွတ်အသပ် တွေထဲမှာကျွန်မ ခံစားမှု ပြန်ရောက်သွားပြီး
နာတဲ့အနာကို ရုတ်တရက်သတိမရတော့ဘူး။

နုတ်ခမ်းကိုအငမ်းမရစုပ်နမ်းနေရင်း နို့ တွေကိုနယ်နေရင်းနဲ့ တပြိုင်တည်း

မောင်က သူ့ ဟာကို ကျွန်မဟာအခေါင်းထဲ ရှေ့တိုး နောက်ဆုတ်နဲ့စပြီးဖြေးဖြေးချင်းလုပ်ပေးတယ် ၊

ကျွန်မဟာလေးရဲ့ အတွင်းဘက်နံရံတွေကိုမောင့်ရဲ့ နွေးနေပြီးနူးညံ့နေတဲ့အသား

ချောင်းနဲ့ပွတ်ပွတ်သွားတဲ့အရသာဟာ ကျွန်မနာကျင်နေတာကို မေ့သွားစေတဲ့အရာတွေပါပဲ။

မောင့်ဟာကိုအသွင်းအထုတ်လုပ်နေတဲ့အချိန်တွေမှာ ကျွန်မဟာရဲ့ အဝ နားမှာ တခုခုနဲ့

ချိတ်ချိတ်သွားသလိုခံစားရတယ်

ကျွန်မဟာလေးရဲ့ အဝနားမှာခံစားနေရတဲ့ ဖီလင်လေးက

ကျွန်မကိုဖီးလ်ပိုပိုလို့ ကောင်းလာစေတယ်။

အရေတွေ ပိုပိုထွက်လာတယ်

နွေးထွေးနူးညံ့မာကြောနေနဲ့ မောင့်ရဲ့ဟာနဲ့ ကျွန်မဟာထဲကနံရံတွေ

အဝနားတွေနုတ်ခမ်းသားတွေကိုဝင်လိုက်ထွက်လိုက်နဲ့ ပွတ်နေတဲ့ ဖီလင်က ကျွန်မအဖို့ အသဲခိုက်အောင်အရမ်းကို
ကောင်းတဲ့ဖီလင်တခုပဲ။ တချက်ချက်မှာမောင့် ဟာက အထဲက ကျွန်မသားအိမ်ထိပ်ကို သွားထိချိန်

အောင့်အောင့်သွားပေမဲ့ မောင့်ဟာကကျွန်မအခေါင်းထဲပွတ်သွားတာဟာ

အရည်တွေနဲ့ စိုရွဲနေတဲ့ကျွန်မအခေါင်းထဲ ဖီလင်အရမ်းဖြစ်စေတယ်

ခဏနေတော့မောင်ဆောင့်ပေးနေတာက မြန်လာတယ်။ ကျွန်မရင်ထဲခံစားချက်က ပီတိတွေအရမ်းဖြစ်နေပြီမောင်ရယ်

တကိုယ်လုံးဟာ လွင့်မျောနေသလို၊ ကျွန်မ ခြေတွေမြောက်မိသလား၊ ကျွန်မတင်တွေကော့မိသလား၊ မောင့်

ကျောကိုအသကုန်ဖက်ပြီး မောင့် နှုတ်ခမ်းကုအငမ်းမရနမ်းမိသလားဆိုတာတွေကို သတိထားမိတချက်

မထားမိတချက်နဲ့ ၊

ကျွန်မ ဟာလေးရဲ့ အဝန်းဝန်းကျင်မှာတင်းလာသလိုလို ခံစားချက်ကအရမ်းကောင်းလာပြီမောင်ရယ်
ကျွန်မ အသံထွက်ညှဉ်းချင်လာပီ တကယ်လဲ ကျွန်မပါးစပ်က အသံတွေထွက်နေပီ
ကျွန်မမပြောပြတတ်ဘူး ကျွန်မသိတာကမောင် ကနေ ကျွန်မကို ဆောင့်ပေးတာပိုမြန်လေ ကျွန်မ
အရမ်းကောင်းလာလေပဲ

မောင် မောင် အား မောင်ရယ် .....

အား အ ဟင်.. ..

ကျွန်မ ပါးစပ်က ဘာတွေပြောမိထွက်မိတယ်မသိတော့ဘူး
ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဘာလုပ်မိတယ်သတိမထားမိသလို အခုအချိန်ဘာကိုမှလဲသတိမထားချင်တော့ဘူး
ကျွန်မ အရမ်းကို ဖီးလ်တက်နေပြီ။

မောင် လုပ်သမျှ မောင်ဆောင့်သမျှ ကျွန်မအဖို့ ဟာ အသည်းကိုခိုက်လောက်အောင်ကောင်းနေတယ်မောင်ရယ်
မောင် စိတ်ကြိုက်သာလုပ်လိုက်ပါတော့ ကျွန်မဟာထဲက ခံစားမှုကအရမ်းကိုကောင်းနေပြီ

အား .... ပြီးတော့မယ်.. ပြီးတော့မယ်... အား ဟာ...

မောင်က မပွင့်တပွင့်နဲ့ အော်ရင်း ကျွန်မ ဟာထဲဆောင့်ထိုးထည့်နေတဲ့မောင့်ရဲ့ ဟာက
ပိုပြီးမာလာသလိုလို ဆတ်ကနဲဆတ်ကနဲဖြစ်လာသလို ကျွန်မခံစားရချိန်
မောင်ကကျွန်မခါးကိုအသကုန်ဖက်၊ သူ့ ဟာကို ကျွန်မဟာထဲအကုန်အဆုံးထိုးသွင်းခါးကိုကော့ ပြီး
နောက်ဆုံးတချက် ဆောင့်သွင်းလိုက်တဲ့အချိန်
ကျွန်မကလဲပေါင်တွေကိုအတင်းကော့မိသလား ကျွန်မတင်ကိုမြောက်တက်မိသလား
ကျွန်မဟာကိုတအားကော့တင်ပေးမိသလားမသိလိုက်ချိန်
ကျွန်မအခေါင်းထဲမှာ ပူကနဲဖြစ်သွားတယ်
အဲဒီပူကနဲဖြစ်သွားတာကို ခံစားရတာ ကျွန်မရင်ထဲမှာ အရမ်းကြည်နူးမိတာပဲ။
တခါမှ အဲသလိုခံစားချက်မျိုး မခံစားရဖူးဘူး
တသက်တာမှာအရမ်းကောင်းတဲ့ဖီလင်ကိုရသွားသလိုပဲ။

နောက်..... မောင်က ကျွန်မအပေါ်ကို ဖိအိပ်ချလိုက်ပြီး အရမ်းချစ်တာပဲနေခြည်ရယ်လို့ပြောရင်း
ကျွန်မ နဖူးကိုနမ်း၊ ကျွန်မပါးကိုနမ်း၊
ကျွန်မရင်သားတွေပေါ်သူ့ ခေါင်းကိုတင်ထားပြီးမိုန်းနေလိုက်တယ်
ကျွန်မကလဲမောင့်ကိုတင်းတင်းလေးဖက်ထားမိလိုက်တယ်
မောင့်တကိုယ်လုံးချွေးတွေက ရွံနှစ်နေပြီ
မောင်က နေခြည်ရေ မောင်တို့ ဒီလိုပဲ အမြဲတွေ့ကြရအောင်နော်လို့
ကျွန်မ ရင်ပေါ်မှာမေးနေရင်းနဲ့ ပြောတဲ့အချိန်
ကျွန်မက မောင့်ကျောပြင်ကိုပွတ်သပ်ပေးရင်းနဲ့
တွေ့ မယ်လေ မောင်ရယ်လို့ ဘာကြောင့်အလိုလိုပြောနေမိမှန်းတောင်မသိတော့ပါဘူး
ချစ်လိုက်တာမောင်ရယ်
ကျွန်မက သူ့သူ့ ကို မောင်နဲ့ ပထမဦးဆုံး ကိုယ်တွေ့ အကြောင်း
ပြောပြလို့ အပြီးမှာ၊ ကုတင်ပေါ်ကနေထပြီး ကွန်ပျူတာစားပွဲကိုသွားထိုင်လိုက်တယ်။
ကွန်ပျူတာပါဝါခလုတ်ကိုဖွင့်၊ ပြီးတော့ မော်နီတာပါဝါခလုတ်ကိုဖွင့်နေတုန်း
သူ့သူက အိပ်ယာပေါ်မှာ ခွခေါင်းအုံးကိုဖက်ပြီး ဇိမ်နဲ့ နားထောင်ရာကနေ
“ အဲဒါပဲလားနေခြည်”

“အင်းလေ၊ ငါ ပထမဦးဆုံးမောင်နဲ့ စဖြစ်တာ အဲဒါပဲလေ”

“နင်ပဲပြောတော့ဟိုလေ...ဟိုဒင်း ပြီးတဲ့အခါကျရင်အကြောတွေဆန့် ကနဲတို့ ဘာတို့ ဖြစ်တယ်ဆို...”

ကျွန်မကသူမေးတာမပြေသေးပဲ ကုလားထိုင်ကနေထ၊အေးလုနီးပါးဖြစ်နေတဲ့ ရေနှေးမတ်ခွက်ထဲကရေနှေးကြမ်းကို ဖန်ခွက်ထဲငဲ့ သောက်လိုက်တယ်။

“အဲဒီတုန်းက ငါ ဘာလို့ ဘာမှန်းတောင်သေချာမှမသိတာဟာ၊
ငါ့ရင်ထဲမှာ ကြောက်တာရယ်၊တမျိုးကြီးခံစားနေရတာရယ်၊ နှမ္မောသလိုလို၊
နောင်တရသလိုလို၊ တစ်ယောက်ယောက် သိသွားမှဖြင့်ဆိုတာရယ်စုံနေတာပဲ”
သူ့သူက ထလာပြီး ကျွန်မတို့ စားသောက်ထားတဲ့
လဘက်ပုဂံနှင့် ရေနှေးမတ်ခွက်တို့ ကိုသိမ်းတော့
ကျွန်မကလဲ ဖန်ခွက်တို့ ဇွန်းတို့ ကိုကူညီသိမ်းပေးရင်း
နှစ်ယောက်သား မီးဖိုချောင်ထဲသွားခွက်တွေပုဂံတွေဆေးကြောသိမ်းဆည်း၊
ကျွန်မကရေချိုးခန်းဝင်ကိုယ်လက်သန့်စင်ပြီးပြန်လာ၊
ကွန်ပျူတာစားပွဲမှာပြန်ထိုင်နေချိန်မှာ သူ့သူက ရေချိုး ခန်း ဝင်နေတယ်။

သူ့သူ ဒေါင်းလို့ တ် လုပ်ထားတယ်ဆိုတဲ့ ရုပ်ရှင်ဖိုင်ဘယ်မှာပါလိမ့်
အော်တွေ့ပြီ၊ Drive” D “ ထဲမှာပဲ၊ အံမယ် ဘာတဲ့

Folder Name u Love xxx ဆိုပါလား၊

ကောင်မ၊ မပြောလိုက်ချင်ဘူး၊ အထဲမှာ အားလုံး ၂ ဖိုင်ရှိတယ်
ပထမ ဖိုင်ကိုဖွင့်လိုက်တော့ ဂျပန်မလေး က ပက်ကလက်ကလေး အိပ်ယာ
ပေါ်မှာ ပေါင်ကားလို့သူ့ ဟာသူ လက်နဲ့ အစေ့ကို ပွတ်နေတယ်
ဘေးမှာကလဲ ကြိုးတန်းလန်းနဲ့ အတောင့်သေးသေးလေးလိုဟာမျိုးတစ်ခုက
ဘက်ထရီ ရီမု(တ်) လို ခလုတ်ပါတဲ့လက်ကိုင်လေးတခုနဲ့
တော်လေးကြာတော့ကောင်မလေးက အဲဒီအတောင့်ကလေးကို
သူ့ ဟာအဝမှာလက်တဖက်နဲ့ ကိုင်ပြီးတော့ ကျန်တဲ့လက်တဖက်က
ရီမု(တ်)ကခလုတ်ကလေးကိုဖွင့်၊ အတောင့်ကလေးက
လက်ချောင်းသာသာလေးလောက်ပဲရှိမယ်ထင်တယ် ရှေ့ရှေ့ဥကလေးလို
အနီးကပ် ပြတဲ့အခါကျတော့ ဥကလေးကို သူ့ ဟာထဲဖိပီးသွင်းလိုက်တယ်
အရေတွေစိုနေတော့အသာလေးဝင်သွားတယ်။

ကောင်မလေးကဖိလ်တက်ပြီး သူ့ နို့တွေကိုနယ် တင်ကိုကော့တင်နေတာ။
သူ့သူ က တံခါးဖွင့်ပြီးဝင်လာ၊ တံခါးကိုပြန်ပိတ် ၊
ကျွန်မနားကနေဖြတ်ပြီး ကုတင်ဆီကိုအသွား ကျွန်မက
ဟဲ့ သူ့သူ၊ နင်ညနေကကြည့်တာ အဲဒါလား”

အင်း ဟုတ်တယ် အဲဒီမှာနောက်တကား ရှိသေးတယ်”

လို့ ပြောတော့ ကျွန်မကအခုပြနေတဲ့ကားကိုရပ်
နောက်တဖိုင်ကိုဖွင့်လိုက်တော့

ထိုင်းလား တရုတ်လားမသိဘူး၊ ကောင်လေးက အိပ်ယာပေါ်မှာပက်လက်လန်နေတာ
သူ့ ဟာကြီးကို ထောင်ထားတာ ၊ ကောင်မလေးက သူ့ လက်နဲ့ ကိုင်ပြီးပွတ်ပေးနေတယ်။
လက်နဲ့ပွတ်ပေးနေရင်း ကနေ ငဲ့ ပြီး လျှာနဲ့ယက်ယက်ပေးလိုက်
ပါးစပ်ထဲငုံလိုက်နဲ့ လုပ်နေတာကိုတွေ့တော့ ကျွန်မ ရင်တွေလဲတုန်လာတယ်

ခုနက မောင်နဲ့အကြောင်းကို ပြောထားလို့ စိတ်ထဲမှာ ဖီးလ်ကတက်နေတုန်း
အခုဟာကိုမြင်လိုက်တော့ ကျွန်မအောက်ကလဲ စိုလာလိုက်တာဆိုတာ မပြောနဲ့ တော့
သူ့ကို လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ သူကလဲကျွန်မအနောက်ကနေ ကြည့်နေတာကိုး။

အဲ့ဒါနဲ့ ကျွန်မက “ကြည့်ရတာ ရင်တုန်တယ်နော်” ဆိုတော့

သူ့က “အင်းဟုတ်တယ်တမျိုးပဲ၊ သူတို့ ပါးစပ်နဲ့ လုပ်တာ မရွံဘူးလားမသိဘူးနော်၊
နေခြည် နှင့်ကိုငါမေးမလို့။”

“ဘာလဲ သူ့သူ”

“အဲဒီ သူတို့ ဟာက အားလုံးဒီလိုမျိုးအတူတူပဲလားမသိဘူးနော်”

“နင်ကလဲ ယောက်ျားလေးဟာဆိုတော့ယောက်ျားလေးအားလုံးဒီလိုပဲနေမှာပေါ့”

သူ့က “ငါ မှတခါမှအဲသလိုသေချာမမြင်ဖူးတဲ့ဥစ္စာ၊ အကြီးကြီးပဲနော်ကြောက်စရာကြီး”
လို့ ပြောတော့ ကျွန်မက

ဒါနဲ့ သူ့သူ ခုနက ငါနဲ့မောင်နဲ့ အကြောင်းပြောပြနေတုန်းကငါနှင့်ကိုကြည့်လိုက်တော့
နှင်နားထောင်နေတုန်း ကိုသူ့ကို သတိရသွားတာမလား ငါသိပါတယ်ဟာ၊

ငါတခုမေးမယ် နင် အမှန်အတိုင်းဖြေနော် ...”

“အင်း .. ဘာမေးမလို့လဲ”

“ခုနက ငါ့အကြောင်းပြောပြနေတုန်းက နှင့်ရင်ထဲတခုခုခံစားရတယ်မဟုတ်လား”

“အင်းဟုတ်တယ် တမျိုးကတော့တမျိုးပဲ၊ မပြောပြတတ်ဘူးဟာ”

“ဖီလင်ပေါ့ဟုတ်လား၊”

“ဘာဖီလင်လဲကောင်မ နင်နော်၊” သူ့သူကရှက်သလိုလိုနဲ့ ဖြေနေတော့လဲ

“အောက်ကရွဲလာတယ်မလား”

ကျွန်မ က အဲသလိုတဲ့ကြီး မေးလိုက်တော့ သူ့သူက ဘာမှမပြောပဲ
အိပ်ယာပေါ်သွားလို့လိုက်ပြီး ထုံးစံအတိုင်းသူ့ ခွခေါင်းအုံးကို ဖက်ထားတယ်

ကျွန်မက “နှင်နဲ့ ငါနဲ့ ကြားရက်စရာလိုသေးလို့ လား သူ့သူရယ်၊

နှင်အဲသလိုရှက်နေရင် ငါ မပြောပြတော့ဘူး တော်ပီ”

လို့ ဆိုတော့မှ “အင်း ရွဲလာတယ် နင်ကနှင့်တို့အကြောင်းကိုပြောပြနေတော့ငါကလဲ
ကိုသူ့ကိုအရမ်းသတိရသွားပြီး တမျိုးကြီးပဲဟာ

နှင်ရဲ့မောင်နေရာမှာ ကိုသူ့ကို သွားမြင်မိတာပေါ့ဟာ၊

နေခြည် နှင့်တို့ ဘယ်နှစ်ခါလောက် လုပ်ဖြစ်ကြလဲဟင်၊

နောက်ပြီး နင် ငါ့ကိုပြောဖူးတဲ့ ပြီးခါနီးအကြောတွေ တုန်တာတို့

ပြီးတဲ့အခါ အရေတွေ ထွက်လာတာတို့ ဘာတို့ ဖြစ်ရင်

စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လိုခံစားရလဲ ”

“အဲဒါက ငါမောင်နဲ့ ဒုတိယအကြိမ်ထပ်တွေ့တော့မှ ခံစားရတာ...ဟာ၊

ပြောပြမယ်နောက်တစ်ကြိမ်ထပ်တွေ့ တဲ့အကြောင်း”

အဲဒီနေ့က... ကျောင်းမှာ ပရက်တီကယ် ပဲရှိတာ။

ပရက်တီကယ်ကလဲ မနက်ပိုင်းဆိုတော့ တနေ့လုံး အားနေတယ်

မနေ့ကရင်း မောင်နဲ့ ကြိုချိန်းထားတဲ့ နေရာကိုသွားတော့ မောင်က ရောက်နှင့်နေပြီ။

အအေးအတူသောက်ပီးတာနဲ့ မောင်နဲ့ အတူမောင့်ကားလေးနဲ့ ထွက်လာခဲ့ကြတယ်။

ပထမဦးဆုံးမောင်နဲ့ ကျွန်မ အချစ်နယ်လွန်ခဲ့ကြတာ တလလောက်ရှိနေပြီ။

မောင်နဲ့ နှစ်ယောက်တည်းတွေ့ ရတော့မယ်ဆိုတဲ့အသိကိုရတိုင်း

ကျွန်မရင်တွေက တုန်ချင်နေတုန်းပဲ

ကားပေါ်ထိုင်လာရင်း ကျွန်မက မောင့်ကို

“မောင်အခုဘယ်သွားကြမလဲ ဟင်” လို့မေးတော့

“အေးအေးဆေးဆေး ရှိမယ့်နေရာ ကိုပါ။ မောင်စီစဉ်ထားတယ်”

“ဘာလဲမောင် ဘာတွေစီစဉ်ထားတာလဲပြောပြလေ”

“မောင် စီစဉ်ထားတာ ကို နေခြည်ကြိုက်မှာပါ မောင်အခုမပြောပြဘူး ဟိုရောက်ရင် နေခြည်သိမှာပေါ့” တဲ့

မောင်နဲ့ ဟိုဟိုဒီဒီပြောရင်း လိုက်လာရာကနေ

မောင်က ကားကို တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းထဲ ချိုးဝင်လိုက်တယ်

နောက် ခြံဝင်းတခုထဲဝင်လိုက်တာ။

သတိထားမိတာနဲ့ ကြည့်လိုက်တော့ ဟိုတယ် ဖြစ်နေတယ်။

“မောင် စီစဉ်ထားတယ်ဆိုတာ ဒီမှာပေါ့”

ကားကိုရပ်လိုက်ပြီးတော့မောင်က “နေခြည်ကားထဲခဏထိုင်နေဦးနော်” လို့ ပြောပြီး

ကားပေါ်က ဆင်း ဟိုတယ်ထဲဝင်သွားတယ်

တော်လေးကြာတော့ မောင်ပြန်ထွက်လာပြီး ကျွန်မ ဖက်က ကားတံခါးကိုလာဖွင့်ပေး။

ကျွန်မကားပေါ်ကအဆင်းမှာမောင်က ကျွန်မလက်ကလေးကိုကိုင်ထား

ကားဘေးမှာကျွန်မရပ်လိုက်တော့ မောင်က ကားကိုသေ့ခတ်လိုက်ရင်း

“လာလေ နေခြည်” လို့ ဆိုပြီး

ကျွန်မလက်ကိုဆွဲလို့ ဟိုတယ်ထဲဝင်တယ်။

မောင်ခေါ်ရာနောက်ကို ကျွန်မကငြိမ်ငြိမ်လေးလိုက်ခဲ့ပြီး

ဟိုတယ် အခန်းထဲရောက်တော့တံခါးကိုပိတ်လိုက်ပြီးတာနဲ့

မောင်ကကျွန်မကို သူ့ ရင်ခွင်ထဲဆွဲသွင်းလိုက်တော့

ကျွန်မကလဲ အလိုက်သင့်လေးမောင့်ရင်ခွင်ထဲဝင်လိုက်တော့တယ်။

မောင်က ကျွန်မကိုတင်းကြပ်နေအောင်ဖက်ပြီး

ကျွန်မမျက်နှာနှင့်နှုတ်ခမ်းကိုအငမ်းမရ ဒလစပ်ကိုနမ်းတော့

ကျွန်မကလဲ မွတ်သိပ်စွာပြန်နမ်းမိတယ်။

ပထမတခါတွေ့တုန်းကလို ကျွန်မ မောင့်ကိုမရှက်တော့ဘူး

မောင်က ကျွန်မကို နမ်းနေရင်းက သူ ဝတ်ထားတဲ့ အင်္ကျီချွတ်လိုက်ပြီး

သူ့ အင်္ကျီတွေကျွတ်သွားတာနဲ့ ကျွန်မအင်္ကျီကိုချွတ်ပေးတယ်။

ကျွန်မကလဲ မောင်ကိုပြန်နမ်းနေရင်းက အင်္ကျီရော ဘရာပါ မောင်နဲ့ အတူချွတ်နေတုန်း မောင်က...

“နေခြည် ..... ဘယ်တုန်းကရာသီလာထားတာလဲ”

ကျွန်မက “ပြီးတာ ၂ရက်ရှိသွားပြီ” လို့ဖြေလိုက်တော့ မောင်က ကျေနပ်တဲ့အပြုံးနဲ့ .....

ဒီတခါ မောင်ဘောင်းဘီချွတ်လိုက်တဲ့အချိန်မှာတော့

မောင်ရဲ့ဟာကိုမြင်ရတာ မအံ့ဩတော့ပေမယ့်

ကျွန်မအဖို့ ရင်တွေတုန်ပြီး ဖီးလ်တက်လာတာပဲ။ ကျွန်မအောက်ကရွဲလာပြီ

ကျွန်မ ပင်တီကိုမောင်ကအသာလေးချွတ်ချပေးလိုက်ချိန်မှာ
ကျွန်မကလဲအလိုက်သင့်ခြေတောက်ကိုကြွပေးလိုက်ပြီး
မောင်ကို တအားဖက်၊ မောင့်ရင်နဲ့ ကျွန်မနို့ တွေဖိကပ်ထားလိုက်ချိန်
ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက်ရဲ့ ရင်ခုန်သံနှစ်ခုဟာ
စည်းချက်အပြိုင် ညှိနေသလား အောင့်မေ့ရအောင် မြန်လာကြတယ်။
မောင်က ကျွန်မနုတ်ခမ်းကိုတက်မက်စွာစုပ်နမ်းရင်း ကျွန်မလက်ကိုဆွဲယူပြီးတော့
သူ့ ရဲ့တောင့်တင်း သန်မာနေတဲ့ဟာကြီးကို
ကျွန်မလက်ဖဝါးနဲ့ ဆုပ်ကိုင်ခိုင်းတယ်။
မောင့်ရဲ့ နှုည့်၊ နွေးထွေးမာတောင်နေတဲ့အသားချောင်းကြီးက
ကျွန်မလက်ဖဝါးထဲမှာ နွေးပြီးချောနေတာပဲ။
မောင်က “နေခြည်ရယ် မောင်တို့ ချစ်သူချင်း အားပါးတရ ချစ်ကြတဲ့အချိန်မှာ
မောင်နဲ့ နေခြည်ကြား မရှက်စတမ်းပြောကြမယ်နော်” လို့ ပြောချိန်မှာ
ကျွန်မ က “အင်း” လို့ မပွင့်တပွင့်နဲ့ ဖြေရင်း
မောင့်ရင်ဘတ်ပေါ် ခေါင်းလေးအပ်လို့ မောင့်ဟာကို ကိုင်ပြီးပွတ်သပ်နေမိတယ်။
“နေခြည်မောင့်လီးကို ဝှင်းတိုက်ပေးကွာနော်”
ချစ်သူဖြစ်ခဲ့တဲ့ကာလတလျှောက်လုံး အနုအရွယ်အကြင်နာစကားလုံးတွေ နဲ့
တစ်ကိုတစ်ယောက် အပြန်အလှန်အမြဲပြောနေကျရာ ကနေ
အခုလိုမျိုး စကားလုံးကို မောင်ရဲ့ ပါးစပ်က ပထမဦးဆုံးအကြိမ်ထွက်လာတာကို
ကျွန်မနားထဲမှာကြားလိုက်ရတော့
ကျွန်မရင်ထဲမှာ လှိုက်ဖိုလာ ပြီး တမျိုးခံစားရတယ်။ ပိုပြီးတော့ဖိလ်ဖြစ်သလိုလို၊ ရှက်သလိုလို တွန့် သလိုလို
“နေခြည်ရယ် မောင်တို့ အချင်းချင်းရှက်နေစရာလိုသေးလို့ လား”
မောင်က ကျွန်မလက်ပေါ်ကနေ သူ့လက်ကို ထပ်ပြီး
လီးကို အသာလေးဆုပ်ကိုင်ခိုင်းပြီးတော့ အပေါ်အောက် ပွတ်ခိုင်းတယ်
နောက်၊ မောင်က ထပြီးကုတင်ပေါ်ကနေဆင်းလိုက်တယ်။
ကျွန်မက ကုတင်ပေါ်ထိုင် မောင်က ကျွန်မရှေ့မှာမတ်တပ်ရပ်ပြီး မောင့်လီးကို လက်ထဲမှာ ပွတ်ပေးနေမိတယ်။
ပွတ်လို့ကောင်းတာနဲ့ ပွတ်နေရင်း ဥကိုလဲစိတ်ထဲမှာ ကိုင်ချင်စိတ်ဖြစ်လာတာနဲ့ ကျန်တဲ့လက်တဘက်နဲ့ ဖွဖွလေး
ပွတ်ပေးနေမိတယ်။
ဥလေးကလဲ ကိုင်လို့ကောင်းလိုက်တာ လို့ ကျွန်မ စိတ်ထဲမှာဖြစ်မိတယ်။
မောင့်ဆီကနေ
အား ..... ကောင်းလိုက်တာနေခြည်ရယ် လို့ အသံကြားရတော့
လက်ကိုပိုပြီး သွက်သွက်လေး လုပ်ပေးနေမိတယ်။
“အား ...နေခြည်ရေ မောင်ပြီးချင်နေပြီ လုပ် လုပ်”
“ကောင်းလိုက်တာ ကောင်းလိုက်တာ”
“အား ..... ပြီးတော့မယ်.. မောင်ပြီးတော့မယ်” ဆိုပြီး မောင့် ခါးက ကော့လာ ရင်း
မောင့်လီးထိပ်က အရေတွေပန်းထွက်လာတာ ကျွန်မ လည်ပင်းတွေ နို့တွေမှာစင်ကုန်တယ်။
အဲသလို ကျွန်မလက်ထဲဆုပ်ကိုင်ထားတဲ့မောင့်ရဲ့ လီးဟာ
အကြောတွေကဖောင်း ထိပ်ကတအားနီရဲစွင့်ကားပြီး
ထိပ်ဝကနေ အဖြူရောင် အရည်တွေပန်းထွက်လာတာကိုမြင်နေရင်းကျွန်မရင်ထဲ ဘယ်လို
ကျေနပ်မှန်းမသိတဲ့ကျေနပ်မှုတခုကိုရသလိုပဲ

အားပါးတရဆုပ်ကိုင်နေရင်း၊ လီးကိုအနီးကပ်မြင်နေရတဲ့ကျွန်မ အဖို၊
ပိုပြီး ဖီးလ် ဖြစ်ချင်လာတယ်။

ကျွန်မ ဟာထဲက မရိုးမရွက်ဖြစ်ချင်လာနေပြီ ၊
မောင့်ရဲ့ မာတောင်ပြီး အရေတွေပန်းထွက်နေတဲ့မောင့်ရဲ့ အဲဒီလီးနဲ့ ကျွန်မ ဟာထဲ
အသကုန်ထိုးထည့်ဆောင့်ထည့်လိုက်ရင် ဆိုတဲ့အတွေးတွေ ပေါ်လာတယ်။
အဲသလို အရေတွေပန်းထွက်ချိန်မောင့်တကိုယ်လုံး ကော့လာပြီး
အား... လို့ တုန်ရီခံစားချက်နဲ့ အော်လိုက်တဲ့အသံထဲမှာ
မောင့်ရင်ထဲအရမ်းကြောနပ်သွားတယ်လို့ ကျွန်မစိတ်ထဲအလိုလိုခံစားနေရပြီး၊
ကျွန်မ လဲမောင်နဲ့ အတူ အဲသလိုအော်ဟစ်ခံစားချင်စိတ်အရမ်းဖြစ်ပေါ်လာမိတယ်။
ကျွန်မကရေချိုးခန်းထဲဝင် ဆေးနေတုန်း မောင်က

“နေခြည်ရေ အောက်ပိုင်းလဲသေချာဆေးခဲ့နော်” တဲ့
ကျွန်မလဲ မောင်ကဘာလို့ဆေးခိုင်းမှန်းမသိပေမယ့်
သန့်ရှင်းနေအောင် ဆပ်ပြာနဲ့သေချာ တိုက်ဆေးလိုက်တယ်။
သန့်စင်ပြီးထွက်လာတော့ မောင်က ကုတင်ပေါ်မှာ ပက်လက်အိပ်ပြီးမှေးနေတယ်။
ကျွန်မသူ့ဘေးနား ဝင်အိပ်လိုက်တာနဲ့ မောင်က ကျွန်မကိုအတင်းဖက်ပြီး
ချစ်တယ်ကွာ အရမ်းချစ်တာပဲ ဆိုပြီး နမ်းရင်းနဲ့
နို့တွေကိုအရမ်းဆုပ်နယ်ပေးနေတော့ ကျွန်မရဲ့အောက်က
ခုနကရေဆေးထားလို့သန့်နေတဲ့ဟာလေးက အရေတွေ ပြန်ရွဲ့လာတယ်။
မောင်က ခေါင်းကို အောက်နားတိုးပြီး နို့စို့ပေးတော့
ကျွန်မတကိုယ်လုံး ဖီးလ်တွေတက်လာတာ တဖိန်းဖိန်းနဲ့ ၊
နို့တွေကနေ တဖြည်းဖြည်း မိုက်တိုက်ကိုနမ်း ချက်ကိုလျှာနဲ့ထိုးပြီး ကလိပေးနေရင်း မောင်က
ကျွန်မခြေထောက်၂ချောင်းကြားကို ရောက်နေပြီ။
ကျွန်မပေါင်ကို အပေါ်ဘက်ကွေးပြီး ဖြိုလိုက်ပြီးတော့
မောင်ကကျွန်မ ဟာလေးကို လက်နဲ့ဖြိုလိုက်တယ်။

နောက်.. ကျွန်မ အစိထိပ်လေးကို လက်နဲ့ပွတ်ပေးနေတာ စစချင်းတော့ ဖီးလ်ကနဲနဲလေးပဲတက်သေးတာ
လုပ်ပေးနေရင်းနဲ့ အစိထိပ်က မာလာပြီးတော့ ကျွန်မပေါင်အတွင်းကြောတွေ တင်းလာတယ်
နောက် ကျွန်မဟာအဝနား နံရံတွေပါ အရမ်းတင်းလာပြီး တင်ပါးတွေ ကြွကြွတက်လာတယ်
မောင်က လက်နဲ့ဖိပြီးပွတ်လေ ကျွန်မဟာ အဝနားက ပိုပိုပြီးတင်းတင်းလာလေ တင်ပါးတွေ
ကြွတက်တက်လာလေဖြစ်လာတယ်။

ခုနတုန်း က မောင် လီးကိုကိုင်ပေးပွတ်ပေး လက်နဲ့ လုပ်ပေးခဲ့ရကတည်းက
ကျွန်မ ကဖီးလ်တက်နေခဲ့ရတယ်ဆိုတော့
အခု မောင့်လက်နဲ့ ကျွန်မ အစေ့ကိုဆွပေးချိန်၊ ကျွန်မ ဖီးလ် ပြန်တက်တာမြန်တယ်။
မောင့်လက်နဲ့ လုပ်ပေးနေတဲ့ဖီးလ်ဆိုတော့
ကျွန်မ ဘယ်လို မှနေလို့ ကိုမရလောက်အောင်ပဲ

“ မောင်ရယ် ကောင်းလိုက်တာ အရမ်းကောင်းတာပဲ ”

“အား.. နေခြည် မနေနိုင်တော့ဘူးမောင်၊ အား.. ကောင်းလိုက်တာမောင်ရယ် ”

“လုပ် လုပ် အား ...” လို့ညည်းနေမိရင်းက
ကျွန်မ ဖင်ကိုကော့တင်မိတယ်ပေါင်တွေကိုကားသည်ထက်ကားမိတယ်။
ကျွန်မ ဟာလေး အထဲမှာ တင်းစပြုလာသလိုလို ခံစားနေရပြီ
အစေ့ထိပ်မှာ ဘယ်လို မှကိုမပြောတတ်တဲ့ အင်မတန်ကောင်းတဲ့ ခံစားချက်ကိုကျွန်မ ခံစားနေရပြီ။

မောင်က ခပ်မြန်မြန်လေးလုပ်လိုက်ချိန်မှာ ကျွန်မခြေထောက်ကြောတွေက ဆပ်ခနဲ ဆပ်ခနဲတုန်သလိုလိုဖြစ်သွားပြီး လူတကိုယ်လုံးကအကြောတွေ

သူ့ အလိုလိုတုန်လာတာခံစားရတယ်။

ကျွန်မ အရမ်းကောင်းနေပြီ

အား.. မောင်ရေ ကျွန်မ အစေ့မှာရော အဖုတ်ဝမှာရောအရမ်းကို တင်းလာပြီ

ကျွန်မ မရှက်နိုင်တော့ဘူး၊ ကျွန်မ မထိန်းထားနိုင်တော့ဘူး

ကျွန်မပါးစပ်က ဘယ်လိုပြောမိအော်မိတယ်တောင်ကျွန်မသတိမထားနိုင်တော့ဘူး

ကျွန်သိတာတခုတည်းပဲရှိတော့တယ်

မောင် လက်နဲ့ တင်မက မောင့်လီးနဲ့ ပါကျွန်မဟာထဲကို အသကုန်ထိုးထည့်လိုက်ပါတော့လိုက်ပါတော့

အသကုန်ဆေင့်ထည့်လိုက်ပါတော့

အား.. မရတော့ဘူး ကောင်းလာပြီ ကောင်းလာပြီ

အား: .....

မောင်ရေ မောင်ရေ အား... အား.. လို့ ညည်းအော်ရင်းနဲ့

တကိုယ်လုံး အကြောတွေ တုန် တင်ပါးတွေ အရမ်း မြောက်တက်လာ နဖူးတွေကြာတွေပါတင်းလာပြီးတော့

ကျွန်မဟာထဲက အရေတွေက စိမ့်ကနဲထွက်ကျလာတယ်။

မောင်က ရွဲနေတာပဲနေခြည်ရယ် တဲ့

ကျွန်မ ဟာအကွဲကြောင်းဝ ကနေ စိမ့်ထွက်နေတဲ့ အရည်တွေ ကျွန်မကိုယ်ကျွန်မတောင် မယုံနိုင်အောင် အများကြီးပဲ

ပြီးသွားတဲ့ဖီလင်က တော်တော်ကောင်းတာပဲ

ရင်ထဲမှာ ကျေနပ်မှုတွေနဲ့ အတူ မောင့်ကိုအရမ်းဖက်ထားမိတယ်။

မောင်က “ကောင်းလားနေခြည်” ဆိုတော့

“အရမ်းကောင်းတာပဲမောင်ရယ်” လို့မောသံနဲ့ပြန်ဖြေလိုက်တယ်။

မောင်ယူပေးတဲ့ရေကိုသောက်ပြီး မောင်နဲ့ကျွန်မ တယောက်ကိုတယောက်ဖက်ပြီး အမောဖြေနေကြတယ်။

မောင်က ကျွန်မနဖူးကိုနမ်းရင်း ချစ်လိုက်တာနေခြည်ရယ်တဲ့၊

မောင်ဆီကအဲ့ဒီစကားကို ကြားလိုက်ရတာကျွန်မအဖို့ ရင်ထဲမှာ

ကြည်နူးမှုအပြည့်ရသွားတယ်

“နေခြည်လဲမောင်ကိုအရမ်းချစ်တယ် မောင်ရယ်” လို့

တိုးတိုးလေးမောင့်ကိုပြောရင်းနဲ့ မောင်ပါးကိုဖွဖလေးပြန်နမ်းလိုက်မိတယ်။

အခုအချိန်မှာ ကျွန်မနဲ့ မောင်ဟာ အချစ် သုခဘုံအတွင်းမှာ အချစ် ရဲ့ အရသာကို

စိတ်တူကိုယ်တူအသကုန်ခံစားဖို့ ကလွဲရင် ကျန်တာကို မေ့ထားလိုက်ချင်တယ်။ စိတ်ထဲမှာတခြားဘာအကြောင်းကိုမှ

မထားချင်တော့ဘူး၊မောင်က ကျွန်မကို အားပါးတရ ချစ်နေရင်ပဲ ကျွန်မအဖို့ အရမ်းကြေနပ်တယ်။

ကုတင်ပေါ်မှာ အတူ အိပ်နေရင်း ချစ်စကားလေးတွေအပြန်အလှန်ပြော၊

မောင်က ကျွန်မနို့တွေကို ဆုပ်လိုက် ပွတ်လိုက် နို့သီးလေး တွေကိုညစ်လိုက်နဲ့ လုပ်နေတော့

ကျွန်မလဲ ဖီးလ်တွေပြန်တက်လာသလို ကျွန်မ ကလဲ မောင်နို့သီးလေးတွေကို လက်ချောင်းလေးနဲ့ ပွတ်ပေးနေရင်း

လက်ကိုအောက်ဘက်ကိုရွှေ့ပြီး

မောင့်လီး ရဲ့အောက်က ဥလေးကို လက်ဖဝါးနဲ့ကိုင်နေရင်း ကိုင်လို့ကောင်းတာနဲ့

ကျွန်မလဲ လက်ဝါးထဲမှာ ဥလေး နှစ်လုံးကို ဖွဖလေး တလုံးချင်း ပွတ်ပေးနေမိတယ်။

မောင်ကလဲ ဖီးလ်တွေတက် ကျွန်မကလဲဖီးလ်တွေတက်လာပြီး အသက်ရှူသံတွေမြန်လာကြပြီ။

ကျွန်မအောက်ကလဲ အရမ်းရွံ့လာပြန်ပြီ၊မောင့်ရဲ့လီးကလဲအရမ်းကိုမာတောင်လာတယ်။

မောင်က မနေနိုင်တော့တာနဲ့ ကျွန်မပေါ်ကိုတက်လိုက်တော့

ကျွန်မကလဲအလိုက်သင့်အနေတော်လေး ပက်လက်လန်၊ ခူးထောင်ပြီးပေါင်နှစ်ဖက်ကိုကားပေးလိုက်တယ်

မောင့်ရဲ့လီးကို ကျွန်မဟာလေးအဝမှာတော့ပြီး မထိုးသွင်းသေးပဲအကွဲကြောင်းအတိုင်းလီးထိပ်နဲ့ အပေါ်အောက်ပွတ်ပေးချိန် ကျွန်မဟာလေးထဲက ယားကျိကျိဖြစ်ချင်သလို အထဲကိုဖြေးဖြေးချင်းထိုးသွင်းလိုက်တော့ ကျွန်မဟာအထဲကအခေါင်းနံရံတွေကို မောင့်ဟာနဲ့ပွတ်တိုက်သွားတဲ့ ဖီလင်ကိုခံစားရတာနဲ့တင် ကျွန်မအဖို့ အရမ်းကောင်းနေတယ်။ မောင်က သူ့ဟာကိုပြန်ဆွဲထုတ်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ မောင့်အထိပ်လေးနားက ဒစ်လေးက ကျွန်မအခေါင်းအဝ နားကိုချိတ်ပြီးပွတ်သွားတယ်။ ကောင်းလိုက်တာမောင်ရယ်။ တော်တော်ကြာကြာလေးမောင်က ဆောင့်နေချိန်မှာ ကျွန်မ အဖို့ ကတော့ အသည်းခိုက်လောက်အောင် ခံလို့ ကောင်းပြီ အား ... မောင်က အပေါ်ကနေအားပါးတရဆောင့်နေရင်းနဲ့ အသံထွက် လာတယ် ကျွန်မ လဲ မနေနိုင်တော့ဘူး၊ ကျွန်မဟာအထဲမှာမောင့်လီးက ပြည့်ကျပ်စွာ ခပ်သွက်သွက်ဆောင့်ပေးလေ ကောင်းလေပဲ

အင့်.. အား... ကောင်းတယ် မောင်ရယ်...

မောင်က ကျွန်မခြေထောက် ၂ချောင်းကို မလိုက်ပြီး သူ့ပုခုံးပေါ်တင်လိုက်ပြီးတော့ မောင့်လီးကို ကျွန်မဟာထဲ ခပ်ပြင်းပြင်းလေး ဆောင့်လာတော့ ကျွန်မ ဟာအဝနားတင်မက၊ အထဲကပါ အရမ်းကိုဖီးလ်ကောင်းလာတယ် ကျွန်မလဲ မောင့်ရဲ့နို့သီးလေးတွေကို လက်မနဲ့ပွတ်ပေးနေမိတယ်။ မောင်က အဲ့လိုလုပ်ပေးရင် သူ့အရမ်းကြိုက်တယ် ဖီးလ်ပိုတက်တယ်ဆိုတာနဲ့ လုပ်ပေးနေရင်း ကျွန်မလဲ အခေါင်းထဲကနေ မောင့်ရဲ့လီးကို ညစ်ညစ်ပေးနေလိုက်တယ်။

“မောင် ဆောင့်ကွာ အရမ်းဆောင့်ပေးကွာ” လို့ပါးစပ်ကပြောမိလောက်အောင်ကို အရမ်းကောင်းလာတယ်။ မောင်ကလဲ အရမ်းဆောင့်တော့ မောင့်ရဲ့ဥက ကျွန်မ စအိုအထိပ်နားကို လာလာရိုက်တဲ့အသံက ၂ယောက်လုံးဖီးလ်ပိုတက်လာစေသလိုပဲ။

“အား ..... ကောင်းလိုက်တာမောင်ရယ်၊ အရမ်းကောင်းတာပဲ”

“မောင်လဲ အရမ်းကောင်းတယ် နေခြည်ရယ်”

မောင်ကလဲ ဆောင့် ကျွန်မကလဲ ပြန်ကော့တင်ရင်းနဲ့ မောင်က သူ့ လီးကို ကျွန်မဟာအထဲထိကိုဆောင့်သွင်းပြီးပြန်ထုတ်တဲ့အချိန်နှင့် ကျွန်မက အထဲကနေညစ်ပေးတဲ့အချိန် တိုင်မင် ကိုက်အောင်လုပ်တော့ မောင်ရော ကျွန်မပါ အရမ်းကိုကောင်းလာပြီး ကျွန်မ အခေါင်းဝနားက အကြောလေးတွေ ဆွဲသလိုဖြစ်ဖြစ်သွားပြီးတော့ နှစ်ယောက်စလုံးအရမ်းကိုကောင်းနေမိတယ် ကျွန်မအပေါ်ကနေ မောင်က ခပ်မြန်မြန်အသကုန်ဆောင့်တက်လိုက်ပြီး မောင့်ပါးစပ်က လဲ

အား..... လို့ အသံရှေ့ထွက်လာချိန် မောင့်လီးထိပ်ကနေ ပန်းထွက်လာတဲ့အရေတွေက ကျွန်မအထဲမှာ နွေးကနဲဖြစ်သွားတော့တယ်။ အဲသလိုမောင့်လီးကအရေတွေ ကျွန်မထဲရောက်လာတယ်ဆိုတာ စိတ်ကခံစား လိုက်ရတဲ့အချိန် ကျွန်မ ရင်ထဲ အရမ်းကိုပီတိတွေဖြစ်ပြီး မောင်ကိုယ်ကလဲ ကျွန်မပေါ်ဖိကျလာတာနဲ့ မောင့်ကို တအားဖက်ထားလိုက်တော့တယ်။

မောင်က ကျွန်မဆံပင်တွေကို သပ်ပြီး နဖူးကိုနမ်းရင်းက

“မောင့်ကိုအရမ်းချစ်တာပဲလား နေခြည်”

“ချစ်တာပေါ့ မောင်ရယ် ချစ်လွန်းလို့မောင်ကို နေခြည် ဘဝကိုပေးခဲ့တာပေါ့မောင်ရယ်”

“မောင်လဲအရမ်းချစ်တယ် နေခြည်ရယ်”

လို့ပြောလိုက်တာကြားရတာနဲ့ ကျွန်မ ဘဝကို မောင့်ကိုပေးလိုက်ရတာကိုပဲ ကျွန်မ အရမ်းကျေနပ်နေမိတယ်။

ကျွန်မလဲ အောက်ဖက်က ညစ်ပတ်နေတယ်လို့စိတ်ထဲမှာ ခံစားရတာနဲ့ ဆေးကြောဖို့အတွက် Toilet ထဲဝင်တော့ မောင်က အနောက်ကနေလိုက်လာပြီး သူ့လဲဆေးမယ်ဆိုတာနဲ့ တယောက်နဲ့တယောက်အပြန်အလှန် ဆေးပေးတော့ မောင်က သူ့လက်ချောင်းနဲ့ကျွန်မအထဲထိကို နှိုက်ဆေးပေးတာကို ရင်ထဲမှာအရမ်း ကြည့်နူးမိတယ်။

တခုခုစားရအောင်ဆိုပြီး မောင်က စားဖို့လှမ်းမှာပြီး ၂ယောက်သား အိပ်ရာပေါ်မှာ ချစ်တင်းနှောနေမိတယ်။ စားစရာရောက်လာတာနဲ့ မောင်က ခုံပေါ်မှာထိုင် ကျွန်မကမောင့်အပေါ် မျက်နှာချင်းဆိုင်ခွထိုင်ရင်းမောင်ခွဲကျွေးတာကို စားလိုက် နမ်းလိုက်

မောင်က ကျွန်မ နို့ကို ညစ်လိုက် နဲ့ဆိုတော့
ဖီးလ်ကပြန်တက်လာတာနဲ့ အဆာပြေရုံလောက်ပဲစားပြီး
အိပ်ရာပေါ်ပြန်ရောက်သွားတာနဲ့ မောင်က

“နေခြည်ရေ ဒီတခါ နေခြည် အပေါ်တက်လုပ်ကွာ”

“မောင်ကလဲ နေခြည်မှ မလုပ်တတ်တာ”

“မောင်ပြမှာပေါ့”

ဆိုပြီး မောင်က ပက်လက်လှန်လိုက် တော့ မောင့်လီးက မာတောင်ပြီး အပေါ်ကိုထောင်နေတာပဲ ကျွန်မလဲ မောင့်လီးကို မြင်လိုက်ရင်ကို ဖီးလ်ကတက်တက်လာတော့

ကျွန်မဟာလေးကလဲ အရေတွေရွဲလာတယ်
ကျွန်မ လက်က မာတောင်နေတဲ့ မောင့်လီးကို အသာလေးဆုပ်ကိုင်ပွတ်သပ်ပေးမိတယ်
မောင်က ကျွန်မလက်ကိုအသာလေးကိုင်ပြီးတော့

“နေခြည်မောင့်အပေါ်ကိုတက်ခွလိုက်နော်” ဆိုတော့

ကျွန်မက မောင့်အပေါ် မျက်နှာချင်းဆိုင်အနေအထားနဲ့ တက်ခွလိုက်တယ်

“ပြီးတော့ မောင့်လီးအပေါ်မှာ နေခြည် အဝလေးတေ့ပြီးတော့ ဖြေးဖြေးချင်းထိုင်ချလိုက်ပြီး အပေါ်လေးကြွလိုက် ပြန်ဖိချလိုက်လုပ်ကြည့်”

မောင်ညွှန်ပြတဲ့အတိုင်း မောင့်လီးကို ကျွန်မလက်နဲ့ ကိုင်လိုက်ပြီး ကျွန်မဟာအဝမှာတော့လိုက်တယ်။

အသည်းယားလိုက်တာ၊ ကျွန်မဟာကအရမ်းစိုနေပြီ၊

တော့ပြီးတာနဲ့ ဖိပြီးထိုင်ချလိုက်တယ်။

မောင့်လက်နှစ်ဖက်က ကျွန်မဖင်ကို ကိုင်ပေးရင်း သူ့ လီးကိုကော့တင်ပေးတယ်။

ကျွန်မက ဆတ်ကနဲ ထိုင်လိုက်မိတော့ မောင့်လီးကအထဲကိုတဆုံးထိ ဇော်ကနဲ ဝင်သွားပြီးကျွန်မသားအိမ်ကို မောင့်လီးထိပ်ကလာလာထောက်တာကို ခံစားရတော့ အထဲမှာနည်းနည်းလေးအောင့်သွားသလိုပဲ။

အသာလေးပြန်ကြွလိုက်ပီးတော့မောင့် ရင်ဘတ်ကို

ကျွန်မ လက်နဲ့ ထောက်ထားပြီးမောင်ပြောသလိုအသာလေးဖြေးဖြေးချင်းထိုင်ချလိုက်တယ်။ ပြီးတော့အသာလေး တခါ ပြန်ကြွလိုက်တယ်

အား...

ကောင်းတယ်မောင်ရယ်၊ ကျွန်မ အခေါင်းထဲကိုမောင့်လီးချောင်းက ဝင်နေထွက်နေချိန် ပွတ်ပေးနေတဲ့အရသာက ကွန်မ အရမ်းကောင်းပြီး ကျွန်မ ခံစားချင်သလို ကျွန်မစိတ်ကအလိုအတိုင်းကိုယ့်ဟာကိုယ် ကြွလိုက်ဖိလိုက်နဲ့ ဆောင့်ဆောင့်နေရာကနေ ဆီးခုံချင်းထိပြီး ရှေ့တိုးနောက်ဆုတ်လုပ်တော့ ကျွန်မအတွက်ဖီးလ်ပိုကောင်းတာကို ခံစားရတယ်

ကျွန်မအစိထိပ်လေးကလဲ ဖီလင်ခံစားရတယ် မောင်ကလဲ အောက်ကနေ ပြန်ပြန်ကော့တင်ပေးတယ်။
ဖီးလ်တက်လာတော့ နို့ကိုညစ်ပေးတာကို အရမ်းခံချင်လာတယ်။

စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်ကို ဆောင့်မိ သလို တခါတလေ ကျွန်မ ဖင်ကြီးကိုရမ်းပြီး မွေသလိုလုပ်မိချိန်
ကျွန်မရင်ထဲအသည်းခိုက်သလိုကောင်းတယ်မောင်ရယ်

“မောင် နေခြည် နို့ကို ညစ်ပေးပါ အရမ်းညစ်ပါ”

“အား ကောင်းလိုက်တာ မောင်ရယ် ညစ်ပါ”

အစိထိပ်လေးက တင်းလာပြီး အဝနားကဖီးလ်တွေ အရမ်းကိုကောင်းလာတယ်။

“မောင် ရေ ပြီးတော့မယ် နေခြည်ပြီးတော့မယ် နို့ကို အရမ်းညစ်ပေးပါ

ပြီးတော့မယ်နော် မောင် နေခြည်ပြီးတော့မယ်နော်”

လူကအားမလိုအားမရဖြစ်ပြီး မောင်ရဲ့လက်ပေါ်ကနေ ကျွန်မလက်တွေကို ဖိပြီး နို့ကို အရမ်းညစ်မိတယ်

ကျွန်မ ကိုယ်ကျွန်မ ထိန်းလို့ မရတော့ဘူး မောင့်ကိုယ်ပေါ်မှာ အရမ်း ဆောင့်မိနေပြီ

မောင်က ကျွန်မနို့ ကိုကိုင်ထားတဲ့လက်ကိုရုတ်လိုက်ပြီး ကျွန်မ ဖင်ကို

ကိုင်ပြီးတော့အသကုန်ကော့တင်ဆောင့်ပေးနေချိန်မှာ

ကျွန်မကလဲမောင့်ရင်ဘတ်ကိုထောက်ကိုင်ထားပြီး အပေါ်ကနေ အသကုန်ဆောင့်ချပေးနေမိတယ်

ကျွန်မ ဖီးလ် တအားကောင်းလာပြီမောင် ကျွန်မ ပြီးတော့မယ်

“အား.. ကောင်းတယ်.. ကောင်းတယ်”

အား...

“မောင်ရေ ပြီးပြီနော်.. ပြီးပြီနော်”

ဆိုပြီး လူကလဲတုန် နို့တွေလဲတုန်ခါသွားပြီး ကျွန်မအခေါင်းထဲ နှင့်အဝနားကရော
အစေ့ကပါအရမ်းကိုခံစားချက်တွေကောင်းပြီးတော့ကျွန်မအထဲကအရေတွေ အများကြီးစီးကျလာတော့တယ်။

မောင်ကလဲ ကျွန်မ တင်တွေကို တအားဆုပ်ကိုင်ပြီး ကော့တက်လာတယ်။ မောင့်ပါးစပ်ကလဲ

အား..

အီး.. အား... လို့ အော်ရင်း

မောင့်လီးကလဲ အရေတွေပန်းထွက်လာတာ ကျွန်မ အခေါင်းထဲက ခံစားလိုက်ရပြီး

ကျွန်မဆီကထွက်တဲ့အရေရော မောင့်ဆီကထွက်လာတဲ့အရေတွေပါ

ကျွန်မဟာအဝကနေ မောင့်လီးပတ်လည်မှာစီးကျလာတာ

မောင့် ဆီးစပ်ပေါ်အမွေးတွေကြားမှာစိုရွဲ နေပြီ

အရမ်းကောင်းတာပဲမောင်ရယ်အရမ်းကိုကောင်းတာပဲ

မောင်လုပ်ပေးတာကိုအောက်ကနေခံရတာထက်ကျွန်မကိုယ်တိုင်

စိတ်ကြိုက်တက်လုပ်ရတာက ပိုကောင်းနေသလိုပဲမောင်ရယ်

အရမ်းမောတာနဲ့ မောင့်ဟာကို မချွတ်သေးပဲ မောင့်အပေါ်မှာချလိုက်ပြီး

မောင့်နှုတ်ခမ်းကိုနမ်း၊ မောင့်ရင်ဘတ်ပေါ်မှာ ခေါင်းတင်ရင်း အမောဖြေနေမိတယ်။

မောင်ကလဲအသာလေးဖက်ထားရာက ကျွန်မကျောကိုသပ်ပေးရင်း

“ကောင်းလား နေခြည်” လို့မေးတော့

အရမ်းကောင်းတာပဲမောင်ရယ် ဘယ်လိုကောင်းမှန်းကိုမသိဘူး လို့ပြန်ပြောလိုက်တယ်။

ကျွန်မက အသာလေးမောင့်ဘေးကိုဆင်းလိုက်ချိန်

မောင့်လီးကကျွန်မဟာထဲကကျွတ်သွားတော့ပြော့ခွေစပြုနေတဲ့မောင့်ဟာမှာ

ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက်စလုံးရဲ့ အရေတွေကပေနေတာကိုမြင်ရတာ

အသည်းယားတယ်မောင်ရယ်

ကုတင်ခေါင်းရင်းဘေးစားပွဲပေါ်ကကတစ်သျှူးပေပါ ကိုလှမ်းယူပြီ

မောင့်လီးနဲ့ ဆီးစပ်တွေပေါင်တွေ ဝန်းကျင်ကိုသေချာသုတ်ပေး၊
ကျွန်မ ဟာမှာလဲ သုတ်လိုက်ပြီးတော့ နှစ်ယောက်သားဖက်လိုက်ကြတယ်။

အတော်ကြာလေးဖက်ပြီး မိုန်းနေကြရာကနေ
မောင်က ကျွန်မကို ၊ ပါးကလေးကိုနမ်းရင်း
“နေခြည်” လို့ နားနားကပ်ပြီးတိုးတိုးလေးခေါ်လိုက်တော့
ကျွန်မ က ရှင် လှိုထူးလိုက်တယ် ပြီးတော့

“ချစ်တယ် အချစ်ရယ်” လို့ မောင်က ကျွန်မကိုပါးချင်းအပ်ပြီးပြောတဲ့အချိန်
ကျွန်မကလဲ “ချစ်တယ်မောင်ရယ်” လိုပြန်ပြောမိတယ်
ရှင်ထဲမှာပီတိတွေဖြစ်လိုက်ရတာမောင်ရယ်

“နေခြည် ရာသီလာထားတာ ၂ရက်ပဲရှိသေးတယ်ဆေးတော့သောက်ထားရင်ကောင်းမယ်ထင်တယ်”

“အင်း ဟုတ်တယ်နော် မောင်

“ဆေးကိုထိုးချင်လား ဆေးသောက်ချင်လား”

“ဆေးခန်းတော့မသွားချင်ဘူးမောင်ရယ် ဆေးပဲဝယ်သောက်မယ်နော်”

“မင်္ဂလာဈေးက ကိုယ့်အသိဆေးဆိုင်ကလူကိုမေးကြည့်ပြီး ဝယ်မယ်လေ”

“ကိုကြားဖူးတာကဆေးသောက်ရင် ရက်ကျော်လို့မရဘူးနော် မှန်မှန်သောက်ရမယ်
လို့ ပြောကြတယ်”

“အင်းပါမောင်ရယ်။” လို့ ပြန်ဖြေပြီး မောင့်ကို ဖက်ထားလိုက်တယ်

မောင်က ကျွန်မကို ဖက်၊ကျွန်မနဖူးက ဆံစလေးကိုသပ်ပြီးဖွဖွလေးနမ်းလိုက်ချိန်

မောင့်ရင်ခွင်ထဲကျွန်မမျက်လုံးလေးမှေးပြီးမိုန်းနေလိုက်မိတော့တယ်

အခုအချိန်မှာ ကျွန်မအဖို့ ကတော့ မောင့်ရင်ခွင်ဟာ

စွဲမက်စရာအကောင်းဆုံး သုခဘုံကလေးပေါ့မောင်ရယ်။

အိပ်လို့ ကောင်းတုန်း နားထဲမှာဖုန်းမြည်သံကိုကြားတာနဲ့

အိပ်နေရာကနေ မျက်လုံးကမဖွင့် ချင်ပဲ လက်က

ခေါင်းအုံးဘေးနားမှာ ချထားတဲ့ဖုန်းကို ရှာနေမိတယ်

ဘယ်သူခေါ်နေပါလိမ့်၊ ဖုန်းကိုကြည့်လိုက်တော့ စင်္ကာပူဟင်းဖုန်းနံပါတ်ပဲ၊ ကျွန်မအသိထဲကနံပါတ်တော့မဟုတ်ဘူး
ဟဲ့..လို့” အိပ်ချင်မူးတူးသံနဲ့ ပဲထူးလိုက်တယ်

“မနေခြည် နဲ့ ပြောပါရစေ”
ယောက်ျားတစ်ယောက်အသံ၊ ရင်းနှီးတဲ့အသံထဲကမဟုတ်သလိုလေသံကလဲ လူစိမ်းတစ်ယောက်ရဲ့ လေသံ
ဟုတ်ကဲ့နေခြည်ပါ၊ ဘယ်သူပါလဲရှင်”

“ကျွန်တော် သူရ ပါ ရန်ကုန်က ဦးတင်မောင်ထွန်းရဲ့ သားပါ၊ အန်တီဒေါ်မေဦး က စင်္ကာပူရောက်ရင် မနေခြည် ဆီ
ဖုန်းဆက်ပါဆိုလို့ ပါ”

“အော် ဟုတ်ကဲ့၊ မေမေ ကျွန်မ ဆီ ဖုန်းဆက်ထားပါတယ်ရှင်”

ကျွန်မ တနေ့ က ဖုန်းဆက်တာ သူ့ ကိုပဲ

ကျွန်မကလဲ အဲဒီနံပါတ်ကို ဖုန်းထဲ နံမယ်နဲ့ တွဲပြီးမမှတ်ထားမိတာ

“ကျွန်တော် ဖိန်းနွဲ့ခါ ညနေ ဖလိုက်နဲ့ ရန်ကုန်ပြန်မှာ မှာစရာပေးစရာတွေရှိတာ ပေးလိုက်နိုင်ပါတယ်၊
အန်တီကလဲစင်္ကာပူရောက်ရင် မနေခြည်နဲ့

တွေ့ ဖြစ်အောင်တွေ့ လိုက်ပါလို့ မှာလိုက်လို့ ပါ”

“အော် ဟုတ်ကဲ့ပါရှင်”

“အဲဒါ မနေ့ခြည် အဆင်ပြေနိုင်မဲ့နေရာတခုခု မှာတွေ့ ရင်ဖြစ်မလား”

ကျွန်မဘယ်လိုပြန်ပြောရမယ်မှန်း မသိဖြစ်နေတော့

ကျွန်မဖက် ကစကားပြန်မပြောသေးပဲခနလေးငြိမ်နေတုန်း သူကပဲ

ဒီကနေ့ညနေပိုင်းတော့ ကျွန်တော်ပင်နီဆူလာကိုသွားဖို့ရှိတယ် မနေ့ခြည်ပေးစရာရှိရင် ကျွန်တော်ပင်နီဆူလာမှာ
စောင့်နေမယ်လေ အဲဒီဖက်ကိုရောက်ရင်ဖုန်းဆက်လိုက်ပေါ့”

“အော်.. ဟုတ်ကဲ့.. ဟုတ်ကဲ့ ဟိုလေ မေမေ မှာထားတဲ့ ပစ္စည်းလေး ထည့်ပေးလိုက်မယ်ကျွန်မ

ပင်နီဆူလာကိုလာခဲမယ်လေ.. ကိုသူ့ရဘယ်အချိန်လောက်ရောက်မလဲမသိဘူး”

“ကျွန်တော် အဲဒီကို့ရှာရီလောက်ရောက်မယ်....

ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်မ ပင်နီဆူလာရောက်ခါနီးကျရင်ဖုန်းဆက်လိုက်ပါ့မယ်”

“အိုကေ ကျွန်တော်စောင့်နေမယ်....

ဟုတ်ကဲ့ ရှင့်ကျေးဇူးပါ”

နာရီကြည့်လိုက်တော့၊ မနက် ၈ နာ

ရီခွဲနေပြီပဲ၊ ဟိုဖက်ကုတင်ကြည့်လိုက်တော့

သူသူ က တဖက်စောင်းပြီးအိပ်လို့ ကောင်းတုန်း

ခွခောင်းအုံးကို ခွပြီးအိပ်နေတာ ညဝတ်ဂါဝန်ရှေ့က ပေါင်ရင်းထက်ရောက်နေလို့ တင်ကတစ်ပိုင်းပေါ်နေပြီ၊

ပင်တီကအနက်။

ပြောသာပြောရတယ် သူသူလဲ အခုတော့ ကျွန်မနဲ့ တော်တော်လေးပွင့်လင်းလာတယ်၊

ဟုတ်တယ်လေ ၊ ကျွန်မတို့ အတူနေ မိန်းကလေးချင်း နှစ်ယောက်ကြားမှာ ဘာရှက်စရာလိုတော့လို့ လဲနော....

ကျွန်မ နဲ့ မောင်နဲ့ အကြောင်း ကို သူ့ ကိုအမြဲတမ်း ပြောပြောပြတော့

သူ တော်တော်လေး စိတ်ဝင်တစားဖြစ်လာတယ်

သူကျွန်မကို မရှက်တော့ဘူး၊ သိချင်တာတချို့ ကိုလဲ

ရဲရဲတင်းတင်း မေးထုတ်တတ်လာတယ်၊

တနေ့ ကဆိုရင် သူမေးတာ ဘာလဲ၊

နင် ဟာထဲ သူ ဟာ စပြီးထိုးထည့်တဲ့အချိန် နင်မနာဘူးလားဟယ် တဲ့

အဲသလိုတွေ၊ နောက်ပီး၊ သူ တို့ ယောက်ျားလေးတွေက မိန်းကလေးနို့ကို အရမ်းနယ်၊ အရမ်းကိုရင် နာမှာပေါ့ တဲ့

နင် ပြောတော့ နင်နို့ သီးထိပ်တွေကို စို့ ပေးတယ်ဆိုတော့ မယားဘူးလား၊ တော်ကြာနို့ သီးထိပ်တွေက

ခလေးအမေတွေလိုမျိုးတအားကြီးလာလို့

မလှပဲနေရင်ဒုက္ခပဲနော် တို့ ဘာတို့ သူပြောဖူးတယ်။

ပြုတင်းပေါက် ခန်းဆီးလိုက်ကာကြားက ဝင်လာတဲ့နေရောင်က

ကျွန်မတို့ ကုတင်နှစ်ခုကြားစားပွဲပေါ်ကိုထိုးနေပြီ၊

အိပ်ယာကထ၊ ပြင်းကြောလေးဆန့် ပြီး စောင်ကိုခေါက်လိုက်တယ်။

သူသူ ကလဲ နိုး လာပြီး တဖက်စောင်းအိပ်နေရာကနေ ပက်လက်လန်၊ မျက်စိလုံးကိုပွတ်၊ နောက်ပြီး

ကျွန်မကိုလှမ်းကြည့်ရင်း

“နင်နိုးနေတာကြာပြီလားနေ့ခြည်”

“မကြာသေးဘူး၊ ဖုန်းလာလို့ နိုးလာတာ၊ ငါ့အမေ မိတ်ဆွေရဲ့သား စင်္ကာပူရောက်နေတယ်ဆိုတာလေ၊ အဲဒီအစ်ကိုကြီး

ဖုန်းဆက်လာလို့ ”

“အော်.. နင်ဟိုနေ့ က ဖုန်းဆက်တာ မတွေ့ တဲ့အစ်ကိုကြီးလား”

မေးရင်းနှင့် သူသူက သူ့ ဂါဝန်တို့ လေးကို ဆွဲ ချ၊ အိပ်ယာကထထိုင်လိုက်တယ်။

ကျွန်မက ညဝတ် အင်္ကျီနဲ့ ဘောင်းဘီတို့ကိုချွတ် ၊

အဝတ်ဟောင်းခြင်းလေးထဲထည့်ရင်း

“အင်း ဟုတ်တယ် အဲဒါသူက ဖိန်းနွဲခါ ညနေဖလိုက်နဲ့ ရန်ကုန်ပြန်မှာတဲ့ ပစ္စည်းထဲပေးချင်ရင်ပေးလိုက်ဆိုလို့ ဒီကနေ့ ညနေ ငါသူ့ကို ပင်နီဆူလာမှာ သွားပေးမလို့”

ကျွန်မကပြောနေရင်း ဘရာကိုပါချွတ်ပြီးခြင်းထဲထည့်လိုက်တယ်။ ကုတင်ခြေရင်း ဖက် အဝတ်တန်းကထမီကို ယူဝတ်လိုက်ပီး

ထမီအထက်စကို ပါးစပ်နဲ့ မထိတထိ ကိုက်ထားရင်း ပင်တီကို ချွတ်။

ပြီးတာနဲ့ ထမီကိုရင်လျှားလိုက်တယ်။

“အခုနင်အစောကြီး အပြင်သွားမလို့ လား”

သူသူက စောင်ကိုခေါက်၊ ခေါင်းအုံးကို နေရာတကျထားရင်း မေးလိုက်တယ်။

ဟုတ်ပါဘူးဟာ ဆယ်နာရီကျော်မှ ပါ၊ ဒီကနေ့ ကျောင်းသွားရမယ်လေ

ပြီးရင် ညနေဖက်ကျတော့ ဟိုလူကြီးနဲ့ ချိန်းထားတာ သွားတွေ့ လိုက်မယ်

သူသူက ကြမ်းမှာ ပက်လက် အိပ်လိုက်ပြီး

လက်ကို ခေါင်းရင်းဖက်ကိုဆန် လိုက်တယ်။

ပြီးတော့ အိပ်ထမတ်တင်လုပ်တယ်။ ခြေတောက်က နည်းနည်းလေး ကြွကြွသွားတော့ကျွန်မက သူ့ ခြေဖျားကို ကိုင်ပြီး ဖိပေးထားလိုက်တယ်။

ဖြေးဖြေးချင်း ငါး ခါလောက်လုပ်ပြီးတော့ သူသူက

“နင်ကောမလုပ်ဘူးလား လုပ်ကြည့်လေ”

“ငါ က ရင်လျှားကြီးနဲ့”

“ဘာဖြစ်လဲ နင်ကလဲ လုပ်ပါ ငါ နင့်ခြေဖျားကိုကိုင်ပေးထားမယ်”

ကျွန်မက ကြမ်းမှာ ပက်လက် စန့် စန့် အိပ်လိုက်ပြီး လုပ်တယ်။

သူသူက ကျွန်မ ခြေ ဖျား ကို ကိုင်ပေးထားတယ်။

ငါးခါမြောက်လဲလုပ်ပီးလို့ ကုန်းပြီးအထ ရင်လျှားထားတဲ့ ထမီကလဲ ကျွတ်ကျ၊ ကျွန်မ “အို” လို့ အော်လိုက်ပြီး နို့ တွေကို လက်နဲ့ ကပြာကယာအုပ်လိုက်တော့ သူသူက ရီတယ်

ဟားဟားဟား.. နင် က လဲ” တဲ့

“အောင်မယ်” လို့ ကျွန်မကပြောပြီး ထမီကိုရင်လျှားမလို့ လုပ်နေတုန်း သူသူက

“ခန ခန” လို့ ပြောရင်း

ကျွန် မလက်ကို ကိုထားပြီး သူ့ မျက်လုံးက ကျွန်မ နို့ တွေကိုသေချာကြည့်နေတယ်

ကျွန်မက ဘာလဲ လို့ ပြောတော့

“နေခြည် နင့် နို့ သီးထိပ်တွေ က ငါ နဲ့ မတူဘူးနော်” တဲ့

“ဘာလို့”

“ငါ့ထက်ပိုကြီးလို့” ဆိုတော့

“အော်နင်ကလဲ ငါ့နို့ သီးက အစို့ ခံဖူးတယ်လေဟာ

နင့်ဟာက တခါမှ အစို့ မခံရသေးတဲ့ဟာ ပြစမ်းငါ့ကို” ဆိုပြီးကျွန်မ က

သူ့ အင်္ကျီကိုလှမ်းဆွဲတော့ သူက တွန့် သလိုလိုဖြစ်နေတယ်။

ကျွန်မ က “ငါတောင်နင့်ကိုပြထားတာပဲ နင်ကလဲ ဆိုတော့” မှ

သူ့ ဂါဝန်ကို အပေါ်ထိလှန်တင်ပြီး ဘရာကိုလည်း ဒီအတိုင်း အပေါ်ကို အသာလေးပင့်တင်လိုက်တယ်
သူ့ နို့ အလုံးအထည်က ကျွန်မ နို့ ထက် နည်းနည်းလေး ပိုကြီးပြီး ထိပ်သီးလေးတွေက ပန်းရောင်လေးလိုလို
စူထွက်နေတာ

ခေါင်းလေးက ကျွန်မလိုမကြီးဘူး တအားကြီးမထွက်နေဘူး၊
အင်းလေ သူက အပျိုစစ်စစ်ကိုး...

“နင့်အသားက ဖြူတော့ နို့ သီးထိပ်လေးက ပန်းရောင်သန်းနေတာပဲနော်
ကိုသူကတော့ သဘောကျမှာပဲ” ဆိုတော့ သူ့သူက “နင်ကလဲ” ဆိုပြီး
ဘရာကို နို့ ပေါ်ပြန်အုပ်လိုက်ရင်း ကျွန်မကိုမျက်စောင်းထိုးလိုက်ချိန်
သူ့ မျက်နှာမှာ ပန်းရောင်သန်းသွား တော့တယ်
ကျွန်မက မတ်တပ်ရပ်လိုက်ပြီး ခါးမှာစည်းထားတဲ့ ထမီကို ရင်လျှားမလို လုပ်တော့
သူ့သူက

“ နင့်ဘော်ဒီသေချာပြဟာ ” ဆိုပြီး ကျွန်မလက်ထဲကထမီကို လှမ်းဆွဲလိုက်တယ်
ကျွန်မက ဟယ် ဆိုပြီး ထမီကိုအတင်းဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်တော့
သူ့သူက “နင်ကျတော့ငါ့ကိုမရှက်နဲ့ ဆို၊ ဘာဖြစ်လဲနင်ပြောသလို မိန်းကလေးချင်းပဲဟာ” လို့ ပြောတော့ကျွန်မက
“ကောင်မနော် တကတဲမပြောလိုက်ချင်ဘူး၊

နင် ကိုကိုသူနဲ့ တွေ့မှနင့်ဘော်ဒီကိုအသကုန်ပြ” ဆိုပြီး
ထမီကိုသေချာရင်လျှား၊ မျက်နှာသုတ်ပုဝါ လှမ်းယူပြီး ပုခုံးပေါ်ခြုံ
ရေချိုး ခန်းသုံးပစ္စည်းတွေထည့်ထားတဲ့ ပလပ်စတစ်ဆွဲခြင်းလေးကိုဆွဲ တခါတည်းထွက်လာတော့တယ်။
သူ့သူက သူ့ ဘရာနဲ့ အင်္ကျီကိုသေသေသပ်သပ်ဖြစ်အောင်လုပ်နေရင်း
ဟားဟားဟား နဲ့ ရီပြီး ကျွန်မကို

“ငါ့ကိုကျတော့နင် ပြောတယ်၊ နင့်တုန်းက ကော..” လို့ လှမ်းပြောလိုက်တော့
ကျွန်မက အိပ်ခန်းတံခါးကိုအသာလေးလှစ်ရင်းနဲ့
သူ့သူ့ ကို နှာခေါင်းရှုံ့ လျှာထုတ်ပြပြီး ရေချိုးခန်းဖက်ကိုထွက်ခဲ့တယ်။